

Raad van de
Europese Unie

Brussel, 31 januari 2017
(OR. en)

5766/17

**Interinstitutioneel dossier:
2013/0255 (APP)**

LIMITE

**EPPO 5
EUROJUST 14
CATS 10
FIN 52
COPEN 21
GAF 6
CSC 30**

NOTA A-PUNT

van: Voorzitterschap
aan: Raad

Betreft: Voorstel voor een verordening tot instelling van het Europees Openbaar
Ministerie
- Ontwerpverordening

Hierbij gaat voor de delegaties de gestabiliseerde tekst van de ontwerpverordening tot instelling van het Europees Openbaar Ministerie.

Ontwerp
VERORDENING VAN DE RAAD
tot instelling van het Europees Openbaar Ministerie

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De Europese Unie stelt zich ten doel een ruimte van vrijheid, veiligheid en recht tot stand te brengen.
- (2) Het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) voorziet in de titel betreffende de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht in de mogelijkheid tot instelling van een Europees Openbaar Ministerie.
- (3) Zowel de Unie als de lidstaten zijn verplicht de financiële belangen van de Unie te beschermen tegen strafbare feiten, die jaarlijks aanzienlijke financiële schade veroorzaken. Deze feiten worden op dit moment echter niet altijd voldoende onderzocht en vervolgd door de nationale strafrechtelijke autoriteiten.
- (4) Overeenkomstig artikel 86 VWEU dient het Europees Openbaar Ministerie op de grondslag van Eurojust te worden ingesteld. Dit houdt in dat deze verordening een nauwe band tussen beide instanties tot stand moet brengen, die gebaseerd is op onderlinge samenwerking.
- (5) Het Verdrag bepaalt dat de materiële bevoegdheid van het Europees Openbaar Ministerie beperkt is tot strafbare feiten die de financiële belangen van de Unie schaden, in overeenstemming met deze verordening. Het takenpakket van het Europees Openbaar Ministerie dient derhalve te bestaan in het opsporen, vervolgen en voor het gerecht brengen van de daders van de in Richtlijn 2017/xx/EU vermelde strafbare feiten die de financiële belangen van de Unie schaden en van daarmee onlosmakelijk verbonden strafbare feiten. Voor een uitbreiding van deze bevoegdheid tot zware criminaliteit met een grensoverschrijdende dimensie is een unaniem besluit van de Europese Raad nodig.

(6) In overeenstemming met het subsidiariteitsbeginsel kunnen strafbare feiten die de financiële belangen van de Unie schaden, vanwege de omvang en de gevolgen van het optreden beter op het niveau van de Unie worden bestreden. In de huidige situatie, waarin de strafvervolging van strafbare feiten die de financiële belangen van de Unie schaden, uitsluitend een taak is van de autoriteiten van de lidstaten, kan die doelstelling niet altijd voldoende worden verwezenlijkt. Daar de doelstellingen van deze verordening, namelijk het opvoeren van de strijd tegen strafbare feiten die de financiële belangen van de Unie schaden door het opzetten van het Europees Openbaar Ministerie, vanwege de uiteenlopende wijze waarop op nationaal niveau de vervolging van strafbare feiten die de financiële belangen van de Unie schaden, wordt aangepakt, niet door de lidstaten alleen kunnen worden verwezenlijkt en derhalve, gezien het feit dat het Europees Openbaar Ministerie de bevoegdheid zal krijgen om dergelijke strafbare feiten te vervolgen, beter op het niveau van de Unie kunnen worden verwezenlijkt, kan de Unie overeenkomstig het in artikel 5, lid 3, van het Verdrag betreffende de Europese Unie vastgelegde subsidiariteitsbeginsel maatregelen nemen.

(7) Deze verordening voorziet in een systeem van gedeelde bevoegdheid voor het Europees Openbaar Ministerie en nationale autoriteiten bij de bestrijding van strafbare feiten die de financiële belangen van de Unie schaden, gebaseerd op het evocatierecht van het Europees Openbaar Ministerie.

(8) Overeenkomstig het in artikel 5, lid 4, van het Verdrag betreffende de Europese Unie vastgelegde evenredigheidsbeginsel gaat deze verordening niet verder dan nodig is om de doelstellingen te verwezenlijken en zijn de gevolgen ervan voor de rechtsorde en de institutionele structuur van de lidstaten zo beperkt mogelijk gehouden.

(9) In het licht van het beginsel van loyale samenwerking moeten zowel het Europees Openbaar Ministerie als de bevoegde nationale autoriteiten elkaar ondersteunen en informeren met het oog op de efficiënte bestrijding van de strafbare feiten die onder de bevoegdheid van het Europees Openbaar Ministerie vallen.

(10) Deze verordening laat de nationale stelsels van de lidstaten inzake organisatie van het strafrechtelijk onderzoek onverlet.

(11) Aangezien het Europees Openbaar Ministerie onderzoeks- en vervolgingsbevoegdheden krijgt, dienen er institutionele waarborgen te worden ingebouwd die ervoor zorgen dat het onafhankelijk is van en verantwoording schuldig is aan de instellingen van de Unie.

(12) Het Europees Openbaar Ministerie dient in het belang van de Unie als geheel te handelen, en geen instructies te vragen of te aanvaarden van externe personen.

(13) De strikte verantwoordingsplicht is de tegenhanger van de onafhankelijkheid en de bevoegdheden die het Europees Openbaar Ministerie uit hoofde van deze verordening heeft. De Europees hoofdaanklager is volledige verantwoording schuldig voor de uitvoering van zijn taken als hoofd van het Europees Openbaar Ministerie en als zodanig draagt hij een algemene institutionele verantwoordingsplicht voor de algemene activiteiten van het Europees Openbaar Ministerie jegens het Europees Parlement, de Raad en de Commissie. Dit betekent dat elk van deze instellingen in bepaalde omstandigheden het Hof van Justitie van de Europese Unie kan verzoeken de Europese openbare aanklager te ontslaan, bijvoorbeeld als hij ernstig is tekortgeschoten. Dezelfde procedure is van toepassing op het ontslag van Europees aanklagers.

(14) Het Europees Openbaar Ministerie moet een openbaar jaarverslag publiceren over zijn algemeen optreden, dat minstens statistische gegevens over zijn werkzaamheden bevat.

(15) De organisatiestructuur van het Europees Openbaar Ministerie moet een snelle en efficiënte besluitvorming mogelijk maken tijdens strafrechtelijke onderzoeken en vervolgingen, ongeacht of er één of meer lidstaten bij betrokken zijn. De structuur moet er ook voor zorgen dat alle nationale rechtsstelsels en -tradities van de deelnemende lidstaten in het Europees Openbaar Ministerie vertegenwoordigd zijn en dat aanklagers met kennis van de specifieke rechtsstelsels in beginsel de onderzoeken en vervolgingen in hun respectieve lidstaten voor hun rekening nemen.

(16) Daarom moet het Europees Openbaar Ministerie een ondeelbaar orgaan van de Unie zijn dat als één instantie opereert. Het centraal niveau bestaat uit een Europees hoofdaanklager, die het hoofd is van het Europees Openbaar Ministerie in zijn geheel, en van het college van Europees aanklagers, de vaste kamers en de Europees aanklagers. Het decentrale niveau wordt gevormd door de gedelegeerd Europees aanklagers in de lidstaten.

(17) Met het oog op de samenhang van het optreden van het Europees Openbaar Ministerie en dus een gelijkwaardige bescherming van de financiële belangen van de Unie moeten de organisatie-structuur en het interne besluitvormingsproces van het Europees Openbaar Ministerie het Centraal Openbaar Ministerie voorts ruimte bieden voor het monitoren van, leiden van, en toezien op alle door gedelegeerd Europees aanklagers uitgevoerde onderzoeken en vervolgingen.

(18) In deze verordening worden de termen "algemene supervisie", "monitoring en leiding" en "toezicht" gebruikt om verschillende door het Europees Openbaar Ministerie uitgeoefende controle-activiteiten te beschrijven. "Algemene supervisie" moet worden begrepen als een verwijzing naar het algemeen beheer van het optreden van het Europees Openbaar Ministerie, in het kader waarvan alleen instructies worden gegeven over aangelegenheden die een horizontaal belang hebben voor het Europees Openbaar Ministerie; "monitoring en leiding" moet worden begrepen als een verwijzing naar de bevoegdheden om individuele onderzoeken en vervolgingen te monitoren en te leiden; met "toezicht" wordt een grondiger en ononderbroken supervisie over de onderzoeken en vervolgingen bedoeld, daaronder begrepen, wanneer dat noodzakelijk is, het optreden en het geven van instructies met betrekking tot aangelegenheden in verband met onderzoeken en vervolgingen.

(19) Het college dient besluiten te nemen over strategische aangelegenheden, onder meer het bepalen van de prioriteiten en het onderzoeks- en vervolgingsbeleid van het Europees Openbaar Ministerie, alsmede over algemene kwesties die voortvloeien uit individuele zaken, bijvoorbeeld in verband met de toepassing van de verordening, de correcte uitvoering van het onderzoeks- en vervolgingsbeleid van het Europees Openbaar Ministerie, dan wel ten aanzien van beginselkwesties of vraagstukken die van aanzienlijk belang zijn voor de ontwikkeling van een coherent onderzoeks- en vervolgingsbeleid van het Europees Openbaar Ministerie. De besluiten van het college over algemene kwesties mogen geen afbreuk doen aan de onderzoeks- en vervolgingsplicht in overeenstemming met deze verordening en het nationale recht. Het college stelt alles in het werk om besluiten bij consensus te nemen. Indien er geen consensus kan worden bereikt, moeten de besluiten via stemming worden genomen.

(20) De vaste kamers moeten de onderzoeken monitoren en daaraan leiding geven, en de samenhang van het optreden van het Europees Openbaar Ministerie waarborgen. De samenstelling van de vaste kamers dient te worden bepaald overeenkomstig het reglement van orde, op grond waarvan onder andere in de mogelijkheid moet worden voorzien dat een Europees aanklager lid is van meer dan één vaste kamer indien zulks passend is teneinde zo veel mogelijk voor een gelijke werklast van de afzonderlijke Europees aanklagers te zorgen.

(21) De vaste kamers moeten worden voorgezeten door de Europees hoofdaanklager, een van diens plaatsvervangers of een Europees aanklager, overeenkomstig de beginselen van het reglement van orde.

(22) De toewijzing van de zaken aan de vaste kamers moet gebaseerd zijn op een systeem van willekeurige verdeling, teneinde voor zover mogelijk voor een gelijke verdeling van de werklast te zorgen. Om de goede en efficiënte werking van het Europees Openbaar Ministerie te waarborgen kan, op besluit van de Europees hoofdaanklager, van dit beginsel worden afgeweken.

(24) Een Europees aanklager van elke lidstaat moet in het college worden benoemd. De Europees aanklagers moeten in beginsel namens de bevoegde vaste kamer toezicht houden op de onderzoeken en vervolgingen die de gedelegeerd Europees aanklagers behandelen in hun lidstaat van herkomst. Zij moeten als contactpersoon fungeren tussen het Centraal Openbaar Ministerie en het decentrale niveau in hun lidstaat, waarbij zij de werking van het Europees Openbaar Ministerie als één instantie faciliteren. De toezichthoudend Europees aanklager dient ook na te gaan of instructies met het nationale recht stroken, en de vaste kamer te informeren indien dit niet het geval is.

(24a) Voorts moet een Europees Openbaar aanklager, bij een hoge werklast in verband met een groot aantal onderzoeken en vervolgingen in een lidstaat, een verzoek kunnen doen om het toezicht op bepaalde onderzoeken en vervolgingen in zijn lidstaat van herkomst bij wijze van uitzondering toe te wijzen aan andere Europees openbare aanklagers. De beslissing hierover moet worden genomen door de Europees hoofdaanklager en vergt de instemming van de Europees aanklager die de betrokken zaken zou overnemen. De criteria voor deze beslissingen moeten worden vastgelegd in het reglement van orde en moeten onder meer van de Europees openbaar aanklager die de zaken overneemt, verlangen dat hij voldoende kennis bezit van de taal en het rechtsstelsel van de betrokken lidstaat.

(25) De onderzoeken van het Europees Openbaar Ministerie dienen in de regel te worden uitgevoerd door gedelegeerd Europese aanklagers in de lidstaten. Zij dienen dit te doen overeenkomstig deze verordening en wat betreft aangelegenheden die niet onder deze verordening vallen, overeenkomstig het nationale recht. Gedelegeerd Europees aanklagers dienen hun taken uit te voeren onder het toezicht van de toezichthoudende Europees aanklager en onder leiding en op instructie van de bevoegde vaste kamer. Indien het nationale recht van een lidstaat voorziet in interne toetsing van bepaalde besluiten binnen de structuur van het openbaar ministerie, moet de toetsing van dergelijke door de gedelegeerd Europees aanklager genomen besluiten vallen onder de toezichtsbevoegdheden van de toezichthoudende Europees aanklager, overeenkomstig het reglement van orde. In dergelijke gevallen moeten de lidstaten niet verplicht worden te voorzien in toetsing door de nationale rechter, zonder evenwel afbreuk te doen aan artikel 19 van het Verdrag betreffende de Europese Unie en artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

(26) De functie van aanklager bij de bevoegde rechtbanken geldt totdat de procedure eindigt, dat wil zeggen tot de definitieve vaststelling dat de verdachte of beklaagde het strafbare feit al dan niet heeft gepleegd, met inbegrip, indien van toepassing, van de strafoplegging en de uitkomst in enige gerechtelijke of beroepsprocedure die aan de definitieve vaststelling voorafgaat.

(27) De gedelegeerd Europees aanklagers moeten een integrerend deel vormen van het Europees Openbaar Ministerie en als zodanig dienen zij, bij het onderzoeken en vervolgen van strafbare feiten waarvoor het Europees Openbaar Ministerie bevoegd is, uitsluitend te handelen namens het Europees Openbaar Ministerie op het grondgebied van hun lidstaat. Daarom is het nodig dat zij uit hoofde van deze verordening een functioneel en juridisch onafhankelijke status krijgen, die verschilt van enige status op grond van nationaal recht.

(28) Ondanks hun bijzondere status uit hoofde van deze verordening moeten de gedelegeerd Europees aanklagers gedurende hun ambtstermijn ook lid zijn van het openbaar ministerie van hun lidstaat, dat wil zeggen openbaar aanklager of lid van de rechterlijke macht, en moet die lidstaat hun ten minste dezelfde bevoegdheden als de nationaal aanklagers verlenen.

(29) De gedelegeerd Europees aanklagers dienen verplicht te zijn de instructies van de vaste kamers en de Europees aanklagers op te volgen. Indien een gedelegeerd Europees aanklager van mening is dat de instructie hem zou nopen tot een maatregel die niet zou stroken met het nationale recht, dient hij te verzoeken om een herziening van het besluit van de Europees hoofdaanklager.

(30) De gedelegeerd Europees aanklager die een zaak behandelt, dient bij de toezichthoudende Europees aanklager en de bevoegde vaste kamer melding te maken van belangrijke ontwikkelingen in die zaak, zoals het uitvoeren van onderzoeksmaatregelen, of het aanbrengen van wijzigingen in de lijst van verdachte personen.

(31) De vaste kamers moeten hun beslissingsbevoegdheid uitoefenen in welbepaalde stadia van de werkzaamheden van het Europees Openbaar Ministerie, teneinde te zorgen voor een gemeenschappelijk onderzoeks- en vervolgingsbeleid. Zij moeten hun besluiten vaststellen op basis van een door de behandelende gedelegeerd Europees aanklager voorgesteld ontwerpbesluit. In uitzonderlijke gevallen dient de vaste kamer echter de mogelijkheid te hebben een besluit te nemen zonder ontwerpbesluit van de behandelende gedelegeerd Europees aanklager. In dergelijke gevallen kan de Europees aanklager die toezicht houdt op de zaak, een dergelijk ontwerpbesluit ter tafel leggen.

(32) Een vaste kamer moet in specifieke gevallen over de mogelijkheid beschikken haar beslissingsbevoegdheid te delegeren aan de toezichthoudende Europees aanklager, indien een strafbaar feit niet ernstig is of de procedure niet complex is. Bij de beoordeling van de ernst van een strafbaar feit dient rekening te worden gehouden met de gevolgen op het niveau van de Unie.

(33) Het reglement van orde dient te voorzien in een vervangingsmechanisme voor Europees aanklagers. Dat vervangingsmechanisme dient te worden gebruikt wanneer een Europees aanklager gedurende korte tijd niet in staat is zijn taken te vervullen, bijvoorbeeld wegens afwezigheid.

(34) Voorts moet een Europees aanklager die aftreedt, wordt ontslagen of om een andere reden of in geval van, bijvoorbeeld, langdurige ziekte zijn ambt neerlegt, worden vervangen door een van de gedelegeerd Europees aanklagers van zijn lidstaat. De vervanging moet beperkt zijn tot een periode van ten hoogste drie maanden. Het college moet oordelen of deze periode kan worden verlengd als dat noodzakelijk wordt geacht, rekening houdend met de werklast van het Europees Openbaar Ministerie en de duur van de afwezigheid, in afwachting van de definitieve vervanging of de terugkeer van de Europees aanklager. De gedelegeerd Europees aanklager die de Europees aanklager vervangt, mag gedurende de periode van vervanging niet langer belast worden met onderzoeken en vervolgingen die hij als gedelegeerd Europees aanklager of als nationaal aanklager behandelde. Voor de procedures van het Europees Openbaar Ministerie die werden behandeld door de gedelegeerd Europees aanklager die een Europees aanklager vervangt, moeten de regels van het Europees Openbaar Ministerie inzake nieuwe toewijzing gelden.

(35) De procedure voor de benoeming van de Europees hoofdaanklager en de Europees aanklagers moet hun onafhankelijkheid garanderen. Zij moeten hun legitimiteit ontleen aan de instellingen van de Unie die bij de benoemingsprocedure betrokken zijn. De plaatsvervangers van de Europees hoofdaanklager moeten door het college onder zijn leden worden benoemd.

(36) Een selectiepanel moet een shortlist van kandidaten opstellen voor het ambt van Europees hoofdaanklager. De bevoegdheid tot bepaling van de werkwijze en de samenstelling van de leden van het panel moet aan de Raad worden verleend, op basis van een voorstel van de Commissie. Die uitvoeringsbevoegdheid weerspiegelt de uit hoofde van artikel 86 van het Verdrag aan de Raad verleende specifieke bevoegdheden en strookt met de specifieke aard van het Europees Openbaar Ministerie, dat, hoewel het een Europees orgaan is, stevig in de nationale rechtsstructuren verankerd zal blijven. Het Europees Openbaar ministerie zal handelen in een procedure waarin de meeste andere actoren nationaal zijn, zoals rechtbanken, politie en andere rechtshandhavingsinstanties; de Raad heeft er daarom specifiek belang bij nauw betrokken te zijn bij de benoemingsprocedure. Door deze bevoegdheden aan de Raad te verlenen wordt ook voldoende rekening gehouden met de mogelijk gevoelige aard van eventuele beslissingsbevoegdheden met directe gevolgen voor de nationale justitiële en vervolgingssystemen. Het Europees Parlement en de Raad moeten in onderlinge overeenstemming een van de kandidaten op de shortlist tot Europees hoofdaanklager benoemen.

(37) Elke lidstaat moet drie kandidaten voor het ambt van Europees aanklager voordragen, van wie er één door de Raad wordt geselecteerd en benoemd. Om te zorgen voor de continuïteit van de werkzaamheden van het college dient om de drie jaar één derde van de Europees aanklagers te worden vervangen. De bevoegdheid om overgangsregels vast te stellen voor de benoeming van Europees aanklagers voor en gedurende de eerste ambtsperiode, moet aan de Raad worden verleend. Deze uitvoeringsbevoegdheid weerspiegelt de bevoegdheid van de Raad om de Europees aanklagers te selecteren en te benoemen. Dit wordt eveneens gerechtvaardigd door de specifieke hoedanigheid van de Europees aanklagers, die met hun respectieve lidstaten verbonden zijn en tegelijkertijd lid zijn van het college, en, meer in het algemeen, door de specifieke aard van het Europees Openbaar Ministerie, volgens dezelfde logica die ten grondslag ligt aan de aan de Raad verleende uitvoeringsbevoegdheid om de werkwijze en de samenstelling van het panel te bepalen. De Raad moet de geografische omvang van de lidstaten in overweging nemen wanneer hij een besluit neemt over de vervanging van een derde van de Europees aanklagers tijdens hun eerste ambtsperiode.

(38) De procedure voor de benoeming van de gedelegeerd Europees aanklagers moet waarborgen dat zij een integrerend deel van het Europees Openbaar Ministerie vormen, hoewel zij in operationeel opzicht in de nationale rechtsstelsels en gerechtelijke en vervolgingsinstanties geïntegreerd blijven. De lidstaten moeten kandidaten voordragen voor het ambt van gedelegeerd Europees aanklager, die op voorstel van de Europees hoofdaanklager door het college worden benoemd.

(40) In elke lidstaat moeten er twee of meer gedelegeerd Europees aanklagers zijn om een correcte behandeling van de hoeveelheid zaken van het Europees Openbaar Ministerie te waarborgen. De Europees hoofdaanklager dient het aantal gedelegeerd Europees aanklagers per lidstaat, en de functionele en territoriale taakverdeling onder hen, in overleg met elke lidstaat goed te keuren. Bij dat overleg moet terdege rekening worden gehouden met de organisatie van de nationale vervolgingssystemen. Het begrip functionele verdeling van bevoegdheden tussen de gedelegeerd Europees aanklagers zou een taakverdeling mogelijk kunnen maken.

(41) Het totale aantal gedelegeerd Europees aanklagers in een lidstaat kan met goedkeuring van de Europees hoofdaanklager worden gewijzigd, binnen de in de jaarlijkse begroting van het Europees Openbaar Ministerie gestelde grenzen.

(42) Het college moet verantwoordelijk zijn voor tuchtprocedures met betrekking tot gedelegeerd Europees aanklagers die overeenkomstig deze verordening handelen. Aangezien gedelegeerd Europees aanklagers actieve leden blijven van het openbaar ministerie of van de rechterlijke macht van de lidstaten, en ook functies als nationale aanklagers mogen uitoefenen, kunnen nationale tuchtrechtelijke bepalingen van toepassing zijn om redenen die geen verband houden met de onderhavige verordening. In dergelijke gevallen moet de Europees hoofdaanklager evenwel in kennis worden gesteld van het ontslag of een andere tuchtmaatregel, gezien zijn verantwoordelijkheden voor het beheer van het Europees Openbaar Ministerie, en teneinde de integriteit en onafhankelijkheid ervan te beschermen.

(43) De werkzaamheden van het Europees Openbaar Ministerie dienen in beginsel in elektronische vorm te worden verricht. Er moet een casemanagementsysteem komen dat is opgezet door, eigendom is van en beheerd wordt door het Europees Openbaar Ministerie. De informatie in het casemanagementsysteem moet onder andere informatie bevatten die is ontvangen over mogelijke strafbare feiten die onder de bevoegdheid van het Europees Openbaar Ministerie vallen, alsmede informatie uit de onderzoeksdossiers, ook als deze reeds zijn afgesloten. Het Europees Openbaar Ministerie moet er bij het opzetten van het casemanagementsysteem voor zorgen dat het systeem het Europees Openbaar Ministerie in de mogelijkheid stelt te handelen als één instantie, waarbij de dossiers die door de gedelegeerd Europees aanklagers worden beheerd, beschikbaar zijn voor het Centraal Openbaar Ministerie met het oog op het uitoefenen van zijn taken op het vlak van besluitvorming, monitoring, leiding en toezicht.

(44) De nationale bevoegde autoriteiten dienen het Europees Openbaar Ministerie onverwijld in kennis te stellen van gedragingen die mogelijk een strafbaar feit vormen dat onder de bevoegdheid van het Europees Openbaar Ministerie valt. In gevallen die niet onder zijn bevoegdheid vallen, dient het Europees Openbaar Ministerie de bevoegde nationale autoriteiten in kennis te stellen van feiten waarvan het kennis heeft gekregen, en die een strafbaar feit zouden kunnen vormen, bijvoorbeeld een valse getuigenis.

(45) De instellingen, organen en instanties van de Unie, alsmede de nationale autoriteiten moeten het Europees Openbaar Ministerie onverwijld alle informatie verstrekken over strafbare feiten ten aanzien waarvan het zijn bevoegdheid zou kunnen uitoefenen. Het Europees Openbaar Ministerie kan ook informatie ontvangen of vergaren uit andere bronnen, zoals particuliere partijen. Met een controlemechanisme in het Europees Openbaar Ministerie moet kunnen worden nagegaan of, op grond van de ontvangen informatie, aan de voorwaarden voor materiële, territoriale en personele bevoegdheid van het Europees Openbaar Ministerie is voldaan.

(45a) Klokkenluiders kunnen nieuwe informatie onder de aandacht van het Europees Openbaar Ministerie brengen en zo nuttige ondersteuning bieden bij het uitvoeren van diens taak, namelijk het onderzoeken, vervolgen en voor het gerecht brengen van daders van strafbare feiten die de financiële belangen van de Unie schaden. Klokkenluiders kunnen echter worden ontmoedigd door angst voor represailles. Om het gemakkelijker te maken strafbare feiten op te sporen die onder de bevoegdheid van het Europees Openbaar Ministerie vallen, worden de lidstaten aangespoord om, in overeenstemming met hun nationale recht, doeltreffende procedures op te zetten voor het melden van mogelijke strafbare feiten die onder de bevoegdheid van het Europees Openbaar Ministerie vallen, en te waarborgen dat de personen die dergelijke strafbare feiten melden bescherming genieten tegen represailles, in het bijzonder tegen nadelig of discriminerend optreden van de werkgever. Indien nodig moet het Europees Openbaar Ministerie hiervoor eigen interne regels opstellen.

(46) Om te voldoen aan hun verplichting om het Europees Openbaar Ministerie in kennis te stellen wanneer wordt vermoed dat zich een strafbaar feit heeft voorgedaan dat binnen zijn bevoegdheid valt, moeten de nationale autoriteiten van de lidstaten en de instellingen, organen en instanties van de Unie de bestaande meldingsprocedures volgen en over een efficiënt mechanisme beschikken voor een eerste beoordeling van de gemelde vermoedens. De instellingen, organen en instanties van de Unie kunnen daarvoor gebruik maken van OLAF.

(47) De autoriteiten van de lidstaten moeten een systeem opzetten dat waarborgt dat informatie zo snel mogelijk aan het Europees Openbaar Ministerie wordt gemeld. Het is aan de lidstaten om te beslissen of zij een rechtstreeks of een gecentraliseerd systeem wensen op te zetten.

(48) Voor de goede werking van het Europees Openbaar Ministerie is het van essentieel belang dat deze meldingsplicht wordt nageleefd en zo ruim mogelijk wordt geïnterpreteerd, zodat nationale autoriteiten melding maken van zaken waarin de beoordeling van bepaalde criteria niet onmiddellijk mogelijk is (bijvoorbeeld de omvang van de schade of de toepasselijke sanctie). Het Europees Openbaar Ministerie moet ook over de mogelijkheid beschikken om bij de autoriteiten van de lidstaten informatie op te vragen over andere strafbare feiten die de financiële belangen van de Unie schaden, wanneer zulks noodzakelijk is om verbanden te leggen tussen zaken of om het college in staat te stellen zijn rol te spelen in het waarborgen van de coherentie, efficiëntie en consistentie van het onderzoeks- en vervolgingsbeleid van het Europees Openbaar Ministerie.

(49) Het efficiënt onderzoeken van misdrijven die de financiële belangen van de Unie schaden en het beginsel *ne bis in idem* kunnen in sommige zaken een uitbreiding van het onderzoek vereisen naar andere strafbare feiten naar nationaal recht, indien deze onlosmakelijk zijn verbonden met een strafbaar feit dat de financiële belangen van de Unie schaadt. De term "onlosmakelijk verbonden strafbare feiten" dient te worden bekeken in het licht van de relevante rechtspraak, die de identiteit van de materiële feiten (of feiten die in substantie dezelfde zijn), begrepen in de zin van het bestaan van een reeks concrete omstandigheden die naar tijd en plaats onlosmakelijk met elkaar zijn verbonden, beschouwt als een relevant criterium voor de toepassing van het beginsel *ne bis in idem*.

(49a) De term "instrumentele strafbare feiten" moet met name strafbare feiten omvatten die werden gepleegd met als hoofddoel het scheppen van de omstandigheden voor het plegen van het strafbaar feit dat de financiële belangen van de Unie schaadt, zoals strafbare feiten die uitsluitend gericht zijn op het waarborgen van de materiële of wettelijke middelen om het strafbaar feit dat de financiële belangen van de Unie schaadt te plegen of om de winst of het product daarvan te waarborgen.

(49b) Indien het strafbare feit dat de financiële belangen van de Unie schaadt in zaken met onlosmakelijk verbonden strafbare feiten dominant is, dient het Europees Openbaar Ministerie zijn bevoegdheid uit te oefenen na raadpleging van de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaat. De dominantie dient in de eerste plaats te worden vastgesteld op grond van de ernst van het betrokken strafbare feit, zoals weerspiegeld in de sanctie die ervoor zou kunnen worden opgelegd.

(50) De term "strafbare feiten die verband houden met de deelneming aan een criminele organisatie" dient onder de in het nationale recht voorziene definitie te vallen overeenkomstig Kaderbesluit 2008/841/JBZ, en kan, bijvoorbeeld, het lidmaatschap of de organisatie en het leiderschap van een dergelijke criminele organisatie behelzen.

(51) De bevoegdheid van het Europees Openbaar Ministerie inzake strafbare feiten die de financiële belangen van de Unie schaden dient in de regel voorrang te hebben op nationale bevoegdheidsclaims, zodat het Europees Openbaar Ministerie kan zorgen voor samenhang, en het onderzoek en de vervolging op het niveau van de Unie kan sturen. De lidstaten moeten met betrekking tot deze strafbare feiten afzien van optreden, tenzij dringende maatregelen noodzakelijk zijn, tot het Europees Openbaar Ministerie heeft beslist of het een onderzoek zal instellen.

(51a) Onder meer indien een strafbaar feit in een welbepaalde zaak een grensoverschrijdend karakter of een grensoverschrijdende omvang heeft, daarbij een criminele organisatie is betrokken, of indien de specifieke aard ervan een ernstige bedreiging voor de financiële belangen van de Unie of het krediet van de Unie-instellingen en het vertrouwen van de burgers van de Unie vormt, moet deze zaak worden geacht gevolgen op het niveau van de Unie te hebben.

(52) In geval van onenigheid met betrekking tot de uitoefening van bevoegdheid moeten de bevoegde nationale autoriteiten beslissen over de bevoegdheidstoewijzing. Onder "bevoegde nationale autoriteiten" moet worden verstaan elke rechterlijke autoriteit die overeenkomstig het nationale recht bevoegd is om te beslissen over de bevoegdheidstoewijzing.

(53) Aangezien de vervolging door het Europees Openbaar Ministerie via nationale rechterlijke instanties verloopt, dient bij de omschrijving van de bevoegdheid van het Europees Openbaar Ministerie te worden verwezen naar het strafrecht van de lidstaten, waarin het handelen of nalaten ten nadele van de financiële belangen van de Unie strafbaar is gesteld en de toepasselijke sancties voortvloeien uit de omzetting in het nationale recht van de desbetreffende wetgeving van de Unie, met name [*Richtlijn 2017/xx/EU*].

(54) Het Europees Openbaar Ministerie dient zijn bevoegdheid in zo ruim mogelijke zin uit te oefenen, zodat het ook strafbare feiten die buiten het grondgebied van de lidstaten zijn gepleegd, kan onderzoeken en vervolgen.

(55) Het Europees Openbaar Ministerie dient zich bij het onderzoek en de vervolging te laten leiden door de beginselen van evenredigheid, onpartijdigheid en eerlijkheid jegens de verdachte of beklaagde persoon. Dit omvat onder meer de verplichting om alle soorten bewijs te vergaren, zowel bezwarend als ontlastend, hetzij ambtshalve, hetzij op verzoek van de verdediging.

(56) Om rechtszekerheid te bieden en doeltreffend op te treden tegen strafbare feiten die de financiële belangen van de Unie schaden, dienen de onderzoeks- en vervolgingsactiviteiten van het Europees Openbaar Ministerie gebaseerd te zijn op het legaliteitsbeginsel, waarbij het Europees Openbaar Ministerie de voorschriften van deze verordening strikt zal toepassen, met name de voorschriften inzake bevoegdheid en de uitoefening daarvan, de instelling en beëindiging van onderzoeken, de verwijzing van zaken, sepot, en vereenvoudigde vervolgingsprocedures.

(57) Om de rechten van de verweerder optimaal te beschermen, moet een verdachte of beklaagde persoon in beginsel het voorwerp uitmaken van slechts één onderzoek of vervolging door het Europees Openbaar Ministerie. Als een strafbaar feit door verscheidene personen is gepleegd, dient het Europees Openbaar Ministerie in beginsel slechts één zaak in te leiden en onderzoek te voeren naar alle verdachte of beklaagde personen samen.

(58) Als verscheidene gedelegeerd Europees aanklagers onderzoeken hebben ingesteld naar hetzelfde strafbare feit, moet de vaste kamer die onderzoeken waar passend samenvoegen. De vaste kamer kan beslissen die procedures niet samen te voegen of ze naderhand te splitsen indien dat in het belang is van de efficiëntie van het onderzoek, bijvoorbeeld als een procedure tegen één verdachte of beklaagde persoon in een eerder stadium kan worden beëindigd, terwijl de procedures tegen andere verdachte of beklaagde personen nog moeten worden voortgezet, of als de periode van voorlopige hechtenis van één van de verdachten zou kunnen worden verkort door de zaak te splitsen. Als verschillende vaste kamers belast zijn met de samen te voegen zaken, moeten de passende bevoegdheden en procedures in het reglement van orde worden vastgelegd. Ingeval de vaste kamer beslist een zaak te splitsen, moet zij bevoegd blijven voor de daaruit resulterende zaken.

(59) Het Europees Openbaar Ministerie dient aangewezen te zijn op nationale autoriteiten, waaronder de politie, met name voor het toepassen van dwangmaatregelen. Krachtens het beginsel van loyale samenwerking moeten alle nationale autoriteiten en de betrokken organen van de Unie, zoals Eurojust, Europol en OLAF, het Europees Openbaar Ministerie actief ondersteunen bij de onderzoeken en vervolgingen, en er mee samenwerken, vanaf het moment waarop een vermoedelijk strafbaar feit aan het Europees Openbaar Ministerie wordt gemeld tot wanneer het beslist vervolging in te stellen of anderszins tot een onherroepelijke berechting van de zaak te komen.

(61) Het is voor het effectief instellen van een onderzoek naar en vervolgen van strafbare feiten die de financiële belangen van de Unie schaden, van wezenlijk belang dat het Europees Openbaar Ministerie bewijs kan vergaren door toepassing van ten minste een minimale reeks onderzoeksmaatregelen, daarbij steeds rekening houdend met het evenredigheidsbeginsel. Deze maatregelen dienen te kunnen worden toegepast voor het instellen van een onderzoek naar en het vervolgen van de strafbare feiten die onder de bevoegdheid van het Europees Openbaar Ministerie vallen, tenminste indien op die feiten een maximale gevangenisstraf van minimaal 4 jaar staat, maar zij kunnen aan beperkingen onderhevig zijn overeenkomstig het nationale recht.

(62) Ter aanvulling op de in deze verordening vermelde minimale reeks onderzoeksmaatregelen moeten gedelegeerd Europees aanklagers maatregelen kunnen vragen of gelasten die aanklagers uit hoofde van het nationale recht in soortgelijke nationale zaken ter beschikking hebben. Beschikbaarheid dient te worden gewaarborgd in alle situaties waarin de aangegeven onderzoeksmaatregel bestaat maar overeenkomstig het nationale recht aan beperkingen onderhevig kan zijn.

(63) In grensoverschrijdende gevallen moet de gedelegeerd Europees aanklager die de zaak behandelt, een beroep kunnen doen op bijstand verlenende gedelegeerd Europees aanklagers wanneer in andere lidstaten maatregelen moeten worden genomen. Indien voor een dergelijke maatregel rechterlijke toestemming is vereist, dient duidelijk te worden vermeld in welke lidstaat de toestemming moet worden verkregen; in elk geval moet er slechts één toestemming zijn. Indien een onderzoeksmaatregel uiteindelijk door de rechterlijke autoriteiten wordt geweigerd, met andere woorden wanneer alle rechtsmiddelen zijn uitgeput, dient de gedelegeerd Europees aanklager die de zaak behandelt, het verzoek of het bevel in te trekken.

(64) De in deze verordening geboden mogelijkheid om gebruik te maken van rechtsinstrumenten op het gebied van wederzijdse erkenning of grensoverschrijdende samenwerking mag niet in de plaats komen van de specifieke regels over grensoverschrijdende onderzoeken in het kader van deze verordening. Zij vormt er eerder een aanvulling op, teneinde ervoor te zorgen dat wanneer een maatregel noodzakelijk is in een grensoverschrijdend onderzoek, maar voor een louter binnenlandse context niet in het nationale recht beschikbaar is, die maatregel bij het verrichten van het onderzoek of de vervolging toch kan worden gebruikt overeenkomstig de nationale wetgeving tot uitvoering van het betrokken instrument.

(64a) De bepalingen inzake grensoverschrijdende samenwerking van deze verordening moeten bestaande rechtsinstrumenten ter bevordering van grensoverschrijdende samenwerking tussen andere nationale autoriteiten dan vervolgingsinstanties en rechterlijke autoriteiten, onverlet laten. Dit dient ook te gelden voor nationale autoriteiten die op basis van het bestuursrecht met elkaar samenwerken.

(65) De bepalingen inzake voorlopige hechtenis en grensoverschrijdende overlevering mogen geen afbreuk doen aan de specifieke procedures in lidstaten waar rechterlijke toestemming voor de aanvankelijke aanhouding van een verdachte of beklaagde persoon niet nodig is.

(66) De behandelende gedelegeerd Europees aanklager moet over de mogelijkheid beschikken om Europese aanhoudingsbevelen binnen het bevoegdheidsgebied van het Europees Openbaar Ministerie uit te vaardigen of daarom te verzoeken.

(67) Het Europees Openbaar Ministerie moet over de mogelijkheid beschikken om een zaak naar de nationale autoriteiten te verwijzen indien uit een onderzoek blijkt dat het onderzochte strafbare feit buiten de bevoegdheid van het Europees Openbaar Ministerie valt. In geval van een dergelijke verwijzing moeten de nationale autoriteiten hun volledige bevoegdheid overeenkomstig het nationale recht behouden om het onderzoek in te stellen, voort te zetten of te seponeren.

(68) Deze verordening belast het Europees Openbaar Ministerie met de rechtsvordering, en dus met de beslissing over de tenlastelegging ten aanzien van de verdachte of beklaagde persoon, en de keuze van de lidstaat waarvan de rechtbanken de bevoegdheid tot het horen van de aanklager zullen hebben. De beslissing om de verdachte of beklaagde persoon aan te klagen dient in beginsel te worden genomen door de bevoegde vaste kamer, op basis van een ontwerpbesluit van de gedelegeerd Europees aanklager, zodat er een gemeenschappelijk vervolgingsbeleid ontstaat. De vaste kamer moet het recht hebben om binnen 21 dagen na ontvangst van het ontwerpbesluit daarover eender welk besluit te nemen, waaronder om meer bewijs te vragen, voordat zij beslist om een zaak al dan niet bij de rechter aanhangig te maken, behalve in het geval zij een zaak besluit te seponeren terwijl de gedelegeerd Europees openbaar aanklager heeft voorgesteld de zaak aanhangig te maken bij de rechter.

(69) De bevoegde vaste kamer moet op basis van een aantal in deze verordening vastgelegde criteria de lidstaat kiezen waarvan de rechtbanken de bevoegdheid zullen hebben tot het horen van de aanklager. De vaste kamer moet haar besluit nemen op basis van een verslag en een ontwerpbesluit van de gedelegeerd Europees aanklager die de zaak behandelt; deze worden door de toezichthoudende Europees aanklager toegezonden, indien nodig samen met diens eigen beoordeling. De toezichthoudende Europees aanklager moet alle bevoegdheden behouden om de gedelegeerd Europees aanklager specifieke instructies, als bepaald in deze verordening, te geven.

(70) Het bewijs dat door het Europees Openbaar Ministerie wordt voorgelegd aan de rechter, mag niet worden geweigerd louter op grond van het feit dat het in een andere lidstaat of overeenkomstig het recht van een andere lidstaat werd verzameld, mits de geadieerde rechter vindt dat door de toelating ervan de onpartijdigheid van de procedure en de rechten van de verdachte of beklaagde persoon in de zin van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie worden geëerbiedigd.

Deze verordening eerbiedigt de grondrechten alsook de beginselen die zijn erkend in artikel 6 van het VEU en in het Handvest, met name titel VI daarvan, in internationaal recht en internationale overeenkomsten waarbij de Unie of alle lidstaten partij zijn, met inbegrip van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, en in de grondwetten van de lidstaten, op hun respectieve toepassingsgebied. In lijn met deze beginselen en onder eerbiediging van de verschillende rechtsstelsels en -tradities van de lidstaten overeenkomstig artikel 67, lid 1, VWEU, belet niets in deze verordening de rechters om nationale fundamentele rechtsbeginselen inzake het eerlijk verloop van de procedure toe te passen zoals die gelden in nationale rechtsstelsels, waaronder common-lawstelsels.

(71) Uitgaande van het legaliteitsbeginsel dienen de onderzoeken van het Europees Openbaar Ministerie in de regel te leiden tot vervolging voor de bevoegde nationale rechter wanneer er voldoende aanwijzingen zijn en er geen wettelijke gronden zijn die vervolging verhinderen, en er evenmin een vereenvoudigde vervolgingsprocedure is gevolgd. De redenen voor afwijzing van een zaak zijn uitputtend in deze verordening opgenomen.

(72) De nationale rechtsstelsels voorzien in verschillende soorten vereenvoudigde vervolgingsprocedures, waarbij al dan niet een rechter kan worden betrokken, bijvoorbeeld in de vorm van een schikking met de verdachte of beklaagde persoon. Indien dergelijke procedures bestaan, dient de gedelegeerd Europees aanklager de bevoegdheid te hebben deze toe passen onder de voorwaarden waarin de nationale wetgeving voorziet en in de gevallen waarin deze verordening voorziet. Deze gevallen moeten ook gelden voor zaken waarin de uiteindelijke schade ten gevolge van het strafbare feit, na eventuele terugvordering van een bedrag dat overeenkomt met de schade, niet significant is. Ter wille van het belang van een samenhangend en doeltreffend vervolgingsbeleid van het Europees Openbaar Ministerie dient steeds toestemming voor het gebruik van dergelijke procedures te worden gevraagd aan de bevoegde vaste kamer. Wanneer de vereenvoudigde procedure met succes is toegepast, moet een onherroepelijke beslissing in de zaak worden gegeven.

(73) Deze verordening verplicht het Europees Openbaar Ministerie met name tot het eerbiedigen van het recht op een onpartijdig gerecht, de rechten van de verdediging en het vermoeden van onschuld, als vastgelegd in de artikelen 47 en 48 van het Handvest. Artikel 50 van het Handvest, waarin het recht is vervat om niet tweemaal in een strafrechtelijke procedure voor hetzelfde delict te worden berecht of gestraft (*ne bis in idem*), waarborgt dat vervolging door het Europees Openbaar Ministerie niet tot dubbele bestraffing zal leiden. De activiteiten van het Europees Openbaar Ministerie moeten derhalve worden verricht met volledige eerbiediging van deze rechten, en de verordening dient dienovereenkomstig te worden toegepast en uitgelegd.

[...]

(75) Krachtens artikel 82, lid 2, van het Verdrag kan de Unie minimumregels betreffende de rechten van personen in de strafvordering vaststellen om te waarborgen dat de rechten van de verdediging en de onpartijdigheid van de procedure worden geëerbiedigd. Deze minimumvoorschriften zijn door de Uniewetgever geleidelijk vastgesteld in richtlijnen inzake specifieke rechten.

(76) De rechten van de verdediging die zijn geregeld bij de desbetreffende wetgeving van de Unie, zoals Richtlijn 2010/64/EU van het Europees Parlement en de Raad van 20 oktober 2010 betreffende het recht op vertolking en vertaling in strafprocedures, Richtlijn 2012/13/EU van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2012 betreffende het recht op informatie in strafprocedures, Richtlijn 2013/48/EU van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2013 betreffende het recht op toegang tot een advocaat in strafprocedures en in procedures ter uitvoering van een Europees aanhoudingsbevel en het recht om een derde op de hoogte te laten brengen vanaf de vrijheidsbeneming en om met derden en consulaire autoriteiten te communiceren tijdens de vrijheidsbeneming, Richtlijn 2016/343 van het Europees Parlement en de Raad van 9 maart 2016 inzake de versterking van het vermoeden van onschuld en van het recht om in strafprocedures bij het proces aanwezig te zijn en Richtlijn 2016/xxx/EU van het Europees Parlement en de Raad betreffende voorlopige rechtsbijstand voor verdachten en beklaagden wie de vrijheid is ontnomen en rechtsbijstand in procedures ter uitvoering van een Europees aanhoudingsbevel, in de vorm waarin ze zijn omgezet in het nationale recht, dienen van toepassing te zijn op het optreden van het Europees Openbaar Ministerie. Iedere verdachte of beklaagde persoon tegen wie het Europees Openbaar Ministerie een onderzoek instelt, dient van die rechten gebruik te kunnen maken, evenals van het hem op grond van het nationaal recht toekomende recht om te verzoeken om de aanwijzing van deskundigen of het horen van getuigen, of het anderszins beschikbaar stellen van bewijsmateriaal voor de verdediging door het Europees Openbaar Ministerie.

(77) Krachtens artikel 86, lid 3, van het Verdrag kan de Uniewetgever de voorschriften vaststellen voor de rechterlijke toetsing van de procedurele handelingen die het Europees Openbaar Ministerie in de uitoefening van zijn ambt verricht. Deze bevoegdheid van de Uniewetgever weerspiegelt de specifieke aard van de taken en structuur van het Europees Openbaar Ministerie, die afwijkt van die van alle andere organen en instanties van de Unie en speciale voorschriften voor de rechterlijke toetsing vereist.

(78) Overeenkomstig artikel 86, lid 2, van het Verdrag is het Europees Openbaar Ministerie belast met de rechtsvordering voor de bevoegde rechterlijke instanties van de lidstaten. De handelingen die het Europees Openbaar Ministerie in het kader van het onderzoek verricht, hangen nauw samen met de vervolging die daaruit kan voortvloeien en hebben gevolgen binnen de rechtsorde van de lidstaten. In veel gevallen worden deze handelingen in opdracht van het Europees Openbaar Ministerie verricht door nationale rechtshandavingsinstanties, soms nadat de nationale rechter toestemming heeft gegeven. Het is derhalve passend te stellen dat procedurele handelingen van het Europees Openbaar Ministerie die bedoeld zijn om rechtsgevolgen ten aanzien van derden te creëren, moeten worden getoetst door de bevoegde nationale rechter overeenkomstig de voorschriften en procedures in het nationale recht.

Dit moet ervoor zorgen dat de procedurele handelingen van het Europees Openbaar Ministerie die vóór de tenlastelegging zijn vastgesteld en bedoeld zijn om rechtsgevolgen ten aanzien van derden te creëren (onder wie de verdachte, het slachtoffer en andere belanghebbenden wier rechten nadelig kunnen worden beïnvloed door dergelijke handelingen), door nationale rechterlijke instanties kunnen worden getoetst. De procedurele handelingen betreffende de keuze van de lidstaat waarvan de rechtbanken de bevoegdheid tot het horen van de aanklager zullen hebben, hetgeen moet worden bepaald op basis van de in deze verordening vastgelegde criteria, zijn bedoeld om rechtsgevolgen te creëren ten aanzien van derden en dienen derhalve door een nationale rechter getoetst te kunnen worden, zulks ten laatste in de procesfase.

Als gerechtelijke stappen bij bevoegde nationale rechtbanken wegens nalaten van het Europees Openbaar Ministerie om op te treden worden beschouwd, de stappen met betrekking tot procedurele handelingen die het Europees Openbaar Ministerie wettelijk verplicht is vast te stellen, en die bedoeld zijn om rechtsgevolgen ten aanzien van derden te creëren. Wanneer het nationale recht voorziet in rechterlijke toetsing van procedurele handelingen die niet bedoeld zijn om rechtsgevolgen ten aanzien van derden te creëren of in beroepen wegens nalaten, mag deze verordening niet in die zin worden uitgelegd dat zij deze wettelijke bepalingen aantast. Daarnaast mogen de lidstaten niet worden verplicht te voorzien in rechterlijke toetsing door de bevoegde nationale rechtbanken van procedurele handelingen die niet bedoeld zijn om rechtsgevolgen ten aanzien van derden te creëren, zoals de aanwijzing van deskundigen of de terugbetaling van de kosten van getuigen.

Tot slot laten de bepalingen van deze verordening de bevoegdheden van de nationale geadieerde rechter onverlet.

(79) De wettigheid van procedurele handelingen van het Europees Openbaar Ministerie die bedoeld zijn om rechtsgevolgen ten aanzien van derden te creëren, moet aan rechterlijke toetsing door de nationale rechter worden onderworpen. In dit verband moet overeenkomstig artikel 19, lid 1, tweede alinea, VEU in doeltreffende rechtsmiddelen worden voorzien. Zoals duidelijk uit de rechtspraak van het Hof van Justitie blijkt, mogen nationale procesregels betreffende vorderingen ter bescherming van door de rechtsorde van de Unie verleende individuele rechten bovendien niet ongunstiger zijn dan die voor soortgelijke nationale vorderingen (gelijkwaardigheidsbeginsel), en mogen zij de uitoefening van de door de rechtsorde van de Unie verleende rechten niet in de praktijk onmogelijk of uiterst moeilijk maken (doeltreffendheidsbeginsel).

Wanneer nationale rechterlijke instanties de wettigheid van die handelingen toetsen, mogen zij dit doen op basis van het Unierecht, met inbegrip van deze verordening, alsook op basis van de nationale wetgeving die van toepassing is voor zover een aangelegenheid niet in deze verordening wordt behandeld. Uit de jurisprudentie van het Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de nationale rechterlijke instanties verplicht zijn een prejudiciële vraag te stellen aan het Hof van Justitie in geval van twijfel omtrent de geldigheid van die handelingen ten opzichte van het recht van de Unie.

Zij kunnen het Hof van Justitie evenwel geen prejudiciële vragen stellen over de geldigheid van de procedurele handelingen van het Europees Openbaar Ministerie ten opzichte van het nationale procesrecht of nationale bepalingen tot omzetting van richtlijnen, ook al wordt in deze verordening daarnaar verwezen. Het bovenstaande geldt onverminderd de mogelijkheid prejudiciële vragen te stellen over de uitlegging van bepalingen van het primair recht, waaronder het Verdrag en het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, of over de uitlegging en de geldigheid van bepalingen van het secundaire Unierecht, waaronder deze verordening en de toepasselijke richtlijnen. Voorts sluit deze verordening niet uit dat nationale rechters de geldigheid van de procedurele handelingen van het Europees Openbaar Ministerie die bedoeld zijn om rechtsgevolgen ten aanzien van derden te creëren, toetsen aan het in het nationale recht verankerde evenredigheidsbeginsel.

(80) De bevoegdheden van het Hof van Justitie wat betreft de rechterlijke toetsing van bestuurlijke beslissingen van het Europees Openbaar Ministerie, die bedoeld zijn om rechtsgevolgen te hebben ten aanzien van derden, dit wil zeggen beslissingen die niet zijn genomen in de uitoefening van diens taken inzake onderzoek, vervolging of voor het gerecht brengen, worden door deze bepaling van de verordening betreffende rechterlijke toetsing onverlet gelaten. De mogelijkheid waarover een lidstaat, het Europees Parlement, de Raad of de Commissie beschikt om beroep tot nietigverklaring in te stellen overeenkomstig artikel 263, tweede alinea, VWEU, artikel 265, eerste alinea, VWEU, en de inbreukprocedures uit hoofde van de artikelen 258 en 259 VWEU, wordt eveneens door deze verordening onverlet gelaten.

(82) Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2000 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de communautaire instellingen en organen en betreffende het vrije verkeer van die gegevens¹ is van toepassing op administratieve persoonsgegevens die door het Europees Openbaar Ministerie worden verwerkt.

(83) Er moet gezorgd worden voor een in de gehele Unie coherente en homogene toepassing van de regels inzake de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens.

¹ PB L 8 van 12.1.2001, blz. 1.

(84) In Verklaring nr. 21 betreffende de bescherming van persoonsgegevens op het gebied van justitiële samenwerking in strafzaken en politieke samenwerking, gehecht aan de slotakte van de intergouvernementele conferentie die het Verdrag van Lissabon heeft aangenomen, erkende de conferentie dat, vanwege de specifieke aard van de justitiële samenwerking in strafzaken en de politieke samenwerking, op die gebieden specifieke voorschriften inzake de bescherming van persoonsgegevens en het vrije verkeer van die gegevens op basis van artikel 16 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie nodig zouden kunnen blijken.

(86) De regels van deze verordening inzake de bescherming van persoonsgegevens moeten worden uitgelegd en toegepast conform de uitlegging en toepassing van Richtlijn (EU) 2016/680 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door bevoegde autoriteiten met het oog op de voorkoming, het onderzoek, de opsporing of de vervolging van strafbare feiten of de tenuitvoerlegging van straffen, en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van het Kaderbesluit van de Raad 2008/977/JBZ, die van toepassing zal zijn op de verwerking van persoonsgegevens door de bevoegde autoriteiten van de lidstaten met het oog op de voorkoming, het onderzoek, de opsporing of de vervolging van strafbare feiten of de tenuitvoerlegging van straffen.

(88) Er dient een duidelijk onderscheid te worden gemaakt tussen enerzijds het gegevensbeschermingsbeginsel van behoorlijke verwerking en anderzijds het recht op een onpartijdig gerecht zoals omschreven in artikel 47 van het Handvest en artikel 6 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM).

(89) De toepasselijke regels inzake de ontvankelijkheid van persoonsgegevens als bewijs in strafrechtelijke procedures worden onverlet gelaten door de in deze verordening opgenomen bepalingen inzake gegevensbescherming.

(90) Alle lidstaten zijn aangesloten bij de Internationale Criminele Politieorganisatie (Interpol). Om haar taak te kunnen uitvoeren, zorgt Interpol voor het ontvangen, opslaan en verspreiden van persoonsgegevens om bevoegde autoriteiten bij te staan in het voorkomen en bestrijden van internationale criminaliteit. Daarom is het passend de samenwerking tussen de Unie en Interpol te versterken door een efficiënte uitwisseling van persoonsgegevens te bevorderen, zulks met eerbiediging van de grondrechten en fundamentele vrijheden met betrekking tot de automatische verwerking van persoonsgegevens. Wanneer persoonsgegevens worden doorgegeven van het Europees Openbaar Ministerie aan Interpol, en aan landen die vertegenwoordigers naar Interpol hebben afgevaardigd, dient deze verordening, met name de bepalingen inzake internationale doorgiften, van toepassing te zijn. Deze verordening mag geen afbreuk doen aan de specifieke regels van Gemeenschappelijk Standpunt 2005/69/JBZ van de Raad² en van Besluit 2007/533/JBZ van de Raad³

(91) Wanneer het Europees Openbaar Ministerie op grond van een uit hoofde van artikel 218 van het Verdrag gesloten internationale overeenkomst operationele persoonsgegevens doorgeeft aan een instantie van een derde land, een internationale organisatie of Interpol, dienen de passende waarborgen betreffende de naleving van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer en de fundamentele rechten en vrijheden van personen ervoor te zorgen dat de gegevensbeschermingsbepalingen van deze verordening in acht worden genomen.

(93) Met het oog op efficiënte, betrouwbare en consequente monitoring van de naleving en handhaving van deze verordening met betrekking tot operationele persoonsgegevens, als vereist uit hoofde van artikel 8 van het Handvest van de grondrechten, moet de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming de in deze verordening omschreven taken hebben en over feitelijke bevoegdheden beschikken, waaronder onderzoeksbevoegdheden, bevoegdheden tot het nemen van corrigerende maatregelen en adviesbevoegdheden die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van zijn taken. De bevoegdheden van de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming mogen echter geen afbreuk doen aan de specifieke regels voor strafrechtelijke procedures, met inbegrip van het onderzoek en de vervolging van strafbare feiten, of aan de onafhankelijkheid van de rechterlijke macht.

² Gemeenschappelijk Standpunt 2005/69/JBZ van de Raad van 24 januari 2005 over de uitwisseling van bepaalde gegevens met Interpol (PB L 27 van 29.1.2005, blz. 61).

³ Besluit 2007/533/JBZ van de Raad van 12 juni 2007 betreffende de instelling, de werking en het gebruik van het Schengeninformatiesysteem van de tweede generatie (SIS II) (PB L 205 van 7.8.2007, blz. 63).

(94) Teneinde het Europees Openbaar Ministerie in staat te stellen zijn taken te vervullen en rekening te houden met de ontwikkelingen in de informatietechnologie, en in het licht van de vooruitgang in de informatiemaatschappij, moet aan de Commissie de bevoegdheid worden gedelegeerd om overeenkomstig artikel 290 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie handelingen vast te stellen ten aanzien van het wijzigen van de in de bijlage vermelde persoonsgegevens en categorieën van betrokkenen. Het is van bijzonder belang dat de Commissie bij haar voorbereidende werkzaamheden zorgt voor passende raadpleging, onder meer op deskundigenniveau, in overeenstemming met de beginselen die in het Interinstitutioneel akkoord over beter wetgeven van 13 april 2016 zijn vastgelegd. Met name om te zorgen voor gelijke deelname aan de voorbereiding van gedelegeerde handelingen ontvangen het Europees Parlement en de Raad alle documenten op hetzelfde tijdstip als de deskundigen van de lidstaten, en hebben hun deskundigen systematisch toegang tot de vergaderingen van de deskundigengroep van de Commissie waaraan de voorbereiding van de gedelegeerde handelingen is opgedragen.

(95) Het Europees Openbaar Ministerie dient nauw samen te werken met andere instellingen, organen en instanties van de Unie teneinde de uitoefening van zijn functies uit hoofde van deze verordening te vergemakkelijken; zo nodig moeten gedetailleerde regels betreffende informatie-uitwisseling en samenwerking formeel worden vastgelegd. De samenwerking met Europol en OLAF is bijzonder belangrijk om dubbel werk te voorkomen en om ervoor te zorgen dat het Europees Openbaar Ministerie de relevante informatie verkrijgt waarover Europol en OLAF beschikken en bij bepaalde onderzoeken gebruik kan maken van hun analyse.

(96) Het Europees Openbaar Ministerie moet alle onder zijn bevoegdheid vallende relevante informatie kunnen verkrijgen die is opgeslagen in gegevensbanken en registers van de instellingen, organen en instanties van de Unie.

(97) Het Europees Openbaar Ministerie en Eurojust moeten partners worden en in operationele aangelegenheden samenwerken overeenkomstig hun taakopdracht. Onder die samenwerking kunnen onderzoeken van het Europees Openbaar Ministerie vallen indien informatie-uitwisseling of coördinatie van onderzoeksmaatregelen noodzakelijk of passend wordt geacht in verband met zaken waarvoor Eurojust bevoegd is. Telkens wanneer het Europees Openbaar Ministerie dergelijke samenwerking van Eurojust verlangt, moet het contact opnemen met het nationale lid van Eurojust uit de lidstaat van de behandelende gedelegeerd Europees aanklager. Bij operationele samenwerking kunnen ook derde landen worden betrokken die een samenwerkingsovereenkomst met Eurojust hebben.

(98) Het Europees Openbaar Ministerie en OLAF moeten een nauwe samenwerking aangaan en handhaven met het oog op het waarborgen van de complementariteit van hun respectieve mandaten, en het vermijden van dubbel werk. In dit opzicht mag OLAF in beginsel geen administratief onderzoek openen dat parallel loopt met een door het Europees Openbaar Ministerie gevoerd onderzoek naar dezelfde feiten. Dit mag evenwel geen afbreuk doen aan de bevoegdheid van OLAF om op eigen initiatief een administratief onderzoek te openen, in nauw overleg met het Europees Openbaar Ministerie.

(99) Bij alle acties ter ondersteuning van het Europees Openbaar Ministerie handelt OLAF onafhankelijk van de Commissie, overeenkomstig Verordening (EG, Euratom) nr. 883/2013.

(100) In zaken waarin het Europees Openbaar Ministerie geen onderzoek verricht, moet het relevante informatie kunnen verstrekken aan OLAF, zodat OLAF passende actie kan overwegen die aansluit op zijn mandaat. Het Europees Openbaar Ministerie zou met name kunnen overwegen OLAF informatie te verstrekken indien er geen redelijk vermoeden bestaat dat er een strafbaar feit wordt of is gepleegd dat onder de bevoegdheid van het Europees Openbaar Ministerie valt, maar een administratief onderzoek door OLAF nuttig zou kunnen zijn, of als het Europees Openbaar Ministerie een zaak seponereert en verwijzing naar OLAF wenselijk is voor bestuurlijk vervolg of invordering. Wanneer het Europees Openbaar Ministerie informatie verstrekt, mag het aan OLAF vragen een administratief onderzoek in te stellen of met een andere bestuurlijke vervolgactie of monitoringactie te komen, met name gericht op voorzorgsmaatregelen, invordering of tuchtmaatregelen, overeenkomstig Verordening (EU, Euratom) nr. 883/2013.

(100a) Indien het Europees Openbaar Ministerie in verband met onderzoeken of vervolgingen in het kader van deze verordening beslissingen neemt waardoor terugvorderingsprocedures pas later in gang kunnen worden gezet, mag niet worden geconcludeerd dat dit voortkomt uit een fout of nalatigheid van de lidstaten voor zover dit terugvorderingsprocedures in de zin van artikel 122 van Verordening (EU) nr. 1303/2013⁴ betreft.

⁴ Verordening (EU) nr. 1303/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 houdende gemeenschappelijke bepalingen inzake het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds, het Cohesiefonds, het Europees Landbouwfonds voor plattelandontwikkeling en het Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij en algemene bepalingen inzake het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds, het Cohesiefonds en het Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1083/2006 van de Raad (PB L 347 van 20.12.2013, blz. 320).

(101) Het Europees Openbaar Ministerie moet ervoor zorgen dat de instellingen, organen en instanties van de Unie en andere slachtoffers passende maatregelen treffen. Daarbij kan het gaan om voorzorgsmaatregelen, met name om aanhoudend wangedrag te voorkomen of de Unie voor imagoschade te behoeden, of hen in staat te stellen zich burgerlijke partij stellen in de procedures, overeenkomstig de nationale wetgeving. De informatie-uitwisseling vindt plaats met volledige inachtneming van de onafhankelijkheid van het Europees Openbaar Ministerie en uitsluitend voor zover dat mogelijk is, zonder afbreuk te doen aan de correcte uitvoering en het vertrouwelijke karakter van de onderzoeken.

(102) Voor zover dat voor de verrichting van zijn taken nodig is, moet het Europees Openbaar Ministerie ook in staat zijn samenwerkingsverbanden met de autoriteiten van derde landen en met internationale organisaties op te zetten en te onderhouden. In het kader van deze verordening wordt onder internationale organisaties het volgende verstaan: internationale organisaties en de daaronder ressorterende internationaal-publiekrechtelijke organen of andere organen die zijn opgericht bij of op grond van een overeenkomst tussen twee of meer landen alsook Interpol.

(102a) Wanneer het college vaststelt dat er een operationele behoefte is tot samenwerking met een derde land of een internationale organisatie, moet het de Raad kunnen voorstellen dat deze laatste de Commissie zou wijzen op de noodzaak van een passend besluit of aanbeveling betreffende het openen van onderhandelingen over een internationale overeenkomst.

In afwachting van de sluiting door de Unie van nieuwe internationale overeenkomsten of de toetreding van de Unie tot multilaterale overeenkomsten die reeds door de lidstaten zijn gesloten op het gebied van wederzijdse rechtshulp in strafzaken, dienen de lidstaten het Europees Openbaar Ministerie te steunen bij het uitoefenen van zijn functies overeenkomstig het beginsel loyale samenwerking dat is neergelegd in artikel 4, lid 3, VWEU. Indien dit krachtens een relevante multilaterale overeenkomst is toegestaan en op voorwaarde dat het derde land ermee instemt, erkennen de lidstaten het Europees Openbaar Ministerie als bevoegde autoriteit voor de toepassing van die multilaterale overeenkomsten en, in voorkomend geval, geven zij het ook als dusdanig aan. Dat kan in bepaalde gevallen leiden tot een wijziging van deze overeenkomsten, maar de heronderhandeling ervan mag niet als een verplichte stap worden beschouwd, omdat zulks misschien niet altijd mogelijk is. De lidstaten kunnen het Europees Openbaar Ministerie ook aangeven als bevoegde autoriteit voor de toepassing van andere door hen gesloten internationale overeenkomsten op het gebied van wederzijdse rechtshulp in strafzaken, onder meer door middel van een wijziging van die overeenkomsten.

Wanneer de aangifte van het Europees Openbaar Ministerie als bevoegde autoriteit voor de doeleinden van multilaterale overeenkomsten die reeds door de lidstaten met derde landen zijn gesloten, niet mogelijk is of door de derde landen niet wordt aanvaard, en in afwachting van de toetreding van de Unie tot dergelijke internationale overeenkomsten, kunnen gedelegeerd Europees aanklagers hun functie als nationaal openbaar aanklager ten aanzien van die derde landen aanwenden, op voorwaarde dat zij de autoriteiten van de derde landen daarvan in kennis stellen en, in voorkomend geval, deze autoriteiten verzoeken ermee in te stemmen dat het bewijsmateriaal dat op basis van die internationale overeenkomsten bij die derde landen is verzameld, zal worden gebruikt in de onderzoeken en vervolgingen die door het Europees Openbaar Ministerie worden verricht.

Het Europees Openbaar Ministerie moet een beroep kunnen doen op wederkerigheid of internationale courtoisie ten aanzien van de autoriteiten van derde landen. Dit moet echter per geval gebeuren, binnen de grenzen van de materiële bevoegdheid van het Europees Openbaar Ministerie en onder voorbehoud van eventuele voorwaarden die door de autoriteiten van de betrokken derde landen worden opgelegd.

(102aa) Deze verordening is niet bindend voor niet-deelnemende lidstaten. De Commissie moet in voorkomend geval voorstellen indienen teneinde een doeltreffende justitiële samenwerking in strafzaken tussen het Europees Openbaar Ministerie en de niet door deze verordening gebonden lidstaten te garanderen. Dit heeft met name betrekking op de regels in verband met de rechtshulp in strafzaken en overlevering, met volledige inachtneming van het acquis van de Unie op dit gebied en de verplichting tot loyale samenwerking (artikel 4, lid 3, VEU).

(103) Teneinde de volledige zelfstandigheid en onafhankelijkheid van het Europees Openbaar Ministerie te garanderen, dient het agentschap een eigen begroting te krijgen, waarbij de inkomsten hoofdzakelijk afkomstig zijn van een bijdrage uit de begroting van de Unie. De financiële regels en de regels op het gebied van de begroting en het personeel van het Europees Openbaar Ministerie dienen in overeenstemming te zijn met de desbetreffende normen van de Unie die gelden voor haar organen als bedoeld in artikel 208 van Verordening (EU, Euratom) nr. 966/2012 van het Europees Parlement en de Raad, met dien verstande dat rekening moet worden gehouden met de unieke strafrechtelijke onderzoeks- en vervolgingsbevoegdheden van het Europees Openbaar Ministerie op het niveau van de Unie.

(104) De kosten van onderzoeksmaatregelen van het Europees Openbaar Ministerie moeten in beginsel worden gedekt door de nationale autoriteiten die deze uitvoeren. Uitzonderlijk hoge kosten voor onderzoeksmaatregelen, zoals complexe deskundigenadviezen, uitgebreide politieoperaties of bewakingsactiviteiten gedurende lange tijd, zouden gedeeltelijk door het Europees Openbaar Ministerie kunnen worden terugbetaald, onder meer, waar mogelijk, door een herschikking van middelen uit andere begrotingsonderdelen van het Europees Openbaar Ministerie, of door wijziging van de begroting overeenkomstig deze verordening en de toepasselijke financiële voorschriften.

Bij het opstellen van het voorstel voor de voorlopige ontwerpraming van de ontvangsten en uitgaven, houdt de administratief directeur rekening met de verplichting van het Europees Openbaar Ministerie om uitzonderlijk dure onderzoeksmaatregelen die door de vaste kamer zijn goedgekeurd, deels terug te betalen.

(104a) De operationele uitgaven van het Europees Openbaar Ministerie zullen worden gedekt door de begroting van het Europees Openbaar Ministerie. Deze uitgaven moeten onder meer betrekking hebben op de kosten van operationele communicatie tussen de gedelegeerd Europees aanklager en het centraal niveau van het Europees Openbaar Ministerie, zoals kosten van postbezorging, reiskosten, vertalingen die nodig zijn voor het functioneren van het Europees Openbaar Ministerie en andere kosten die de lidstaten nog niet eerder in het onderzoek hadden gemaakt, maar zijn ontstaan nadat het Europees Openbaar Ministerie de verantwoordelijkheid voor het onderzoek en de vervolging op zich nam. De kosten van het kantoor van de gedelegeerd Europees aanklagers moeten evenwel worden gedragen door de lidstaten.

(105) Het college moet de bevoegdheden die het Statuut toekent aan het tot aanstelling bevoegde gezag en die de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden toekent aan het tot het sluiten van arbeidsovereenkomsten bevoegde gezag, in beginsel altijd aan de administratief directeur delegeren, tenzij specifieke omstandigheden vereisen dat het deze bevoegdheid zelf uitoefent.

(106) De administratief directeur is als ordonnateur verantwoordelijk voor de uitvoering van de begroting van het Europees Openbaar Ministerie. Na raadpleging van de vaste kamer in verband met uitzonderlijk dure onderzoeksmaatregelen dient de administratief directeur een besluit te nemen over het bedrag van de toe te kennen subsidie, op basis van de beschikbare financiële middelen en overeenkomstig de criteria van het reglement van orde.

(107) De vergoeding van de gedelegeerd Europees aanklagers als bijzondere adviseurs, die in een rechtstreekse overeenkomst zal worden bepaald, moet gebaseerd zijn op een specifiek besluit van het college. Dat besluit moet onder meer waarborgen dat de gedelegeerd Europees aanklagers, in het specifieke geval dat zij tevens taken als nationaal aanklager uitvoeren overeenkomstig artikel 12, lid 3, in beginsel betaling zullen blijven ontvangen in hun hoedanigheid van nationaal aanklager en dat de vergoeding als bijzonder adviseur alleen betrekking zal hebben op het werk dat zij namens het Europees Openbaar Ministerie verrichten in de hoedanigheid van gedelegeerd Europees aanklager. Iedere lidstaat blijft bevoegd om, in overeenstemming met het Unierecht, in zijn wetgeving te bepalen onder welke voorwaarden uitkeringen uit hoofde van hun socialezekerheidsstelsel worden toegekend.

(107a) Om op de vastgestelde datum volledig operationeel te zijn, heeft het Europees Openbaar Ministerie personeel nodig met ervaring binnen de instellingen, organen en instanties van de Unie. Hiertoe moet het voor het Europees Openbaar Ministerie gemakkelijker worden gemaakt om tijdelijke functionarissen en arbeidscontractanten te werven die reeds voor de instellingen, organen en instanties van de Unie werken, door de contractuele rechten van die personeelsleden over te nemen indien zij in de opbouwfase van het Europees Openbaar Ministerie, dat wil zeggen vóór [30 juni 2020]⁵, worden aangeworven.

(108) De procedures van het Europees Openbaar Ministerie moeten, overeenkomstig artikel 15, lid 3, VWEU, transparant zijn en het college zou specifieke bepalingen moeten vaststellen over de wijze waarop het recht op toegang van het publiek tot documenten wordt gewaarborgd. Niets in deze verordening beoogt het recht van het publiek op inzage in documenten te beperken voor zover dat recht gewaarborgd is in de Unie en in de lidstaten, meer bepaald uit hoofde van artikel 42 van het Handvest en andere relevante bepalingen.

⁵ Eén jaar nadat het Openbaar Ministerie operationeel is geworden, overeenkomstig het in artikel 75, lid 2, bedoelde besluit.

(109) De algemene transparantievoorschriften die gelden voor de agentschappen van de Unie, dienen weliswaar ook te gelden voor het Europees Openbaar Ministerie, maar alleen met betrekking tot andere documenten dan onderzoeksdossiers, waaronder elektronische afbeeldingen daarvan, zodat de vereiste vertrouwelijkheid van de operationele werkzaamheden op geen enkele manier wordt geschonden. Evenzo dient de Europese Ombudsman bij zijn administratieve onderzoeken de vereiste vertrouwelijkheid van het Europees Openbaar Ministerie te eerbiedigen. Met het oog op het waarborgen van de integriteit van de onderzoeken en vervolgingen door het Europees Openbaar Ministerie mogen documenten met betrekking tot de operationele activiteit niet onder de transparantieregels vallen.

(110) Overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van Protocol nr. 21 betreffende de positie van het Verenigd Koninkrijk en Ierland ten aanzien van de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht, gehecht aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en onverminderd artikel 4 van dat protocol, nemen het Verenigd Koninkrijk en Ierland niet deel aan de vaststelling van deze verordening, die derhalve niet bindend is voor, noch van toepassing is op die lidstaten.

(111) Overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van Protocol nr. 22 betreffende de positie van Denemarken, gehecht aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, neemt Denemarken niet deel aan de vaststelling van deze verordening, die derhalve niet bindend is voor, noch van toepassing is op deze lidstaat.

**VERORDENING VAN DE RAAD
tot instelling van het Europees Openbaar Ministerie**

**HOOFDSTUK I
ONDERWERP EN DEFINITIES**

Artikel 1

Onderwerp

Bij deze verordening wordt het Europees Openbaar Ministerie ingesteld, en worden de regels betreffende het functioneren ervan vastgesteld.

Artikel 2

Definities

In deze verordening wordt verstaan onder:

- a) "persoon": elke natuurlijke persoon of rechtspersoon;
- b) "financiële belangen van de Unie": alle ontvangsten, uitgaven en vermogensbestanddelen die worden gedekt door, zijn verworven in het kader van, of zijn verschuldigd aan de begroting van de Unie en de begrotingen van de instellingen, organen en instanties die op grond van de Verdragen zijn opgericht, en de begrotingen die zij beheren en controleren;
- e) "personeel van het Europees Openbaar Ministerie": personeel, op centraal niveau, dat aan het college, de vaste kamers, de Europees hoofdaanklager, de Europees aanklagers, de gedelegeerd Europees aanklagers en de administratief directeur steun verleent in de dagelijkse activiteiten voor de uitvoering van de taken van het Europees Openbaar Ministerie in het kader van deze verordening;
- f) "gedelegeerd Europees aanklager die de zaak behandelt": de gedelegeerd Europees aanklager die verantwoordelijk is voor de onderzoeken en vervolgingen die hij heeft ingesteld, die hem zijn toegewezen of die hij heeft overgenomen met gebruikmaking van het evocatierecht overeenkomstig artikel 22a;
- g) "assistent-gedelegeerd Europees aanklager": de gedelegeerd Europees aanklager die werkzaam is in een andere lidstaat dan de lidstaat van de gedelegeerd Europees aanklager die de zaak behandelt, waar een hem toegewezen onderzoek of een andere maatregel wordt uitgevoerd.

- h) "persoonsgegevens": alle informatie over een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon ("de betrokkene"); als identificeerbaar wordt beschouwd een natuurlijke persoon die direct of indirect kan worden geïdentificeerd, met name aan de hand van een identificatiemiddel zoals een naam, een identificatienummer, locatiegegevens, een online identificatiemiddel, of van een of meer elementen die kenmerkend zijn voor de fysieke, fysiologische, genetische, psychische, economische, culturele of sociale identiteit van die natuurlijke persoon;
- i) "verwerking": een bewerking of een geheel van bewerkingen met betrekking tot persoonsgegevens of een geheel van persoonsgegevens, al dan niet uitgevoerd via geautomatiseerde procedés, zoals het verzamelen, vastleggen, ordenen, structureren, opslaan, bijwerken of wijzigen, opvragen, raadplegen, gebruiken, bekendmaking door middel van doorzending, verspreiden of op andere wijze ter beschikking stellen, aligneren of combineren, afschermen, wissen of vernietigen van gegevens;
- j) "verwerkingsbeperking": het markeren van opgeslagen persoonsgegevens met als doel de verwerking ervan in de toekomst te beperken;
- k) "profilering": elke vorm van geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens waarbij aan de hand van persoonsgegevens bepaalde persoonlijke aspecten van een natuurlijke persoon worden geëvalueerd, met name met de bedoeling aspecten betreffende zijn beroepsprestaties, economische situatie, gezondheid, persoonlijke voorkeuren, interesses, betrouwbaarheid, gedrag, locatie of verplaatsingen te analyseren of te voorspellen;
- l) "pseudonimisering": het verwerken van persoonsgegevens op zodanige wijze dat de persoonsgegevens niet meer aan een specifieke betrokkene kunnen worden gekoppeld zonder dat er aanvullende gegevens worden gebruikt, mits deze aanvullende gegevens apart worden bewaard en technische en organisatorische maatregelen worden genomen om te waarborgen dat de persoonsgegevens niet aan een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon worden gekoppeld;
- m) "bestand": elk gestructureerd geheel van persoonsgegevens die volgens bepaalde criteria toegankelijk zijn, ongeacht of dit gecentraliseerd of gedecentraliseerd is dan wel op functionele of geografische gronden is verspreid;
- n) "verwerkingsverantwoordelijke": het Europees Openbaar Ministerie of een andere bevoegde autoriteit dat/die, alleen of samen met anderen, de doeleinden van en de middelen voor de verwerking van persoonsgegevens vaststelt. Wanneer de doeleinden van en de middelen voor die verwerking in het Unierecht of het nationaal recht worden vastgesteld, kan daarin worden bepaald wie de verwerkingsverantwoordelijke is of volgens welke criteria deze wordt aangewezen;
- o) "verwerker": een natuurlijke persoon of rechtspersoon, een overheidsinstantie, een dienst of een ander orgaan die/dat namens de verwerkingsverantwoordelijke persoonsgegevens verwerkt;

- p) "ontvanger": een natuurlijke persoon of rechtspersoon, een overheidsinstantie, een dienst of een ander orgaan, al dan niet een derde, aan wie/waaraan de persoonsgegevens worden verstrekt. Andere overheidsinstanties van de lidstaten dan de bevoegde autoriteiten omschreven in artikel 3, punt 7), a), van Richtlijn (EU) 2016/680 van het Europees Parlement en de Raad⁶, die persoonsgegevens ontvangen in het kader van een bijzonder onderzoek van het Europees Openbaar Ministerie gelden echter niet als ontvangers. De verwerking van die gegevens door die overheidsinstanties strookt met de gegevensbeschermingsregels die op het betreffende verwerkingsdoel van toepassing zijn;
- q) "inbreuk in verband met persoonsgegevens": een inbreuk op de beveiliging die per ongeluk of op onrechtmatige wijze leidt tot de vernietiging, het verlies, de wijziging of de ongeoorloofde bekendmaking van of de ongeoorloofde toegang tot doorgezonden, opgeslagen of anderszins verwerkte gegevens;
- r) "administratieve persoonsgegevens": alle persoonsgegevens die door het Europees Openbaar Ministerie worden verwerkt, met uitzondering van operationele persoonsgegevens;
- s) "operationele persoonsgegevens": alle persoonsgegevens die door het Europees Openbaar Ministerie worden verwerkt voor de in artikel 37 beschreven doeleinden;
- t) "genetische gegevens": persoonsgegevens die verband houden met de overgeërfde of verworven genetische kenmerken van een natuurlijke persoon die unieke informatie verschaffen over de fysiologie of de gezondheid van die natuurlijke persoon en die met name voortkomen uit een analyse van een biologisch monster van die natuurlijke persoon;
- u) "biometrische gegevens": persoonsgegevens die het resultaat zijn van een specifieke technische verwerking met betrekking tot de fysieke, fysiologische of gedragsgerelateerde kenmerken van een natuurlijke persoon op grond waarvan eenduidige identificatie van die natuurlijke persoon mogelijk is of wordt bevestigd, zoals gezichtsafbeeldingen of vingerafdrukgegevens;

⁶ Richtlijn (EU) 2016/680 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door bevoegde autoriteiten met het oog op de voorkoming, het onderzoek, de opsporing en de vervolging van strafbare feiten of de tenuitvoerlegging van straffen, en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Kaderbesluit 2008/977/JBZ van de Raad (PB L 119 van 4.5.2016, blz. 89).

- v) "gezondheidsgegevens": persoonsgegevens die verband houden met de fysieke of mentale gezondheid van een natuurlijke persoon, waaronder gegevens over verleende gezondheidsdiensten waarmee informatie over zijn gezondheidstoestand wordt gegeven;
- w) "toezichthoudende autoriteit": een door een lidstaat ingevolge artikel 51 van Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad⁷ of ingevolge artikel 41 van Verordening (EU) 2016/680 ingestelde onafhankelijke overheidsinstantie;
- x) "internationale organisatie": een organisatie en de daaronder vallende internationaalpubliekrechtelijke organen of andere organen die zijn opgericht bij of op grond van een overeenkomst tussen twee of meer landen.

⁷ Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming) (PB L 119 van 4.5.2016, blz. 1).

HOOFDSTUK II

Instelling, taken en basisbeginselen van het Europees Openbaar Ministerie

Artikel 3

Instelling

1. Het Europees Openbaar Ministerie wordt ingesteld als orgaan van de Unie.
2. Het Europees Openbaar Ministerie heeft rechtspersoonlijkheid.
3. Het Europees Openbaar Ministerie werkt samen met Eurojust, dat overeenkomstig artikel 57 administratieve ondersteuning verleent.

Artikel 4

Taken

Het Europees Openbaar Ministerie is belast met het instellen van onderzoek naar, het vervolgen en het voor het gerecht brengen van daders van, en medeplichtigen aan, strafbare feiten die de financiële belangen van de Unie [als bedoeld in Richtlijn 2017/xx/EU en bepaald bij deze verordening] schaden. Met betrekking daartoe stelt het Europees Openbaar Ministerie onderzoeken in, stelt het daden van vervolging en treedt het op als openbaar aanklager bij de bevoegde rechtbanken van de lidstaten, totdat een onherroepelijke beslissing in de zaak is gegeven.

Artikel 5

Basisbeginselen van het optreden

1. In zijn optreden eerbiedigt het Europees Openbaar Ministerie de rechten die in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie zijn verankerd.
2. Het Europees Openbaar Ministerie is in zijn gehele optreden gebonden aan de beginselen rechtsstatelijkheid en evenredigheid.
3. Onderzoeken en vervolgingen namens het Europees Openbaar Ministerie vallen onder deze verordening. Het nationale recht is van toepassing op aangelegenheden die niet bij deze verordening worden geregeld. Tenzij in deze verordening anders is bepaald, is het toepasselijke nationale recht het recht van de lidstaat waarvan de gedelegeerd Europees aanklager de zaak behandelt overeenkomstig artikel 12, lid 1. In zaken die zowel bij nationaal recht als bij deze verordening zijn geregeld, heeft de verordening voorrang.
4. Het Europees Openbaar Ministerie voert zijn onderzoek op onafhankelijke wijze en vergaart al het ter zake dienende bewijs, ongeacht of het bezwarend dan wel ontlastend is.
5. Het Europees Openbaar Ministerie stelt onderzoeken in en verricht deze zonder onnodige vertraging.
6. De bevoegde nationale instanties verlenen actief bijstand en ondersteuning bij de door het Europees Openbaar Ministerie ingestelde onderzoeken en vervolgingen. Maatregelen, beleid en procedures op grond van deze verordening worden geleid door het beginsel loyale samenwerking.

Artikel 6

Onafhankelijkheid en verantwoordingsplicht

1. Het Europees Openbaar Ministerie is onafhankelijk. De Europees hoofdaanklager, de plaatsvervangend Europees hoofdaanklagers, de Europees aanklagers, de gedelegeerd Europees aanklagers, de administratief directeur en het personeel van het Europees Openbaar Ministerie handelen in het belang van de gehele Unie, als bepaald bij wet, en vragen noch aanvaarden, in de functie die zij krachtens deze verordening uitoefenen, instructies van personen van buiten het Europees Openbaar Ministerie, een lidstaat of een instelling, orgaan of instantie van de Unie. De lidstaten en de instellingen, organen en instanties van de Unie respecteren de onafhankelijkheid van het Europees Openbaar Ministerie en trachten niet het te beïnvloeden bij het vervullen van zijn taken.
2. Het Europees Openbaar Ministerie legt aan het Europees Parlement, de Raad en de Europese Commissie verantwoording over zijn algemeen optreden af, en stelt jaarverslagen op overeenkomstig artikel 6a.

Artikel 6a

Verslaglegging

1. Elk jaar stelt het Europees Openbaar Ministerie een jaarverslag over zijn algemeen optreden op in de officiële talen van de instellingen van de Unie en maakt het dat verslag openbaar. Het zendt dit verslag toe aan het Europees Parlement en de nationale parlementen, alsmede aan de Raad en de Commissie.
2. De Europees hoofdaanklager verschijnt eenmaal per jaar voor het Europees Parlement en voor de Raad, en voor de nationale parlementen op hun verzoek, om verslag uit te brengen over het algemeen optreden van het Europees Openbaar Ministerie, onverminderd de zwijgen geheimhoudingsplicht van het Europees Openbaar Ministerie ten aanzien van individuele zaken en persoonsgegevens. De Europees hoofdaanklager kan voor hoorzittingen die door de nationale parlementen worden belegd, door een van de plaatsvervangers worden vervangen.

HOOFDSTUK III
STATUS, STRUCTUUR EN ORGANISATIE VAN HET EUROPEES
OPENBAAR MINISTERIE

AFDELING 1

STATUS EN STRUCTUUR VAN HET EUROPEES OPENBAAR MINISTERIE

Artikel 7

Structuur van het Europees Openbaar Ministerie

1. Het Europees Openbaar Ministerie is een ondeelbaar orgaan van de Unie en treedt op als één dienst met een gedecentraliseerde structuur.
2. Het Europees Openbaar Ministerie bestaat uit een centraal en een decentraal niveau.
3. Het centrale niveau is het Centraal Openbaar Ministerie, op de plaats waar de zetel gevestigd is. Het Centraal Openbaar Ministerie bestaat uit het college, de vaste kamers, de Europees hoofdaanklager, diens plaatsvervangers, de Europees aanklagers en de administratief directeur.
4. Het decentrale niveau wordt gevormd door de gedelegeerd Europees aanklagers, die werkzaam zijn in de lidstaten.
5. Het Centraal Openbaar Ministerie en de gedelegeerd Europees aanklagers worden in de uitoefening van hun taken uit hoofde van deze verordening bijgestaan door het personeel van het Europees Openbaar Ministerie.

Artikel 8
Het college

1. Het college van het Europees Openbaar Ministerie bestaat uit de Europees hoofdaanklager en één Europees aanklager per lidstaat. De Europees hoofdaanklager zit de vergaderingen van het college voor en is belast met de voorbereiding ervan.
2. Het college komt op gezette tijden bijeen en is verantwoordelijk voor de algemene supervisie over het optreden van het Europees Openbaar Ministerie. Het neemt besluiten over strategische aangelegenheden, evenals over algemene aangelegenheden die voortvloeien uit individuele zaken, met name om het vervolgingsbeleid van het Europees Openbaar Ministerie in de gehele Unie coherentie, efficiëntie en consistentie te verlenen, alsmede besluiten over andere in deze verordening genoemde aangelegenheden. Het college neemt geen operationele besluiten in individuele zaken. Het reglement van orde voorziet in nadere bepalingen voor het uitoefenen door het college van de algemene supervisie-activiteiten en het nemen van besluiten over strategische en algemene aangelegenheden overeenkomstig dit artikel.
3. Op voorstel van de Europees hoofdaanklager en in overeenstemming met het reglement van orde stelt het college vaste kamers in.
4. Het college stelt het reglement van orde van het Europees Openbaar Ministerie vast overeenkomstig artikel 16, en bepaalt voorts de verantwoordelijkheden voor de uitoefening van de ambten van de leden van het college en het personeel van het Europees Openbaar Ministerie.
5. Tenzij anders in deze verordening bepaald, neemt het college zijn besluiten bij gewone meerderheid. Elk lid van het college heeft het recht een stemming te laten houden over aangelegenheden waarover het college moet besluiten. Elk lid van het college heeft één stem. De Europees hoofdaanklager heeft bij staking van stemmen in het college een beslissende stem.

Artikel 9

De vaste kamers

1. De vaste kamers worden voorgezeten door de Europees hoofdaanklager of een van diens plaatsvervangers, of een Europees aanklager die overeenkomstig het reglement van orde wordt benoemd tot voorzitter. Naast de voorzitter heeft de vaste kamer twee vaste leden. Het aantal vaste kamers, de samenstelling en de bevoegdheidsverdeling tussen de kamers zijn afgestemd op de functionele behoeften van het Europees Openbaar Ministerie en worden vastgesteld overeenkomstig het reglement van orde.

Het reglement van orde dient te zorgen voor een gelijke verdeling van de werklast aan de hand van een systeem van toewijzing van zaken op willekeurige basis en te voorzien, in uitzonderlijke gevallen, wanneer dit nodig is voor de goede werking van het Europees Openbaar Ministerie, in procedures voor afwijkingen van het beginsel van willekeurige toewijzing, wanneer de Europees hoofdaanklager daartoe besluit.

2. De vaste kamers sturen de onderzoeken en vervolgingen aan die door de gedelegeerd Europees aanklagers worden gevoerd, en monitoren deze, overeenkomstig de leden 3, 3a en 4. Zij zorgen tevens voor de coördinatie van de onderzoeken en de vervolgingen in grensoverschrijdende zaken en voor de uitvoering van de door het college overeenkomstig artikel 8, lid 2, genomen besluiten.
3. De vaste kamers nemen onderstaande besluiten in overeenstemming met de voorwaarden en procedures in deze verordening, indien nodig na herziening van een door de behandelende gedelegeerd Europees aanklager ingediend ontwerpbesluit:
 - a) een zaak voor het gerecht brengen overeenkomstig artikel 30, leden 1, 2, en 3;
 - b) een zaak seponeren overeenkomstig artikel 33, lid 1, punten a) tot en met f);
 - c) een vereenvoudigde vervolgingsprocedure toepassen en de gedelegeerd Europees aanklager opdragen actie te ondernemen zodat overeenkomstig artikel 34 een onherroepelijke beslissing in de zaak kan worden gegeven;
 - d) een zaak verwijzen naar de nationale autoriteiten overeenkomstig artikel 28a, lid 1 of lid 2;
 - e) een zaak heropenen overeenkomstig artikel 33, lid 2.

- 3a. De vaste kamers nemen, indien nodig, onderstaande besluiten in overeenstemming met de voorwaarden en procedures in deze verordening:
- a) de gedelegeerd Europees aanklager opdracht geven een onderzoek in te stellen overeenkomstig de regels in artikel 22, leden 1 tot en met 4, wanneer er geen onderzoek is ingesteld;
 - b) de gedelegeerd Europees aanklager opdracht geven het evocatierecht uit te oefenen overeenkomstig artikel 22a, lid 5, indien de zaak niet is geëvoceerd;
 - c) de strategische aangelegenheden of algemene aangelegenheden die voortvloeien uit individuele zaken verwijzen naar het college, overeenkomstig artikel 8, lid 2;
 - d) een zaak toewijzen overeenkomstig artikel 22, lid 3;
 - e) een zaak elders toewijzen overeenkomstig artikel 22, lid 5, of artikel 23, lid 3;
 - i) het besluit van een Europees aanklager om zelf het onderzoek in te stellen overeenkomstig artikel 23, lid 4, goedkeuren.
4. De bevoegde vaste kamer kan, via de Europees aanklager die toeziet op een onderzoek of een vervolging, in specifieke zaken in overeenstemming met de toepasselijke nationale wetgeving instructies geven aan de gedelegeerd Europees aanklager die de zaak behandelt, wanneer zulks nodig is voor een efficiënte aanpak van het onderzoek of de vervolging, of in het belang is van de rechtspraak, of om het coherent functioneren van het Europees Openbaar Ministerie te garanderen.
5. De vaste kamer neemt met gewone meerderheid besluiten. De kamer gaat over tot stemming op verzoek van een van de leden. Elk lid heeft één stem. Bij staking van stemmen heeft de voorzitter de beslissende stem. De besluiten worden in overleg genomen tijdens vergaderingen van de kamers op basis van, in voorkomend geval, het ontwerpbesluit dat wordt voorgesteld door de behandelende gedelegeerd Europees aanklager.
- Alle stukken van een zaak zijn op verzoek toegankelijk voor de bevoegde vaste kamer met het oog op de voorbereiding van de besluiten.

5a. De vaste kamers kunnen besluiten hun beslissingsbevoegdheid uit hoofde van lid 3, punt a) of b), in dat laatste geval bij uitsluiting ten aanzien van de in artikel 33, lid 1, punten a) tot en met e), vervatte regels, te delegeren aan de Europees aanklager die op de zaak toeziet overeenkomstig artikel 11, lid 1, indien dit terdege kan worden gemotiveerd onder verwijzing naar de ernst van het strafbare feit of naar de complexiteit van de procedure in de zaak in kwestie, met betrekking tot een strafbaar feit dat schade heeft berokkend, of dat waarschijnlijk zal doen, aan de financiële belangen van de Unie voor een bedrag van minder dan 100 000 EUR. Het reglement van orde bevat richtsnoeren ter waarborging van de consistente toepassing binnen het Europees Openbaar Ministerie.

De vaste kamer doet kennisgeving van elk besluit om beslissingsbevoegdheid aan de Europees hoofdaanklager te delegeren. Zodra die informatie is ontvangen, kan de Europees hoofdaanklager binnen drie dagen de vaste kamer verzoeken haar besluit te herzien, indien hij van oordeel is dat dit noodzakelijk is in het belang van de coherentie van de onderzoeken en vervolgingen van het Europees Openbaar Ministerie. Indien de Europees hoofdaanklager lid van de betrokken vaste kamer is, oefent een van zijn plaatsvervangers het recht uit om die herziening te verzoeken.

De toezichthoudende Europees aanklager brengt aan de vaste kamer verslag uit over de onherroepelijke berechting van de zaak, alsmede over alle informatie of elke situatie die volgens hem waarschijnlijk een nieuwe beoordeling vereist van de mogelijkheid om de delegatie te handhaven, met name in situaties als bedoeld in artikel 30, lid 2.

Een delegatie kan te allen tijde worden ingetrokken op verzoek van een van de leden van de vaste kamer, en hierover wordt een besluit genomen overeenkomstig lid 5. Een delegatie wordt ingetrokken wanneer een gedelegeerd Europees aanklager in de plaats van de Europees aanklager is getreden overeenkomstig artikel 14, lid 7.

Met het oog op een coherente toepassing van het delegatiebeginsel brengt elke vaste kamer jaarlijks verslag uit aan het college over het delegatiegebruik.

5b. Het reglement van orde staat de vaste kamers toe besluiten te nemen via een schriftelijke procedure die uitgebreid in het reglement van orde moet worden beschreven.

Alle besluiten en instructies bedoeld in de leden 3, 3a, 4 en 5a worden schriftelijk vastgelegd en gaan deel uitmaken van het dossier.

6. Behalve de vaste leden neemt de Europees aanklager die overeenkomstig artikel 11, lid 1, toezicht houdt op een onderzoek of een vervolging, deel aan de beraadslagingen in de vaste kamer. De Europees aanklager heeft stemrecht, behalve voor de besluiten van de vaste kamer over een delegatie of intrekking van een delegatie overeenkomstig artikel 9, lid 5a, over de toewijzing en nieuwe toewijzing krachtens artikel 22, leden 3, 4 en 5, en artikel 22a, lid 5, en over het voor het gerecht brengen van zaken (artikel 30, lid 2) waarvoor meer lidstaten rechtsmacht hebben, en in de in artikel 26, lid 7, beschreven gevallen.

Een vaste kamer kan ook, op verzoek van een Europees aanklager of een gedelegeerd Europees aanklager of op eigen initiatief, andere Europees aanklagers of gedelegeerd Europees aanklagers die bij een zaak betrokken zijn, uitnodigen haar vergaderingen bij te wonen, zonder stemrecht.

7. De voorzitters van de vaste kamers houden, overeenkomstig het reglement van orde, het college op de hoogte van de overeenkomstig dit artikel genomen besluiten, zodat het college zijn rol kan vervullen overeenkomstig artikel 8, lid 2.

Artikel 10

De Europees hoofdaanklager en de plaatsvervangers

1. Het Europees Openbaar Ministerie staat onder leiding van de Europees hoofdaanklager. De Europees hoofdaanklager organiseert het werk van het Europees Openbaar Ministerie, stuurt het optreden ervan aan en neemt besluiten overeenkomstig deze verordening en het reglement van orde.
2. Er worden twee plaatsvervangers benoemd om de Europees hoofdaanklager bij te staan bij het verrichten van zijn taken en om hem te vervangen indien hij afwezig of verhinderd is.
3. De Europees hoofdaanklager vertegenwoordigt het Europees Openbaar Ministerie tegenover de instellingen van de Unie en van de lidstaten, en tegenover derden. De Europees hoofdaanklager kan zijn taken met betrekking tot vertegenwoordiging aan een van zijn plaatsvervangers of een Europees aanklager delegeren.

Artikel 11

De Europees aanklagers

1. De Europees aanklagers houden, namens de vaste kamer en met inachtneming van de instructies die de kamer heeft gegeven overeenkomstig artikel 9, leden 3, 3a en 4, toezicht op de onderzoeken en vervolgingen waarvoor de gedelegeerd Europees aanklagers die de zaak behandelen in hun lidstaat van herkomst, verantwoordelijk zijn. De Europees aanklagers dienen samenvattingen in van de zaken onder hun toezicht en, indien van toepassing, voorstellen voor besluiten die moeten worden genomen door deze kamer, op basis van ontwerpbesluiten die zijn opgesteld door de gedelegeerd Europees aanklagers.

In het reglement van orde wordt, onverminderd artikel 14, lid 7, voorzien in een mechanisme voor vervanging tussen Europees aanklagers ingeval de toezichthoudende Europees aanklager tijdelijk afwezig is of om andere redenen niet beschikbaar is voor het vervullen van de functies van de Europees aanklagers. De plaatsvervangend Europees aanklager mag alle taken van een Europees aanklager vervullen, maar mag geen onderzoek als voorzien in artikel 23, lid 4, verrichten.

- 1a. Bij uitzondering kan een Europees aanklager verzoeken, om redenen in verband met de werklust die voortvloeit uit het aantal onderzoeken en vervolgingen in zijn lidstaat van herkomst, of met een belangenconflict waarbij hij betrokken is, dat het toezicht op onderzoeken en vervolgingen in afzonderlijke zaken die worden behandeld door gedelegeerd Europees aanklagers in hun lidstaat van herkomst, aan andere Europees aanklagers wordt toegewezen, mits laatstgenoemden daarmee instemmen. De Europees hoofdaanklager neemt een besluit over het verzoek op basis van de werklust van een Europees aanklager. Bij een belangenconflict waarbij de Europees aanklager is betrokken, stemt de Europees hoofdaanklager steeds in met het verzoek. In het reglement van orde zijn de beginselen voor dit besluit vastgelegd, alsook de procedure om de betrokken zaken vervolgens toe te wijzen. Artikel 23, lid 4, is niet van toepassing op onderzoeken en vervolgingen waarop overeenkomstig dit lid toezicht wordt gehouden.

2. De toezichthoudende Europees aanklagers mogen, in overeenstemming met de toepasselijke nationale wetgeving en de instructies van de bevoegde vaste kamer, in bepaalde gevallen instructies geven aan de gedelegeerd Europees aanklager die de zaak behandelt, wanneer zulks nodig is voor een efficiënte aanpak van het onderzoek of de vervolging, of in het belang is van de rechtspraak en om het coherent functioneren van het Europees Openbaar Ministerie te garanderen.
- 2a. Indien het nationale recht van een lidstaat voorziet in interne toetsing van bepaalde besluiten binnen de structuur van het nationaal openbaar ministerie, valt de toetsing van dergelijke door de gedelegeerd Europees aanklager genomen besluiten onder de toezichtbevoegdheden van de toezichthoudende Europees aanklager overeenkomstig het reglement van orde en onverminderd de toezicht- en monitoringbevoegdheden van de vaste kamer.
3. De Europees aanklagers fungeren als contactpersoon en informatiekanaal tussen de vaste kamers en de gedelegeerd Europees aanklagers in hun respectieve lidstaten van herkomst. Zij monitoren de uitvoering van de taken van het Europees Openbaar Ministerie in hun lidstaat, in nauw overleg met de gedelegeerd Europees aanklagers. Zij zorgen er overeenkomstig deze verordening en het reglement van orde voor dat alle relevante informatie van het Centraal Openbaar Ministerie wordt verstrekt aan de gedelegeerd Europees aanklagers en omgekeerd.

Artikel 12

De gedelegeerd Europees aanklagers

1. De gedelegeerd Europees aanklagers treden namens het Europees Openbaar Ministerie in hun respectieve lidstaten op en hebben dezelfde bevoegdheden als nationale aanklagers met betrekking tot onderzoeken, vervolgingen en het voor het gerecht brengen van zaken, naast en behoudens de bijzondere bevoegdheden en status die zij hebben, en onder de in deze verordening vervatte voorwaarden.

De gedelegeerd Europees aanklagers zijn verantwoordelijk voor de onderzoeken en vervolgingen die zij hebben ingesteld, die hun zijn toegewezen of die zij met gebruikmaking van hun advocatierecht hebben overgenomen. De gedelegeerd Europees aanklagers moeten de aanwijzingen en instructies opvolgen van de vaste kamer die is belast met een zaak, alsmede de instructies van de toezichthoudende Europees aanklager.

De gedelegeerd Europees aanklagers zijn ook verantwoordelijk voor het voor het gerecht brengen van een zaak en hebben in het bijzonder de bevoegdheid een tenlastelegging te formuleren, deel te nemen aan de bewijsvoering en de beschikbare rechtsmiddelen aan te wenden in overeenstemming met het nationale recht.

2. In elke lidstaat zijn er twee of meer gedelegeerd Europees aanklagers. De Europees hoofdaanklager hecht, na raadpleging van de desbetreffende autoriteiten van de lidstaten en het bereiken van een akkoord met hen, zijn goedkeuring aan het aantal gedelegeerd Europees aanklagers, alsook aan de functionele en territoriale verdeling van bevoegdheden tussen de gedelegeerd Europees aanklagers binnen elke lidstaat.
3. De gedelegeerd Europees aanklagers kunnen als nationaal aanklager optreden, mits dit hen niet belet te voldoen aan de verplichtingen die krachtens deze verordening op hen rusten. Zij stellen de toezichthoudende Europees aanklager in kennis van de hun aldus opgedragen taken. Indien een gedelegeerd Europees aanklager op enig moment niet in staat is zijn taken als gedelegeerd Europees aanklager te vervullen omdat hij die taken als nationaal aanklager vervult, laat hij dat weten aan de toezichthoudende Europees aanklager, die in overleg treedt met de bevoegde nationale vervolgingsinstanties, teneinde te bepalen of voorrang moet worden gegeven aan hun functies uit hoofde van deze verordening. De Europees aanklager mag de vaste kamer voorstellen de zaak toe te wijzen aan een andere gedelegeerd Europees aanklager in dezelfde lidstaat of mag voorstellen dat hij het onderzoek zelf voert overeenkomstig artikel 23, leden 3 en 4.

AFDELING 2

BENOEMING EN ONTSLAG VAN DE LEDEN VAN HET EUROPEES OPENBAAR MINISTERIE

Artikel 13

Benoeming en ontslag van de Europees hoofdaanklager

1. Het Europees Parlement en de Raad benoemen de Europees hoofdaanklager in onderlinge overeenstemming voor een ambtstermijn van zeven jaar, die niet kan worden hernieuwd. De Raad besluit bij gewone meerderheid van stemmen.
2. De Europees hoofdaanklager wordt geselecteerd uit kandidaten
 - a) die actief lid zijn van het openbaar ministerie of van de rechterlijke macht van de lidstaten, of actief Europees aanklager zijn;
 - b) wier onafhankelijkheid niet ter discussie staat;
 - c) die beschikken over de kwalificaties om in hun lidstaat in de hoogste vervolgende of rechterlijke functies te kunnen worden benoemd, en over de ter zake dienende praktische ervaring met nationale rechtsstelsels, financiële onderzoeken en met internationale justitiële samenwerking in strafzaken, of als Europees aanklager hebben gewerkt; en
 - d) die over voldoende bestuurservaring en -kwalificaties beschikken voor het ambt.

3. Om kandidaten te selecteren wordt een openbare sollicitatieoproep in het Publicatieblad van de Europese Unie geplaatst, waarna een selectiepanel een shortlist van geschikte kandidaten opstelt en aan het Europees Parlement en de Raad voorlegt. Het panel bestaat uit 12 personen, gekozen uit voormalige leden van het Hof van Justitie van de Europese Unie en van de Rekenkamer, voormalige nationale leden van Eurojust, leden van de hoogste nationale rechtscolleges, hoge aanklagers en personen die bekend staan als kundige rechtsgeleerden, van wie er één wordt voorgedragen door het Europees Parlement. De Raad stelt de werkwijze van het panel vast, alsmede, op voorstel van de Commissie, een besluit tot benoeming van de leden van het panel.
- 3a. Indien een Europees aanklager wordt benoemd tot Europees hoofdaanklager, wordt zijn ambt van Europees aanklager onverwijld ingevuld in overeenstemming met de procedure bedoeld in artikel 14, leden 1 en 2.
4. Het Hof van Justitie van de Europese Unie kan de Europees hoofdaanklager op verzoek van het Europees Parlement, de Raad of de Commissie ontslaan indien het van oordeel is dat hij zijn taken niet langer kan vervullen of ernstig tekort is geschoten.
5. Indien de Europees hoofdaanklager aftreedt, wordt ontslagen of om een andere reden zijn ambt neerlegt, wordt het ambt onmiddellijk ingevuld overeenkomstig de in de leden 1, 2 en 3 beschreven procedure.

Artikel 13a

Benoeming en ontslag van de plaatsvervangend Europees hoofdaanklagers

1. Het college benoemt twee Europees aanklagers als plaatsvervangend Europees hoofdaanklager voor een hernieuwbare ambtstermijn van drie jaar, die echter niet langer zal zijn dan hun ambtstermijn als Europees aanklager. Het selectieproces verloopt volgens het reglement van orde. De plaatsvervangend Europees hoofdaanklagers behouden hun status van Europees aanklager.
2. De regels en voorwaarden voor de uitoefening van de functie van plaatsvervangend Europees hoofdaanklager worden opgenomen in het reglement van orde. Indien een Europees aanklager niet langer in staat is zijn taken van plaatsvervangend Europees hoofdaanklager uit te oefenen, mag het college, in overeenstemming met het reglement van orde, besluiten dat hij niet meer zal werken als gedelegeerd Europees hoofdaanklager en zal worden ontslagen.
3. Indien een plaatsvervangend Europees hoofdaanklager aftreedt, wordt ontslagen of om een andere reden zijn ambt van plaatsvervanger neerlegt, wordt het ambt onmiddellijk ingevuld overeenkomstig de in lid 1 van dit artikel beschreven procedure. Onverminderd het bepaalde in artikel 14 blijft hij Europees aanklager.

Artikel 14

Benoeming en ontslag van de Europees aanklagers

1. Elke lidstaat draagt drie kandidaten voor het ambt van Europees aanklager voor, gekozen uit kandidaten:
 - a) die actief lid zijn van het openbaar ministerie of van de rechterlijke macht van de lidstaten;
 - b) wier onafhankelijkheid niet ter discussie staat; en
 - c) die beschikken over de kwalificaties om in hun lidstaat in een hoge vervolgende of rechterlijke functie te kunnen worden benoemd, en over de ter zake dienende praktische ervaring met nationale rechtsstelsels, financiële onderzoeken en met internationale justitiële samenwerking in strafzaken.

2. Nadat hij het gemotiveerd advies van het in artikel 13, lid 3, bedoelde selectiepanel heeft ontvangen, selecteert en benoemt de Raad één van de kandidaten als Europees aanklager van de lidstaat in kwestie. Indien het selectiepanel van oordeel is dat een kandidaat niet aan de gestelde voorwaarden voldoet om de taken van een Europees aanklager uit te voeren, is dat oordeel bindend voor de Raad.
3. De Raad, die met gewone meerderheid van stemmen besluit, selecteert en benoemt de Europees aanklagers voor een niet-hernieuwbare termijn van zes jaar. De Raad kan besluiten de ambtstermijn, na die zes jaar, met maximaal drie jaar te verlengen.
4. Om de drie jaar wordt een derde van de Europees aanklagers vervangen. De Raad stelt, met gewone meerderheid van stemmen, overgangsmaatregelen vast voor de benoeming van de Europees aanklagers voor en gedurende de eerste ambtstermijn.
5. Het Hof van Justitie van de Europese Unie kan een Europees aanklager op verzoek van het Europees Parlement, de Raad of de Commissie ontslaan indien het van oordeel is dat hij zijn taken niet langer kan vervullen of ernstig tekort is geschoten.
6. Indien een Europees aanklager aftreedt of wordt ontslagen, of om een andere reden zijn ambt neerlegt, wordt het ambt onmiddellijk ingevuld overeenkomstig de in de leden 1 en 2 beschreven procedure. Indien de Europees aanklager werkt als plaatsvervangend Europees hoofdaanklager, wordt hij automatisch ook uit laatstgenoemd ambt ontslagen.
7. Het college wijst, op voordracht van elke Europees aanklager, onder de gedelegeerd Europees aanklagers van dezelfde lidstaat een persoon aan die in de plaats zal treden van de Europees aanklager die niet in staat is zijn ambt uit te oefenen of die zijn ambt heeft neergelegd, overeenkomstig de leden 5 en 6.

Indien het college erkent dat er behoefte bestaat aan vervanging, treedt de aangewezen persoon op als waarnemend Europees aanklager in afwachting van de vervanging of de terugkeer van de Europees aanklager, en wel gedurende een periode van maximaal 3 maanden. Het college kan desgevraagd die termijn zo nodig verlengen. De mechanismen en nadere regels voor tijdelijke vervanging worden bepaald en geregeld in het reglement van orde.

Artikel 15

Benoeming en ontslag van de gedelegeerd Europees aanklagers

1. Het college benoemt, op voorstel van de Europees hoofdaanklager, de gedelegeerd Europees aanklagers die door de lidstaten zijn voorgedragen. Het college kan de voorgedragen persoon afwijzen indien hij niet aan de in lid 2 bedoelde criteria voldoet. De gedelegeerd Europees aanklagers worden benoemd voor een hernieuwbare termijn van vijf jaar.
2. De gedelegeerd Europees aanklagers zijn, vanaf hun benoeming tot gedelegeerd Europees aanklager tot hun ontslag, actief lid van het openbaar ministerie of van de rechterlijke macht van de lidstaten die hen hebben voorgedragen. Hun onafhankelijkheid staat niet ter discussie en zij beschikken over de nodige kwalificaties en de ter zake dienende praktische ervaring met het rechtsstelsel van hun land.
3. Het college ontslaat een gedelegeerd Europees aanklager indien het van oordeel is dat hij niet langer aan de in lid 2 bepaalde vereisten voldoet of niet in staat is zijn taken uit te oefenen, of dat hij ernstig tekort is geschoten.
4. Als een lidstaat besluit een tot gedelegeerd Europees aanklager benoemde nationale aanklager te ontslaan, of tuchtrechtelijk tegen hem op te treden om redenen die geen verband houden met diens verantwoordelijkheden uit hoofde van deze verordening, brengt hij de Europees hoofdaanklager daarvan op de hoogte alvorens daartoe over te gaan. Een lidstaat kan een gedelegeerd Europees aanklager niet ontslaan, noch tuchtrechtelijk tegen hem optreden om redenen die verband houden met zijn verantwoordelijkheden uit hoofde van deze verordening, zonder de instemming van de Europees hoofdaanklager. Indien de Europees hoofdaanklager er niet mee instemt, kan de betrokken lidstaat het college verzoeken de kwestie opnieuw te bezien.

5. Indien een gedelegeerd Europees aanklager aftreedt, het Europees Openbaar Ministerie niet langer een beroep hoeft te doen op zijn diensten, of hij wordt ontslagen of om een andere reden zijn ambt neerlegt, doet de betrokken lidstaat hiervan onverwijld mededeling aan de Europees hoofdaanklager en draagt hij, zo nodig, onmiddellijk een andere aanklager voor die overeenkomstig lid 1 moet worden benoemd tot de nieuwe gedelegeerd Europees aanklager.

Artikel 15a

Status van de administratief directeur

1. De administratief directeur wordt aangesteld als tijdelijk functionaris van het Europees Openbaar Ministerie op grond van artikel 2, punt a), van de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van de Europese Unie.⁸
2. De administratief directeur wordt, na een open en transparante selectieprocedure overeenkomstig het reglement van orde van het Europees Openbaar Ministerie, door het college benoemd uit een lijst van door de Europees hoofdaanklager voorgedragen kandidaten. Voor het sluiten van de arbeidsovereenkomst met de administratief directeur wordt het Europees Openbaar Ministerie vertegenwoordigd door de Europees hoofdaanklager.
3. De ambtstermijn van de administratief directeur bedraagt vier jaar. Aan het eind van deze termijn stelt het college een beoordeling op waarin rekening wordt gehouden met een evaluatie van de prestaties van de administratief directeur.
4. Op grond van een voorstel van de Europees hoofdaanklager, waarin rekening wordt gehouden met de in lid 3 bedoelde beoordeling, kan het college de ambtstermijn van de administratief directeur eenmaal verlengen, met ten hoogste vier jaar.

⁸ Verordening nr. 31 (EEG), 11 (EGA), tot vaststelling van het statuut van de ambtenaren en de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van de Europese Economische Gemeenschap en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (PB 45 van 14.6.1962, blz. 1385).

5. Een administratief directeur wiens ambtstermijn is verlengd, mag aan het eind van de totale termijn niet deelnemen aan een andere selectieprocedure voor dezelfde functie.
6. De administratief directeur legt verantwoording af aan de Europees hoofdaanklager en het college.
7. Bij besluit van het college dat is genomen met een meerderheid van twee derde van zijn leden en onverminderd de toepasselijke voorschriften betreffende de opzegging van arbeids-overeenkomsten in het kader van het Statuut en de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden, kan de administratief directeur uit zijn functie worden ontheven.

Artikel 15b

Verantwoordelijkheden van de administratief directeur

1. Voor administratieve en budgettaire zaken wordt het Europees Openbaar Ministerie geleid door een administratief directeur.
2. Onverminderd de bevoegdheden van het college of de Europees hoofdaanklager voert de administratief directeur zijn taken op onafhankelijke wijze uit, zonder instructies te vragen aan of te ontvangen van regeringen of andere organen.
3. Voor administratieve en budgettaire zaken is de administratief directeur de wettelijke vertegenwoordiger van het Europees Openbaar Ministerie. De administratief directeur voert de begroting van het Europees Openbaar Ministerie uit.

4. De administratief directeur is verantwoordelijk voor de uitvoering van de aan het Europees Openbaar Ministerie opgedragen administratieve taken, en met name voor:
- a) het dagelijkse bestuur van het Europees Openbaar Ministerie en het personeelsbeheer;
 - b) het uitvoeren van de besluiten van de Europees hoofdaanklager of het college;
 - c) het opstellen van het jaarlijks en meerjarig programmeringsdocument en het voorleggen daarvan aan de Europees hoofdaanklager;
 - d) de uitvoering van het jaarlijks en meerjarig programmeringsdocument en de verslaglegging over die uitvoering aan het college;
 - e) het opstellen van de administratieve en budgettaire onderdelen van het jaarlijks activiteitenverslag van het Europees Openbaar Ministerie;
 - f) het opstellen van een actieplan voor de follow-up van de conclusies van de interne of externe auditverslagen, evaluaties en onderzoeken, waaronder die van de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming en OLAF, en de verslaglegging aan deze twee instanties en aan het college tweemaal per jaar;
 - g) het opstellen van een interne fraudebestrijdingsstrategie voor het Europees Openbaar Ministerie en het ter aanneming voorleggen ervan aan het college;
 - h) het opstellen van het ontwerp van financiële regels van toepassing op het Europees Openbaar Ministerie en het voorleggen ervan aan de Europees hoofdaanklager;
 - i) het opstellen van de ontwerpraming van ontvangsten en uitgaven van het Europees Openbaar Ministerie en het voorleggen ervan aan de Europees hoofdaanklager;
 - j) het verstrekken van de noodzakelijke administratieve steun om de operationele werkzaamheden van het Europees Openbaar Ministerie te faciliteren;
 - k) het bieden van ondersteuning aan de Europees hoofdaanklager en de plaatsvervangers bij het vervullen van hun taken.

Artikel 15c

Voorlopige administratieve regelingen van het Europees Openbaar Ministerie

1. Op basis van de in haar eigen begroting toegewezen voorlopige kredieten is de Commissie belast met de instelling en de initiële administratieve werking van het Europees Openbaar Ministerie totdat het Europees Openbaar Ministerie in staat is zijn eigen begroting uit te voeren. Daartoe kan de Commissie:
 - a) in overleg met de Raad een Commissieambtenaar aanwijzen om ad interim de functie van administratief directeur waar te nemen en de aan de administratief directeur toegewezen taken uit te voeren, daaronder begrepen de door het Statuut en de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van de Europese Unie aan het tot aanstelling bevoegde gezag verleende bevoegdheden voor het administratief personeel van het Europees Openbaar Ministerie, ten aanzien van eventuele vacatures voor personeelsleden die moeten worden vervuld voordat de administratief directeur zijn functie opneemt overeenkomstig artikel 15a;
 - b) het Europees Openbaar Ministerie andere bijstand verlenen, met name door het detacheren van een beperkt aantal Commissieambtenaren dat nodig is voor het verrichten van de administratieve taken van het Europees Openbaar Ministerie onder de verantwoordelijkheid van de administratief directeur ad interim.
2. De administratief directeur ad interim kan alle betalingsopdrachten geven waarvoor in de begroting van het Europees Openbaar Ministerie kredieten zijn vastgelegd en kan overeenkomsten sluiten, daaronder begrepen arbeidsovereenkomsten.
3. Zodra het college zijn taken opneemt overeenkomstig artikel 8, lid 1, oefent de administratief directeur ad interim zijn functie uit overeenkomstig artikel 15a, lid 6. De administratief directeur ad interim oefent die functie uit totdat de administratief directeur zijn functie opneemt na overeenkomstig artikel 15a door het college te zijn benoemd.
4. Totdat het college zijn taken opneemt overeenkomstig artikel 8, lid 1, oefent de Commissie diens in onderhavig artikel genoemde functies uit in overleg met een groep deskundigen, bestaande uit vertegenwoordigers van de lidstaten die aan de instelling van het Europees Openbaar Ministerie deelnemen.

AFDELING 3
REGLEMENT VAN ORDE

Artikel 16

Reglement van orde van het Europees Openbaar Ministerie

1. De organisatie van de werkzaamheden van het Europees Openbaar Ministerie wordt geregeld door het reglement van orde van het Europees Openbaar Ministerie.
2. Een voorstel voor het reglement van orde van het Europees Openbaar Ministerie wordt opgesteld door de Europees hoofdaanklager, en wordt door het college met een tweederdemeerderheid goedgekeurd zodra het Europees Openbaar Ministerie is ingesteld.
3. Iedere Europees aanklager kan wijzigingen in het reglement van orde voorstellen, die dan met een tweederdemeerderheid door het college moeten worden goedgekeurd.

HOOFDSTUK IIIA

**BEVOEGDHEID EN UITOEFENING VAN DE BEVOEGDHEID VAN HET
EUROPEES OPENBAAR MINISTERIE**

AFDELING 1
BEVOEGDHEID VAN HET EUROPEES OPENBAAR MINISTERIE

Artikel 17

Materiële bevoegdheid van het Europees Openbaar Ministerie

1. Het Europees Openbaar Ministerie is bevoegd ter zake van strafbare feiten die de financiële belangen van de Unie als bedoeld in Richtlijn 2017/xx/EU, zoals overgenomen in nationaal recht schaden, ongeacht of dezelfde criminele gedraging krachtens het nationale recht als een ander strafbaar feit zou kunnen worden gekwalificeerd.
 - 1a. Het Europees Openbaar Ministerie is eveneens bevoegd ter zake van strafbare feiten die verband houden met de deelneming aan een criminele organisatie als omschreven in Kaderbesluit 2008/841/JBZ en overgenomen in nationaal recht, indien het zwaartepunt van de criminele activiteit van deze criminele organisatie het plegen van een van de in lid 1 bedoelde strafbare feiten betreft.

2. Het Europees Openbaar Ministerie is ook bevoegd ter zake van andere strafbare feiten die onlosmakelijk verbonden zijn met criminele gedragingen die onder het toepassingsgebied van lid 1 vallen. De bevoegdheid met betrekking tot dergelijke strafbare feiten kan uitsluitend conform artikel 20, lid 3, worden uitgeoefend.
3. Het Europees Openbaar Ministerie is in geen geval bevoegd voor strafbare feiten met betrekking tot nationale directe belastingen, en deze verordening laat de structuur en de werking van de belastingadministratie van de lidstaten onverlet.

Artikel 18

Territoriale en personele bevoegdheid van het Europees Openbaar Ministerie

Het Europees Openbaar Ministerie is bevoegd voor de in artikel 17 bedoelde strafbare feiten indien die feiten:

- a) geheel of gedeeltelijk op het grondgebied van een of meer lidstaten zijn gepleegd; of
- b) zijn gepleegd door een onderdaan van een lidstaat, mits die lidstaat ter zake bevoegd is als de feiten buiten zijn grondgebied zijn gepleegd, of
- c) buiten de in punt a) bedoelde grondgebieden zijn gepleegd door een persoon die op het tijdstip van de feiten onder het Statuut van de ambtenaren of de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van de Europese Gemeenschappen viel, mits een lidstaat ter zake bevoegd is als de feiten buiten zijn grondgebied zijn gepleegd.

AFDELING 2
UITOEFENING VAN DE BEVOEGDHEID VAN HET EUROPEES
OPENBAAR MINISTERIE

Artikel 19

Melding, registratie en controle van informatie

1. De instellingen, organen en instanties van de Unie en de krachtens het toepasselijke nationale recht bevoegde autoriteiten van de lidstaten melden het Europees Openbaar Ministerie zonder onnodige vertraging elke criminele gedraging ten aanzien waarvan het overeenkomstig artikel 17 en artikel 20, leden 2 en 3, zijn bevoegdheid zou kunnen uitoefenen.
 - 1a. Indien een rechterlijke of rechtshandhavingsinstantie van een lidstaat een onderzoek instelt met betrekking tot een strafbaar feit ten aanzien waarvan het Europees Openbaar Ministerie krachtens artikel 17 en artikel 20, leden 2 en 3, zijn bevoegdheid zou kunnen uitoefenen, of indien de bevoegde rechterlijke of rechtshandhavingsinstantie van een lidstaat op een bepaald moment na het instellen van een onderzoek van oordeel is dat een onderzoek een dergelijk strafbaar feit betreft, stelt die instantie het Europees Openbaar Ministerie daarvan zonder onnodige vertraging in kennis, zodat het kan beslissen of het overeenkomstig artikel 22a zijn evocatierecht zal uitoefenen.
 - 1b. Het verslag bevat ten minste een beschrijving van de feiten, met inbegrip van een beoordeling van de schade die is berokkend of wellicht zal worden berokkend, de mogelijke juridische kwalificatie, en eventuele beschikbare informatie over potentiële slachtoffers, verdachten en andere betrokkenen.
 - 1c. Het Europees Openbaar Ministerie wordt ook overeenkomstig de leden 1 en 1a van dit artikel in kennis gesteld wanneer onmogelijk kan worden beoordeeld of aan de criteria van artikel 20, leden 2 en 3, is voldaan, of wanneer de instrumentele aard van het in artikel 20, lid 3, punt aa), bedoelde onlosmakelijk verbonden strafbaar feit moet worden beoordeeld.

2. De informatie die aan het Europees Openbaar Ministerie wordt verstrekt, wordt geregistreerd en gecontroleerd volgens zijn reglement van orde. De controle moet het mogelijk maken te beoordelen of er op basis van de overeenkomstig de leden 1 en 1a verstrekte informatie redenen zijn om een onderzoek in te stellen of het evocatierecht uit te oefenen.
3. Indien het Europees Openbaar Ministerie na controle besluit dat er geen redenen zijn om overeenkomstig artikel 22 een onderzoek in te stellen of overeenkomstig artikel 22a zijn evocatierecht uit te oefenen, wordt de reden voor dat besluit opgetekend in het casemanagementsysteem.

Het Europees Openbaar Ministerie stelt de instantie die overeenkomstig lid 1 of lid 1a de criminele gedraging heeft gemeld, alsmede de slachtoffers van misdrijven en, indien het nationale recht daarin voorziet, andere personen die de criminele gedraging hebben gemeld, in kennis van zijn besluit.

4. Wanneer het Europees Openbaar Ministerie er kennis van krijgt dat een strafbaar feit zou kunnen zijn gepleegd dat buiten zijn bevoegdheid valt, stelt het de bevoegde nationale autoriteiten daarvan zonder onnodige vertraging in kennis en zendt het alle relevant bewijsmateriaal door.
5. Het Europees Openbaar Ministerie kan verdere nuttige informatie opvragen waarover de instellingen, organen en instanties van de Unie en de autoriteiten van de lidstaten beschikken. De gevraagde informatie kan ook betrekking hebben op inbreuken die de financiële belangen van de Unie hebben geschaad, maar die overeenkomstig artikel 20, lid 2, niet onder de bevoegdheid van het Europees Openbaar Ministerie vallen, indien zulks essentieel is om verbanden te leggen met een criminele gedraging ten aanzien waarvan het Europees Openbaar Ministerie zijn bevoegdheid heeft uitgeoefend. Om deze informatie kan ook worden verzocht om het college in staat te stellen overeenkomstig artikel 8, lid 2, algemene richtsnoeren uit te vaardigen inzake de interpretatie van de verplichting om het Europees Openbaar Ministerie in kennis te stellen van zaken die onder artikel 20, lid 2, vallen.

Artikel 20

Uitoefening van de bevoegdheid van het Europees Openbaar Ministerie

1. Het Europees Openbaar Ministerie oefent zijn bevoegdheid uit door overeenkomstig artikel 22 een onderzoek in te stellen, of door overeenkomstig artikel 22a te besluiten van zijn evocatierecht gebruik te maken. Indien het Europees Openbaar Ministerie besluit zijn bevoegdheid uit te oefenen, oefenen de bevoegde nationale autoriteiten hun bevoegdheid met betrekking tot diezelfde criminele gedraging niet uit.
2. Ten aanzien van onder artikel 17 vallende strafbare feiten waardoor de financiële belangen van de Unie schade ten belope van minder dan 10 000 EUR hebben geleden of dreigen te lijden, treedt het Europees Openbaar Ministerie uitsluitend op indien:
 - a) de zaak op het niveau van de Unie repercussies heeft die een onderzoek van het Europees Openbaar Ministerie vereisen; of
 - b) ambtenaren of andere personeelsleden van de Europese Unie, of leden van de instellingen, ervan zouden kunnen worden verdacht het strafbare feit te hebben gepleegd.

Het Europees Openbaar Ministerie raadpleegt in voorkomend geval de bevoegde nationale autoriteiten of organen van de Unie om te bepalen of aan de in de punten a) en b) neergelegde criteria is voldaan.

3. Het Europees Openbaar Ministerie oefent zijn bevoegdheid niet uit met betrekking tot strafbare feiten die onder artikel 17 vallen, en verwijst de zaak overeenkomstig artikel 28a zonder onnodige vertraging door naar de bevoegde nationale autoriteiten, na met hen te hebben overlegd, indien:
 - a) de maximumstraf waarin het nationale recht voor een onder artikel 17, lid 1, vallend strafbaar feit voorziet, minder streng is dan de maximumstraf voor een in artikel 17, lid 2, bedoeld onlosmakelijk verbonden strafbaar feit; of
 - aa) de maximumstraf waarin het nationale recht voor een onder artikel 17, lid 1, vallend strafbaar feit voorziet, gelijk is aan de maximumstraf voor een in artikel 17, lid 2, bedoeld onlosmakelijk verbonden strafbaar feit, tenzij dat laatste een belangrijke factor is geweest voor het plegen van het onder artikel 17, lid 1, vallend strafbaar feit; of

- b) er reden is om aan te nemen dat de schade die de financiële belangen van de Unie hebben geleden of dreigen te lijden door een in artikel 17 bedoeld strafbaar feit, niet groter is dan de schade die een ander slachtoffer heeft geleden of dreigt te lijden.

Punt b) van dit lid is niet van toepassing op strafbare feiten als bedoeld in artikel 3, punten a) en d) van Richtlijn 2017/xx/EU, als omgezet in het nationale recht.

- 3a. Het Europees Openbaar Ministerie kan, met de instemming van de betrokken nationale vervolgingsinstanties, zijn bevoegdheid zelfs uitoefenen in zaken waarvoor dit vanwege de toepassing van lid 3, punt a), anderszins uitgesloten zou zijn.
4. Het Europees Openbaar Ministerie stelt de bevoegde nationale autoriteiten zonder onnodige vertraging in kennis van elk besluit om zijn bevoegdheid al dan niet uit te oefenen.
5. Indien het Europees Openbaar Ministerie en de nationale vervolgingsinstanties van mening verschillen over de vraag of de criminele gedraging onder artikel 17, lid 1a, artikel 17, lid 2, artikel 20, lid 2, of artikel 20, lid 3, valt, beslissen de nationale autoriteiten die bevoegd zijn voor de toewijzing van de vervolgingsbevoegdheid op nationaal niveau, wie voor het onderzoek van de zaak bevoegd zal zijn. De lidstaten bepalen welke nationale autoriteit zal beslissen over de toewijzing van bevoegdheid.

HOOFDSTUK IV
PROCEDUREREGELS INZAKE ONDERZOEKEN, ONDERZOEKSMATREGELEN,
VERVOLGING EN ALTERNATIEVEN VOOR VERVOLGING

AFDELING 1

REGELS INZAKE ONDERZOEKEN

Artikel 22

Instellen van onderzoeken en toewijzen van bevoegdheden binnen het Europees Openbaar Ministerie

1. Indien er overeenkomstig het toepasselijke nationale recht een redelijk vermoeden bestaat dat er een strafbaar feit wordt of is gepleegd dat onder de bevoegdheid van het Europees Openbaar Ministerie valt, stelt een gedelegeerd Europees aanklager in een lidstaat die overeenkomstig zijn nationale recht ter zake bevoegd is, onverminderd de voorschriften van artikel 20, leden 2 en 3, een onderzoek in en tekent hij dat op in het casemanagementsysteem.
2. Indien het Europees Openbaar Ministerie na controle overeenkomstig artikel 19, lid 2, besluit een onderzoek in te stellen, brengt het de instantie die de criminele gedraging overeenkomstig artikel 19, lid 1 of lid 1a, heeft gemeld, daarvan zonder onnodige vertraging op de hoogte.
3. Indien geen onderzoek is ingesteld door een gedelegeerd Europees aanklager, geeft de vaste kamer waaraan de zaak is toegewezen, onder de voorwaarden in lid 1 een gedelegeerd Europees aanklager opdracht een onderzoek in te stellen.

4. In de regel wordt een zaak ingesteld en behandeld door een gedelegeerd Europees aanklager uit de lidstaat waar zich het zwaartepunt van de criminele activiteit bevindt of, indien verscheidene met elkaar verband houdende strafbare feiten zijn gepleegd die onder de bevoegdheid van het Europees Openbaar Ministerie vallen, de lidstaat waar de meeste van die feiten zijn gepleegd. Een gedelegeerd Europees aanklager uit een andere lidstaat die ter zake bevoegd is, kan alleen een onderzoek instellen of daartoe van de bevoegde vaste kamer opdracht krijgen indien een afwijking van het in voorgaande zin neergelegde beginsel naar behoren wordt gemotiveerd, rekening houdend met de volgende criteria, in volgorde van prioriteit:
 - a) de gewone verblijfplaats van de verdachte of beklaagde;
 - b) de nationaliteit van de verdachte of beklaagde;
 - c) de plaats waar de grootste financiële schade is geleden.
5. Totdat een besluit tot vervolging overeenkomstig artikel 30 wordt genomen, kan de bevoegde vaste kamer in een zaak betreffende de bevoegdheid van meer dan één lidstaat en na overleg met de betrokken Europees aanklagers en/of gedelegeerd Europees aanklagers beslissen:
 - a) een zaak opnieuw toe te wijzen aan een gedelegeerd Europees aanklager in een andere lidstaat;
 - b) zaken samen te voegen of te splitsen en voor elke zaak de behandelende gedelegeerd Europees aanklager te kiezen;indien die besluiten in het algemeen belang van de rechtspraak zijn en in overeenstemming zijn met de criteria voor de keuze van de gedelegeerd Europees aanklager die de zaak behandelt overeenkomstig lid 4.
6. Telkens als de vaste kamer een besluit neemt om een zaak opnieuw toe te wijzen, samen te voegen of te splitsen, houdt zij terdege rekening met de actuele stand van het onderzoek.
7. Het Europees Openbaar Ministerie stelt de bevoegde nationale autoriteiten zonder onnodige vertraging in kennis van elk besluit om een onderzoek in te stellen.

Artikel 22a

Evocatierecht

1. Nadat het Europees Openbaar Ministerie overeenkomstig artikel 19, lid 1a, alle relevante informatie heeft ontvangen, beslist het zo snel mogelijk, en uiterlijk vijf dagen na ontvangst van de informatie van de nationale autoriteiten, over de eventuele uitoefening van zijn evocatierecht en stelt het de nationale autoriteiten van dat besluit in kennis. De Europees hoofdaanklager kan in een specifieke zaak een met redenen omkleed besluit nemen om de termijn met maximaal vijf dagen te verlengen, en stelt de nationale autoriteiten dienovereenkomstig daarvan in kennis.
 - 1a. Gedurende deze periode onthouden de nationale autoriteiten zich van elke beslissing krachtens het nationale recht die zou kunnen beletten dat het Europees Openbaar Ministerie zijn evocatierecht uitoefent.

De nationale autoriteiten nemen eventueel noodzakelijke dringende maatregelen overeenkomstig het nationale recht om ervoor te zorgen dat het onderzoek en de vervolging doeltreffend verlopen.
2. Indien het Europees Openbaar Ministerie via andere kanalen dan de in artikel 19, lid 1a, bedoelde informatie verneemt dat een onderzoek met betrekking tot een strafbaar feit waarvoor het bevoegd zou kunnen zijn, reeds door de bevoegde autoriteiten van een lidstaat wordt gevoerd, stelt het deze autoriteiten daarvan onverwijld in kennis. Na overeenkomstig artikel 19, lid 1a, naar behoren in kennis te zijn gesteld, neemt het Europees Openbaar Ministerie een besluit inzake het al dan niet uitoefenen van zijn evocatierecht. Dat besluit wordt genomen binnen de in lid 1 bedoelde termijn.
3. Alvorens te beslissen over de uitoefening van zijn evocatierecht overlegt het Europees Openbaar Ministerie in voorkomend geval met de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaat.
4. Indien het Europees Openbaar Ministerie zijn evocatierecht uitoefent, dragen de bevoegde autoriteiten van de lidstaten het dossier over aan het Europees Openbaar Ministerie en onthouden zij zich van verdere onderzoekshandelingen ten aanzien van dezelfde strafbare feiten.

5. Het in dit artikel omschreven evocatierecht kan worden uitgeoefend door een gedelegeerd Europees aanklager van een lidstaat waarvan de bevoegde autoriteiten een onderzoek hebben ingesteld met betrekking tot een onder artikel 17 of artikel 18 vallend strafbaar feit. Wanneer een gedelegeerd Europees aanklager de informatie overeenkomstig artikel 19, lid 1a, heeft ontvangen en overweegt zijn evocatierecht niet uit te oefenen, stelt hij de bevoegde vaste kamer daarvan in kennis via de Europees aanklager van zijn lidstaat, opdat de vaste kamer overeenkomstig artikel 9, lid 3a, een besluit neemt.
6. Indien het Europees Openbaar Ministerie heeft afgezien van de uitoefening van zijn bevoegdheid, stelt het de bevoegde nationale autoriteiten daarvan zonder onnodige vertraging in kennis. Gedurende de hele procedure stellen de bevoegde nationale autoriteiten het Europees Openbaar Ministerie in kennis van eventuele nieuwe feiten die het ertoe zouden kunnen brengen zijn eerdere besluit te heroverwegen.

Het Europees Openbaar Ministerie kan na ontvangst van dergelijke informatie zijn evocatierecht uitoefenen, op voorwaarde dat het nationale onderzoek nog niet is afgerond en er nog geen inbeschuldigingstelling is ingediend bij een rechtbank. Het besluit daartoe wordt genomen binnen de in lid 1 bedoelde termijn.

7. Indien het college, met betrekking tot strafbare feiten die voor minder dan 100 000 EUR schade berokkenen of dreigen te berokkenen aan de financiële belangen van de Unie, van oordeel is dat het, gezien de ernst van het strafbaar feit of de complexiteit van de procedure in de zaak in kwestie, niet nodig is onderzoek of vervolging in te stellen op het niveau van de Unie, vaardigt het overeenkomstig artikel 8, lid 2, algemene richtsnoeren uit op basis waarvan de gedelegeerd Europees aanklagers onafhankelijk en zonder onnodige vertraging kunnen besluiten de zaak niet te evoceren.

In deze richtsnoeren wordt met het vereiste detail vermeld onder welke omstandigheden zij van toepassing zijn, door het vaststellen van duidelijke criteria, waarbij in het bijzonder rekening wordt gehouden met de aard van het strafbaar feit, de urgentie van de situatie en de toezegging van de bevoegde nationale autoriteiten om alle vereiste maatregelen te treffen voor het verkrijgen van een volledige vergoeding van de aan de financiële belangen van de Unie berokkende schade.

8. Met het oog op de coherente toepassing van de richtsnoeren, stellen gedelegeerd Europees aanklagers de bevoegde vaste kamer in kennis van elk overeenkomstig lid 7 genomen besluit, en elke vaste kamer brengt jaarlijks bij het college verslag uit over de toepassing van de richtsnoeren.

Artikel 23

Voeren van het onderzoek

1. De gedelegeerd Europees aanklager die een zaak behandelt, kan overeenkomstig deze verordening en het nationale recht zelf onderzoeks- en andere maatregelen treffen, dan wel de bevoegde autoriteiten in zijn lidstaat daartoe opdracht geven. Deze autoriteiten zorgen er overeenkomstig het nationale recht voor dat alle instructies worden opgevolgd en treffen de maatregelen die hun zijn opgedragen. De gedelegeerd Europees aanklager die de zaak behandelt, brengt via het casemanagementsysteem aan de bevoegde Europees aanklager en de vaste kamer verslag uit over alle belangrijke ontwikkelingen in de zaak, overeenkomstig het reglement van orde.
2. Op ieder ogenblik tijdens het onderzoek door het Europees Openbaar Ministerie nemen de bevoegde nationale autoriteiten overeenkomstig het nationale recht de dringende maatregelen die nodig zijn om een doeltreffend onderzoek te kunnen voeren, ook als zij niet specifiek handelen in opdracht van de gedelegeerd Europees aanklager die de zaak behandelt. De nationale autoriteiten stellen de behandelende gedelegeerd Europees aanklager zonder onnodige vertraging in kennis van de genomen dringende maatregelen.
3. De bevoegde vaste kamer kan op voorstel van de toezichthoudende Europees aanklager besluiten een zaak opnieuw toe te wijzen aan een andere gedelegeerd Europees aanklager in dezelfde lidstaat, als de gedelegeerd Europees aanklager die de zaak behandelt,
 - a) het onderzoek of de vervolging niet kan verrichten; of
 - b) nalaat de instructies van de bevoegde vaste kamer of de Europees aanklager op te volgen.

4. In uitzonderlijke gevallen kan de toezichthoudende Europees aanklager, na de goedkeuring van de bevoegde vaste kamer te hebben verkregen, een met redenen omkleed besluit nemen om het onderzoek zelf te voeren, hetzij door zelf onderzoeks- en andere maatregelen te treffen, hetzij door de bevoegde autoriteiten in zijn lidstaat opdracht daartoe te geven indien dit noodzakelijk blijkt in het belang van de efficiëntie van het onderzoek of de vervolging, op grond van één of meer van de volgende criteria:
- a) de ernst van het strafbare feit, met name in het licht van de mogelijke gevolgen ervan op het niveau van de Unie;
 - b) als het onderzoek betrekking heeft op ambtenaren of andere personeelsleden van de Europese Unie of leden van de instellingen;
 - c) in geval van het falen van het in lid 3 bedoelde mechanisme voor nieuwe toewijzing.

In dergelijke uitzonderlijke omstandigheden zorgen de lidstaten ervoor dat de Europees aanklager gerechtigd is onderzoeks- en andere maatregelen te gelasten of te vragen en dat hij alle bevoegdheden, verantwoordelijkheden en verplichtingen van een gedelegeerd Europees aanklager heeft overeenkomstig deze verordening en het nationale recht.

De bevoegde nationale autoriteiten en de gedelegeerd Europees aanklagers die betrokken zijn bij de zaak, worden zonder onnodige vertraging in kennis gesteld van het op grond van dit lid genomen besluit.

Artikel 24

Het opheffen van voorrechten en immuniteiten

1. Indien een onderzoek van het Europees Openbaar Ministerie betrekking heeft op personen die krachtens het nationale recht voorrechten of immuniteiten genieten die een belemmering vormen voor een bepaald onderzoek, dient de Europees hoofdaanklager een gemotiveerd schriftelijk verzoek in tot opheffing van die voorrechten of immuniteiten overeenkomstig de procedures die daarvoor in het nationale recht zijn vastgesteld.
2. Indien een onderzoek van het Europees Openbaar Ministerie betrekking heeft op personen die krachtens het recht van de Unie, met name het Protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Unie, voorrechten of immuniteiten genieten die een belemmering vormen voor een bepaald onderzoek, dient de Europees hoofdaanklager een gemotiveerd schriftelijk verzoek in tot opheffing van die voorrechten of immuniteiten overeenkomstig de procedures die daarvoor in het recht van de Unie zijn vastgesteld.

AFDELING 2
REGELS INZAKE ONDERZOEKSMAATREGELLEN EN ANDERE
MAATREGELLEN

Artikel 25

Onderzoeksmaatregelen en andere maatregelen

1. Ten minste in gevallen waarin het te onderzoeken strafbaar feit wordt gestraft met een maximumstraf van minimaal vier jaar gevangenisstraf, zorgen de lidstaten ervoor dat de gedelegeerd Europees aanklagers gerechtigd zijn de volgende onderzoeksmaatregelen te gelasten of te vragen:
 - a) doorzoeking van gebouwen, terreinen, vervoermiddelen, particuliere woningen, kleding en andere persoonlijke bezittingen of computersystemen, en het nemen van conservatoire maatregelen teneinde de integriteit ervan te bewaren en verlies of contaminatie van bewijsmateriaal te voorkomen;
 - b) bewerkstelling van overlegging van alle relevante voorwerpen of documenten, in oorspronkelijke dan wel andere gespecificeerde vorm;
 - c) bewerkstelling van overlegging van opgeslagen computergegevens, versleuteld of ontsleuteld, in oorspronkelijke dan wel andere gespecificeerde vorm, waaronder bankrekeninggegevens en verkeersgegevens met uitzondering van gegevens die specifiek worden ingehouden overeenkomstig nationaal recht uit hoofde van artikel 15, lid 1, tweede zin, van Richtlijn 2002/58/EG van het Europees Parlement en de Raad⁹;
 - d) bevrozing van de hulpmiddelen waarmee strafbare feiten zijn gepleegd en de opbrengsten van die feiten, waaronder vermogensbestanddelen, indien deze naar verwachting door de geadieerde rechter zullen worden geconfisqueerd en er reden is om aan te nemen dat de eigenaar, bezitter of beheerder zal proberen het bevel tot confiscatie van zijn effect te ontdoen;
 - e) interceptie van elektronisch communicatieverkeer van en naar de verdachte of beklaagde persoon, via elke elektronische communicatieverbinding die de verdachte of beklaagde persoon gebruikt;
 - f) traceren en opsporing van een voorwerp met technische middelen, met inbegrip van de gecontroleerde aflevering van goederen.

⁹ Richtlijn 2002/58/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 juli 2002 betreffende de verwerking van persoonsgegevens en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer in de sector elektronische communicatie (PB L 201 van 31.7.2002, blz. 37).

- 1a. Onverminderd het bepaalde in artikel 24 kunnen de in lid 1 van dit artikel genoemde onderzoeksmaatregelen aan voorwaarden worden onderworpen overeenkomstig het toepasselijke nationale recht, als deze uitdrukkelijk voorzien zijn voor specifieke categorieën personen of beroepsbeoefenaars voor wie een wettelijke geheimhoudingsplicht geldt.
- 1b. De in lid 1, punten c), e) en f), bedoelde onderzoeksmaatregelen kunnen worden onderworpen aan verdere voorwaarden van het toepasselijke nationale recht, onder meer beperkingen. De lidstaten kunnen met name de toepassing van lid 1, punten e) en f), beperken tot specifieke ernstige strafbare feiten. Een lidstaat die voornemens is gebruik te maken van die beperking, stelt het Europees Openbaar Ministerie in kennis van de desbetreffende lijst van specifieke ernstige strafbare feiten overeenkomstig artikel 73.
2. De gedelegeerd Europees aanklagers zijn gerechtigd om, naast de in lid 1 bedoelde maatregelen, andere maatregelen die in hun lidstaat in soortgelijke nationale gevallen krachtens het nationale recht beschikbaar zijn voor openbare aanklagers, te vragen of te gelasten.
3. De gedelegeerd Europees aanklagers kunnen de in de leden 1 en 2 bedoelde maatregelen alleen gelasten indien er een redelijk vermoeden bestaat dat de specifieke maatregel in kwestie informatie of bewijsmateriaal zou kunnen opleveren die/dat nuttig is voor het onderzoek, en indien er geen minder indringende maatregelen beschikbaar zijn waarmee hetzelfde doel kan worden bereikt. De procedures en de nadere voorwaarden voor het uitvoeren van de maatregelen worden beheerst door het toepasselijke nationale recht.

Artikel 26

Grensoverschrijdende onderzoeken

1. De gedelegeerd Europees aanklagers werken nauw samen door elkaar bij te staan en regelmatig te raadplegen in grensoverschrijdende zaken. Indien een maatregel moet worden uitgevoerd in een andere lidstaat dan de lidstaat van de gedelegeerd Europees aanklager die de zaak behandelt, neemt laatstgenoemde gedelegeerd Europees aanklager een besluit over de vaststelling van de benodigde maatregel en wijst hij deze toe aan een gedelegeerd Europees aanklager in de lidstaat waar die maatregel moet worden uitgevoerd.
2. De gedelegeerd Europees aanklager die de zaak behandelt, kan alle maatregelen die voor hem overeenkomstig artikel 25 beschikbaar zijn, toewijzen. De motivering en vaststelling van dergelijke maatregelen wordt beheerst door het recht van de lidstaat van de gedelegeerd Europees aanklager die de zaak behandelt. Indien de gedelegeerd Europees aanklager die de zaak behandelt een onderzoeksmaatregel toewijst aan een of meer gedelegeerd Europees aanklagers van een andere lidstaat, stelt hij tegelijkertijd zijn toezichhoudende Europees aanklager daarvan in kennis.
3. Indien voor de maatregel rechterlijke toestemming is vereist overeenkomstig het recht van de lidstaat van de bijstand verlenende gedelegeerd Europees aanklager, wordt deze toestemming door laatstgenoemde gedelegeerd Europees aanklager verkregen overeenkomstig het recht van die lidstaat.

Indien de rechterlijke toestemming voor de toegewezen maatregel wordt geweigerd, trekt de gedelegeerd Europees aanklager die de zaak behandelt, de toewijzing in.

Indien evenwel niet het recht van de lidstaat van de bijstand verlenende gedelegeerd Europees aanklager een dergelijke rechterlijke toestemming voorschrijft, maar wel het recht van de lidstaat van de gedelegeerd Europees aanklager die de zaak behandelt, moet de toestemming door laatstgenoemde gedelegeerd Europees aanklager worden verkregen en samen met de toewijzing worden ingediend.

4. De bijstand verlenende gedelegeerd Europees aanklager voert de toegewezen maatregel uit of draagt de bevoegde nationale autoriteit op zulks te doen.

5. Indien de bijstand verlenende gedelegeerd Europees aanklager van oordeel is dat:
- a) de toewijzing onvolledig is of een kennelijke, relevante fout bevat;
 - b) de maatregel om gerechtvaardigde en objectieve redenen niet kan worden uitgevoerd binnen de termijn die is vastgelegd in de toewijzing;
 - c) een alternatieve doch minder indringende maatregel dezelfde resultaten oplevert als de toegewezen maatregel; of
 - d) de toegewezen maatregel niet bestaat of niet beschikbaar zou zijn in een soortgelijk nationaal geval krachtens het recht van zijn lidstaat;

stelt hij zijn toezichthoudende Europees aanklager daarvan in kennis en overlegt hij met de gedelegeerd Europees aanklager die de zaak behandelt, teneinde de kwestie bilateraal op te lossen.

- 5a. Indien de toegewezen maatregel niet bestaat in een louter binnenlandse context, doch wel beschikbaar zou zijn in een grensoverschrijdende situatie waarop rechtsinstrumenten inzake wederzijdse erkenning en grensoverschrijdende samenwerking van toepassing zijn, kunnen de betrokken gedelegeerd Europees aanklagers, in overleg met de desbetreffende toezichthoudende Europees aanklagers, gebruikmaken van dergelijke instrumenten.
6. Indien de gedelegeerd Europees aanklagers de kwestie niet binnen zeven werkdagen kunnen oplossen en de toewijzing wordt gehandhaafd, wordt de kwestie verwezen naar de bevoegde vaste kamer. Hetzelfde geldt indien de toegewezen maatregel niet binnen de in de toewijzing gestelde termijn of binnen een redelijke termijn wordt uitgevoerd.
7. De bevoegde vaste kamer hoort, voor zover nodig, de gedelegeerd Europees aanklagers die bij de zaak betrokken zijn, en beslist vervolgens, overeenkomstig het toepasselijke nationale recht en deze verordening, zonder onnodige vertraging of en wanneer de benodigde toegewezen maatregel dan wel een vervangende maatregel wordt uitgevoerd door de bijstand verlenende gedelegeerd Europees aanklager. Zij deelt deze beslissing via de bevoegde Europees aanklager mede aan genoemde gedelegeerd Europees aanklager.

Artikel 27

Tenuitvoerlegging van toegewezen maatregelen

De toegewezen maatregelen worden ten uitvoer gelegd overeenkomstig deze verordening en het recht van de lidstaat van de bijstand verlenende gedelegeerd Europees aanklager. Uitdrukkelijk door de behandelende gedelegeerd Europees aanklager aangegeven vormvoorschriften en procedures worden in acht genomen, tenzij deze strijdig zijn met de fundamentele rechtsbeginselen van de lidstaat van de bijstand verlenende Europees aanklager.

Artikel 28

Voorlopige hechtenis en grensoverschrijdende overlevering

1. De gedelegeerd Europees aanklager die de zaak behandelt, kan gelasten of verzoeken dat de verdachte of beklaagde persoon overeenkomstig het nationale recht dat van toepassing is in soortgelijke nationale gevallen, wordt aangehouden of in voorlopige hechtenis wordt genomen.
2. Indien een persoon die niet aanwezig is in de lidstaat van de gedelegeerd Europees aanklager die de zaak behandelt, moet worden aangehouden of overgeleverd, vaardigt de gedelegeerd Europees aanklager een Europees aanhoudingsbevel uit of verzoekt hij de bevoegde autoriteit van die lidstaat daarom overeenkomstig Kaderbesluit 2002/584/JBZ van de Raad¹⁰.

¹⁰ Kaderbesluit 2002/584/JBZ van de Raad van 13 juni 2002 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten (PB L 190 van 18.7.2002, blz. 1).

AFDELING 3
REGELS INZAKE VERVOLGING

Artikel 28a

Verwijzingen naar en overdrachten van procesvoering aan de nationale autoriteiten

1. Indien uit een onderzoek door het Europees Openbaar Ministerie blijkt dat de onderzochte feiten geen strafbaar feit vormen waarvoor het op grond van de artikelen 17 en 18 bevoegd is, beslist de bevoegde vaste kamer de zaak zonder onnodige vertraging naar de bevoegde nationale autoriteiten te verwijzen.
2. Indien uit een onderzoek door het Europees Openbaar Ministerie blijkt dat niet langer aan de specifieke voorwaarden voor de uitoefening van zijn in artikel 20, leden 2 en 3, omschreven bevoegdheid wordt voldaan, beslist de bevoegde vaste kamer de zaak zonder onnodige vertraging en vóór aanvang van de vervolging voor nationale rechters, naar de bevoegde nationale autoriteiten te verwijzen.
- 2a. Indien het college, met betrekking tot strafbare feiten die voor minder dan 100 000 EUR schade berokkenen of dreigen te berokkenen aan de financiële belangen van de Unie, van oordeel is dat het, gezien de ernst van het strafbaar feit of de complexiteit van de procedure in de zaak in kwestie, niet nodig is onderzoek of vervolging in te stellen op het niveau van de Unie, vaardigt het, in het belang van een efficiënt verloop van het onderzoek of de vervolging, overeenkomstig artikel 8, lid 2, algemene richtsnoeren uit die de vaste kamer in staat stellen de zaak naar de bevoegde nationale autoriteiten te verwijzen.

Deze richtsnoeren dienen de vaste kamers eveneens in staat te stellen een zaak naar de bevoegde nationale autoriteiten te verwijzen indien het Europees Openbaar Ministerie een bevoegdheid uitoefent met betrekking tot in artikel 3, punt a), van Richtlijn 2017/xx/EU bedoelde strafbare feiten en indien de schade die wordt berokkend of dreigt te worden berokkend aan de financiële belangen van de Unie, niet hoger is dan de schade die wordt berokkend of dreigt te worden berokkend aan een ander slachtoffer.

Met het oog op een coherente toepassing van de richtsnoeren brengt elke vaste kamer jaarlijks verslag uit aan het college over de toepassing van de richtsnoeren.

Dergelijke verwijzingen omvatten tevens alle in artikel 17, lid 2, bedoelde onlosmakelijk verbonden strafbare feiten waarvoor het Europees Openbaar Ministerie bevoegd is.

- 2b. De vaste kamer deelt alle besluiten om een zaak naar de nationale autoriteiten te verwijzen op basis van lid 2a mee aan de Europees hoofdaanklager. Zodra die informatie is ontvangen, kan de Europees hoofdaanklager binnen drie dagen de vaste kamer verzoeken haar besluit te herzien, indien hij van oordeel is dat dit noodzakelijk is in het belang van de samenhang van het verwijzingsbeleid van het Europees Openbaar Ministerie. Indien de Europees hoofd-aanklager lid van de betrokken vaste kamer is, oefent een van zijn plaatsvervangers het recht uit om die herziening te verzoeken.
- 2c. Indien de bevoegde nationale autoriteiten de zaak niet overeenkomstig lid 2 of lid 2a willen overnemen binnen een termijn van ten hoogste 30 dagen, blijft het Europees Openbaar Ministerie bevoegd om vervolging in te stellen of de zaak te seponeren, overeenkomstig de voorschriften van deze verordening.
3. Indien het Europees Openbaar Ministerie overeenkomstig artikel 33, lid 3, een sepot overweegt, en indien de nationale autoriteit zulks verlangt, verwijst de vaste kamer de zaak onverwijld naar die autoriteit.
4. Indien de nationale autoriteit ten vervolge op een verwijzing overeenkomstig lid 1, lid 2 of lid 2a van dit artikel, en artikel 20, lid 3, beslist een onderzoek in te stellen, doet het Europees Openbaar Ministerie het dossier aan die nationale autoriteit toekomen, ziet het af van verdere onderzoeks- en vervolgingsmaatregelen en sluit het de zaak.
5. Indien een dossier overeenkomstig lid 1, lid 2 of lid 2a van dit artikel, en artikel 20, lid 3, wordt overgedragen, stelt het Europees Openbaar Ministerie de betrokken instellingen, organen en instanties van de Unie alsmede, in voorkomend geval, krachtens het nationale recht, de verdachte of beklaagde personen en de slachtoffers van de misdrijven, daarvan in kennis.

Artikel 29

Beëindiging van het onderzoek

1. Indien de gedelegeerd Europees aanklager die de zaak behandelt, van oordeel is dat het onderzoek is voltooid, legt hij een verslag voor aan de toezichthoudende Europees aanklager, met daarin een samenvatting van de zaak en een ontwerpbesluit om al dan niet over te gaan tot vervolging voor een nationale rechter of om overeenkomstig de artikelen 28a, 33 of 34 een verwijzing of vereenvoudigde vervolgingsprocedure te overwegen. De toezichthoudende Europees aanklager stuurt de documenten door naar de bevoegde vaste kamer, samen met, indien hij dit nodig acht, zijn eigen beoordeling. Indien de vaste kamer, overeenkomstig artikel 9, lid 3, het door de gedelegeerd Europees aanklager voorgestelde besluit neemt, zet hij de zaak dienovereenkomstig voort.
2. Indien de vaste kamer op basis van de ontvangen verslagen voornemens is het door de gedelegeerd Europees aanklager voorgestelde besluit niet te nemen, maakt zij, indien nodig, haar eigen beoordeling van de zaak vooraleer een definitief besluit te nemen of nadere instructies aan de gedelegeerd Europees aanklager te geven.
3. In voorkomend geval wordt in het verslag van de gedelegeerd Europees aanklager het besluit om de zaak aanhangig te maken bij een rechtbank van de lidstaat waar hij werkzaam is of, overeenkomstig artikel 22, lid 4, bij een rechtbank in een andere lidstaat die bevoegd is voor de zaak, op toereikende wijze gemotiveerd.

Artikel 30

Vervolging voor de nationale rechter

1. Wanneer de gedelegeerd Europees aanklager een ontwerpbesluit tot aanhangigmaking van de zaak indient, neemt de vaste kamer daarover een besluit binnen 21 dagen volgens de procedure van artikel 29. De vaste kamer kan niet besluiten tot sepot van de zaak indien in een ontwerpbesluit wordt voorgesteld de zaak aanhangig te maken.

- 1a. Indien de vaste kamer niet binnen 21 dagen een besluit neemt, wordt het door de gedelegeerd Europees aanklager voorgestelde besluit geacht te zijn aanvaard.
2. Indien meerdere lidstaten bevoegd zijn voor de zaak, beslist de vaste kamer in beginsel om de zaak aanhangig te maken in de lidstaat van de gedelegeerd Europees aanklager die de zaak behandelt. De vaste kamer kan, rekening houdend met het overeenkomstig artikel 29, lid 1, ingediende verslag, beslissen de zaak in een andere lidstaat aanhangig te maken, indien dit terdege kan worden gemotiveerd, rekening houdend met de criteria van artikel 22, leden 4 en 5, en een gedelegeerd Europees aanklager van die lidstaat daartoe opdracht geven.
3. Vooraleer te besluiten een zaak aanhangig te maken, kan de bevoegde vaste kamer, op voorstel van de gedelegeerd Europees aanklager die de zaak behandelt, beslissen meerdere zaken samen te voegen waarvoor verschillende gedelegeerd Europees aanklagers onderzoeken hebben ingesteld tegen dezelfde persoon of personen met het oog op vervolging voor de rechtbank van een lidstaat die, op grond van zijn wetgeving, voor elk van deze zaken bevoegd is.
4. Wanneer beslist is in welke lidstaat de vervolging zal geschieden, wordt op grond van het nationale recht bepaald welke de in die lidstaat bevoegde nationale rechtbank is.
5. Indien zulks nodig is voor de invordering, de administratieve follow-up of de monitoring, stelt het Centraal Openbaar Ministerie de bevoegde nationale autoriteiten, de belanghebbende personen en de betrokken instellingen, organen en instanties van de Unie in kennis van het besluit om te vervolgen.

6. Indien het Openbaar Ministerie ten gevolge op een vonnis van de rechtbank moet beslissen al dan niet in beroep te gaan, dient de gedelegeerd Europees aanklager een verslag met een ontwerpbesluit in bij de bevoegde vaste kamer en wacht hij op haar instructies. Indien dit onmogelijk is binnen de overeenkomstig het nationale recht vastgestelde termijn, is de gedelegeerd Europees aanklager gerechtigd in beroep te gaan zonder voorafgaande instructies van de vaste kamer en dient hij het verslag onverwijld bij de vaste kamer in. De vaste kamer geeft de gedelegeerd Europees aanklager vervolgens de opdracht het beroep te handhaven of in te trekken. Dezelfde procedure is van toepassing wanneer, in de loop van de gerechtelijke procedure en overeenkomstig het toepasselijke nationale recht, de gedelegeerd Europees aanklager die de zaak behandelt, een standpunt inneemt dat tot sepot zou leiden.

Artikel 31

Bewijsmateriaal

1. Het blote feit dat bewijsmateriaal in een andere lidstaat of overeenkomstig het recht van een andere lidstaat werd verzameld, volstaat niet voor een rechter om de toelating van bewijsmateriaal dat door de aanklagers van het Europees Openbaar Ministerie of de verweerder wordt aangevoerd, te weigeren.
2. Deze verordening doet geen afbreuk aan de bevoegdheid van de geadieerde rechter om het bewijsmateriaal dat door de verweerder of door de aanklagers van het Europees Openbaar Ministerie wordt aangevoerd, vrijelijk te beoordelen.

Artikel 32

Vervreemding van geconfisqueerde vermogensbestanddelen

Indien de bevoegde nationale rechter, in overeenstemming met de vereisten en procedures van het nationale recht, waaronder nationale wetgeving tot omzetting van Richtlijn 2014/42/EU van het Europees Parlement en de Raad¹¹, in een definitieve uitspraak heeft besloten beslag te leggen op eigendommen die verband houden met, of opbrengsten die zijn verkregen uit een misdrijf dat onder de bevoegdheid van het Europees Openbaar Ministerie valt, worden deze vermogensbestanddelen of opbrengsten vervreemd overeenkomstig het toepasselijke nationale recht. Dergelijke vervreemding mag geen negatieve gevolgen hebben voor de rechten van de Unie of van andere slachtoffers die voor de door hen geleden schade vergoed moeten worden.

¹¹ Richtlijn 2014/42/EU van het Europees Parlement en de Raad van 3 april 2014 betreffende de bevrozing en confiscatie van hulpmiddelen en opbrengsten van misdrijven in de Europese Unie (PB L 127 van 29.4.2014, blz. 39).

AFDELING 4
REGELS BETREFFENDE ALTERNATIEVEN VOOR VERVOLGING

Artikel 33

Sepot

1. De vaste kamer kan, op basis van een overeenkomstig artikel 29, lid 1, door de behandelende gedelegeerd Europees aanklager ingediend verslag, besluiten de zaak tegen een persoon te seponeren indien vervolging onmogelijk is geworden, op grond van het recht van de lidstaat van de gedelegeerd Europees aanklager die de zaak behandelt, om een van de volgende redenen:
 - a) de verdachte of beklaagde persoon is overleden, of de verdachte of beklaagde rechtspersoon is ontbonden;
 - aa) de verdachte of beklaagde persoon is ontoerekenbaar geworden;
 - b) de verdachte of beklaagde persoon is amnestie verleend;
 - c) de verdachte of beklaagde persoon is immuniteit verleend, tenzij deze is ingetrokken;
 - d) de nationale verjaringstermijn is verstreken;
 - e) er is in de zaak van de persoon reeds een onherroepelijke beslissing gegeven met betrekking tot dezelfde feiten;
 - f) er is onvoldoende bewijsmateriaal.
2. Een beslissing overeenkomstig lid 1 vormt geen belemmering voor verder onderzoek op basis van nieuwe feiten die bij het Europees Openbaar Ministerie niet bekend waren op het tijdstip van het besluit en later bekend zijn geworden. De beslissing om onderzoeken te heropenen op basis van dergelijke nieuwe feiten wordt door de bevoegde vaste kamer genomen.
3. Indien het Europees Openbaar Ministerie overeenkomstig artikel 17, lid 2, bevoegd is, seponeert het een zaak slechts na overleg met de nationale autoriteiten van de lidstaat als bedoeld in artikel 20, lid 5.

Indien van toepassing verwijst de vaste kamer de zaak naar de bevoegde nationale autoriteiten overeenkomstig artikel 28a, leden 3, 4 en 5. Die verwijzing vindt ook plaats indien het Europees Openbaar Ministerie een bevoegdheid uitoefent met betrekking tot in artikel 3, punt a), van Richtlijn 2017/xx/EU bedoelde strafbare feiten en indien de schade die wordt berokkend of dreigt te worden berokkend aan de financiële belangen van de Unie, niet hoger is dan de schade die wordt berokkend of dreigt te worden berokkend aan een ander slachtoffer.

4. Indien een zaak geseponeerd is, stelt het Europees Openbaar Ministerie de bevoegde nationale autoriteiten daarvan officieel in kennis, en brengt het tevens de betrokken instellingen, organen en instanties van de Unie, alsook, indien het nationale recht daarin voorziet, de verdachte of beklaagde personen en de slachtoffers van de misdrijven daarvan op de hoogte. De geseponeerde zaken kunnen ook naar OLAF of bevoegde nationale bestuurlijke of gerechtelijke autoriteiten worden verwezen voor invordering of andere administratieve follow-up.

AFDELING 5

REGELS VOOR VEREENVOUDIGDE PROCEDURES

Artikel 34

Vereenvoudigde vervolgingsprocedures

1. Indien de toepasselijke nationale wetgeving voorziet in een vereenvoudigde vervolgingsprocedure waarmee de onherroepelijke berechting van een zaak wordt beoogd op grond van voorwaarden die met de verdachte zijn overeengekomen, kan de behandelende gedelegeerd Europees aanklager, overeenkomstig artikel 9, lid 3, en artikel 29, lid 1, de bevoegde vaste kamer voorstellen deze procedure te volgen in overeenstemming met de voorwaarden die in de nationale wetgeving worden gesteld.

Indien het Europees Openbaar Ministerie een bevoegdheid uitoefent met betrekking tot in artikel 3, punt a), van Richtlijn 2017/xx/EU bedoelde strafbare feiten en indien de schade die wordt berokkend of dreigt te worden berokkend aan de financiële belangen van de Unie niet hoger is dan de schade die wordt berokkend of dreigt te worden berokkend aan een ander slachtoffer, dan raadpleegt de behandelende gedelegeerd Europees aanklager de nationale vervolgingsinstanties alvorens voor te stellen een vereenvoudigde vervolgingsprocedure toe te passen.

2. De vaste kamer neemt een besluit over het voorstel van de gedelegeerd Europees aanklager die de zaak behandelt op de volgende gronden:
 - a) de ernst van het strafbaar feit, op basis van in het bijzonder de schade die de financiële belangen van de Unie hebben geleden;

- b) de bereidheid van de verdachte om de schade die is veroorzaakt door de onrechtmatige gedraging te herstellen;
- c) de vraag of het gebruik van de procedure strookt met de algemene doelstellingen en de basisbeginselen van het Europees Openbaar Ministerie zoals die in deze verordening zijn vastgesteld.

Het college stelt, overeenkomstig artikel 8, lid 2, richtsnoeren vast betreffende de toepassing van deze gronden.

3. Indien de vaste kamer met het voorstel instemt, volgt de behandelende gedelegeerd Europees aanklager de vereenvoudigde vervolgingsprocedure overeenkomstig de voorwaarden van de nationale wetgeving, en registreert hij deze in het casemanagement-systeem. Wanneer de vereenvoudigde vervolgingsprocedure is afgerond omdat de afspraken met de verdachte zijn nagekomen, draagt de vaste kamer de gedelegeerd Europees aanklager op actie te ondernemen met het oog op de definitieve berechting van de zaak.

HOOFDSTUK V

PROCEDURELE WAARBORGEN

Artikel 35

Reikwijdte van de rechten van verdachte en beklaagde personen

1. De activiteiten van het Europees Openbaar Ministerie worden uitgevoerd met volledige inachtneming van de rechten van verdachte en beklaagde personen zoals verankerd in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, met inbegrip van het recht op een onpartijdig gerecht en de rechten van de verdediging.
2. Elke verdachte of beklaagde persoon tegen wie een strafprocedure van het Europees Openbaar Ministerie loopt, heeft ten minste de procedurele rechten als vastgesteld in de Uniewetgeving, met inbegrip van richtlijnen betreffende de rechten van verdachte en beklaagde personen in strafzaken, als omgezet in nationaal recht; het gaat hierbij onder meer om:
 - (a) het recht op vertolking en vertaling, zoals vastgesteld in Richtlijn 2010/64/EU van het Europees Parlement en de Raad¹²;
 - b) het recht op informatie en op toegang tot de stukken van een dossier, zoals vastgesteld in Richtlijn 2012/13/EU van het Europees Parlement en de Raad¹³;
 - c) het recht op toegang tot een advocaat en het recht ingeval van detentie contact te hebben met derden en deze in kennis te laten stellen van de detentie, zoals vastgesteld in Richtlijn 2013/48/EU van het Europees Parlement en de Raad¹⁴;

¹² Richtlijn 2010/64/EU van het Europees Parlement en de Raad van 20 oktober 2010 betreffende het recht op vertolking en vertaling in strafprocedures (PB L 280 van 26.10.2010, blz. 1).

¹³ Richtlijn 2012/13/EU van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2012 betreffende het recht op informatie in strafprocedures (PB L 142 van 1.6.2012, blz. 1).

¹⁴ Richtlijn 2013/48/EU van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2013 betreffende het recht op toegang tot een advocaat in strafprocedures en in procedures ter uitvoering van een Europees aanhoudingsbevel en het recht om een derde op de hoogte te laten brengen vanaf de vrijheidsbeneming en om met derden en consulaire autoriteiten te communiceren tijdens de vrijheidsbeneming (PB L 294 van 6.11.2013, blz. 1).

- d) het zwijgrecht en het recht om voor onschuldig te worden gehouden, zoals vastgesteld in Richtlijn 2016/343/EU van het Europees Parlement en de Raad¹⁵;
 - e) het recht op rechtsbijstand, zoals vastgesteld in Richtlijn 201x/xx/EU van het Europees Parlement en de Raad¹⁶.
3. Onverminderd de in dit hoofdstuk vastgestelde rechten, beschikken verdachte en beklaagde personen en andere personen die betrokken zijn bij de procedures van het Europees Openbaar Ministerie over alle procedurele rechten die zij op grond van het toepasselijke nationale recht hebben, waaronder de mogelijkheid bewijsmateriaal te presenteren, te verzoeken om de aanwijzing van deskundigen of om een onderzoek door deskundigen en om het horen van getuigen, alsmede de mogelijkheid het Europees Openbaar Ministerie te verzoeken die maatregelen voor de verdediging te verkrijgen.

¹⁵ Richtlijn 2016/343/EU van het Europees Parlement en de Raad van 9 maart 2016 inzake de versterking van bepaalde aspecten van het vermoeden van onschuld en van het recht om in strafprocedures bij de terechtzitting aanwezig te zijn (PB L 65 van 11.3.2016, blz. 1).

¹⁶ Richtlijn 2016/././EU van het Europees Parlement en de Raad betreffende het recht op voorlopige rechtsbijstand voor van een misdrijf verdachte of beschuldigde burgers en voor personen tegen wie een Europees aanhoudingsbevel is uitgevaardigd (PB...).

Artikel 36

Rechterlijke toetsing

1. Procedurele handelingen van het Europees Openbaar Ministerie die bedoeld zijn om rechtsgevolgen ten aanzien van derden te creëren, moeten worden getoetst door de bevoegde nationale rechter overeenkomstig de voorschriften en procedures in het nationale recht. Hetzelfde geldt bij nalaten van het Europees Openbaar Ministerie om procedurele handelingen vast te stellen die bedoeld zijn om rechtsgevolgen ten aanzien van derden te creëren, wanneer het wettelijk verplicht is om deze in het kader van deze verordening vast te stellen.
2. Het Hof van Justitie van de Europese Unie is, overeenkomstig artikel 267 VWEU, bevoegd bij wijze van prejudiciële beslissing uitspraak te doen over:
 - a) de geldigheid van procedurele handelingen van het Europees Openbaar Ministerie, voor zover een dergelijke vraag over geldigheid rechtstreeks op basis van het Unierecht wordt opgeworpen voor een rechterlijke instantie van een lidstaat;
 - b) de uitlegging of de geldigheid van bepalingen van het recht van de Unie, met inbegrip van deze verordening;
 - c) de uitlegging van artikel 17 en artikel 20 van deze verordening, met betrekking tot een bevoegdheidsconflict tussen het Europees Openbaar Ministerie en de bevoegde nationale autoriteiten.
3. In afwijking van lid 1 worden besluiten van het Europees Openbaar Ministerie om een zaak te seponeren, voor zover deze rechtstreeks op basis van het Unierecht worden aangevochten, voor het Hof van Justitie getoetst overeenkomstig artikel 263, vierde alinea, VWEU.
4. Het Hof van Justitie van de Europese Unie is overeenkomstig artikel 268 van het Verdrag bevoegd kennis te nemen van geschillen over de vergoeding van schade veroorzaakt door het Europees Openbaar Ministerie.

5. Het Hof van Justitie van de Europese Unie is overeenkomstig artikel 272 van het Verdrag bevoegd uitspraak te doen in geschillen betreffende arbitrale bedingen in door het Europees Openbaar Ministerie gesloten overeenkomsten.
6. Het Hof van Justitie van de Europese Unie is overeenkomstig artikel 270 van het Verdrag bevoegd uitspraak te doen in elk geschil aangaande personeelszaken.
7. Het Hof van Justitie van de Europese Unie is bevoegd uitspraak te doen over het ontslag van de Europees hoofdaanklager en de Europees aanklagers, overeenkomstig respectievelijk artikel 13, lid 4, en artikel 14, lid 5, van deze verordening.
8. Dit artikel geldt onverminderd de rechterlijke toetsing voor het Hof van Justitie overeenkomstig artikel 263, vierde alinea, VWEU, van besluiten van het Europees Openbaar Ministerie die gevolgen hebben voor de rechten van de betrokkenen uit hoofde van hoofdstuk VI, en van besluiten van het Europees Openbaar Ministerie die geen procedurele handelingen zijn, zoals besluiten van het Europees Openbaar Ministerie inzake het recht op toegang van het publiek tot documenten, of overeenkomstig artikel 15, lid 3, van deze verordening aangenomen besluiten inzake het ontslag van gedelegeerd Europees aanklagers, of enige andere administratieve besluiten.

HOOFDSTUK Va

INFORMATIEVERWERKING

Artikel 36a

Toegang tot informatie voor het Europees Openbaar Ministerie

Gedelegeerd Europees aanklagers kunnen, onder dezelfde voorwaarden als die welke overeenkomstig de nationale wetgeving in soortgelijke gevallen gelden, alle relevante informatie verkrijgen die is opgeslagen in nationale strafonderzoeks- en rechtshandavingsgegevensbanken en in andere registers van openbare instanties.

Het Europees Openbaar Ministerie kan tevens alle onder zijn bevoegdheid vallende relevante informatie verkrijgen die is opgeslagen in gegevensbanken en registers van de instellingen, organen, instanties en agentschappen van de Unie.

Artikel 36b

Casemanagementsysteem

1. Het Europees Openbaar Ministerie zet een casemanagementsysteem op dat wordt aangehouden en beheerd overeenkomstig de in deze verordening en in het reglement van orde vastgestelde regels.
2. Doel van het casemanagementsysteem is:
 - a) het ondersteunen van het beheer van onderzoeken en vervolgingen die door het Europees Openbaar Ministerie worden ingesteld, met name door interne informatiestromen te beheren en onderzoekswerkzaamheden in grensoverschrijdende zaken te ondersteunen;
 - b) het zorgen voor toegang tot informatie over onderzoeken en vervolgingen bij het Centraal Openbaar Ministerie en door de gedelegeerd Europees aanklagers;

- c) het mogelijk maken van vergelijkingen van informatie en het extraheren van gegevens voor operationele analyse en statistische doeleinden;
 - d) het vergemakkelijken van het toezicht op de wettigheid en naleving van de bepalingen van deze verordening met betrekking tot het verwerken van persoonsgegevens.
3. Het casemanagementsysteem kan worden verbonden met de beveiligde telecommunicatieverbinding bedoeld in artikel 9 van Besluit 2008/976/JBZ van de Raad¹⁷.
4. Het casemanagementsysteem omvat:
- a) een register van informatie die door het Europees Openbaar Ministerie overeenkomstig artikel 19 is verkregen, onder meer over eventuele besluiten met betrekking tot die informatie;
 - b) een index van alle onderzoeksdossiers;
 - c) alle informatie uit de onderzoeksdossiers die overeenkomstig artikel 36c, lid 3, elektronisch in het casemanagementsysteem is opgeslagen.
- De index mag, buiten de identificatiegegevens die nodig zijn om zaken op te sporen en koppelingen tussen verschillende onderzoeksdossiers te maken, geen andere persoonsgegevens bevatten.
5. Voor de verwerking van operationele persoonsgegevens mag het Europees Openbaar Ministerie buiten onderzoeksdossiers alleen geautomatiseerde gegevensbestanden overeenkomstig deze verordening en het reglement van orde aanmaken. Nadere gegevens over zulke geautomatiseerde gegevensbestanden worden aan de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming gemeld.

¹⁷ Besluit 2008/976/JBZ van de Raad van 16 december 2008 betreffende het Europees justitieel netwerk (PB L 348 van 24.12.2008, blz. 130).

Onderzoeksdossiers van het Europees Openbaar Ministerie

1. Indien het Europees Openbaar Ministerie besluit een onderzoek in te stellen of zijn evocatierecht uit te oefenen overeenkomstig deze verordening, opent de gedelegeerd Europees aanklager die de zaak behandelt een onderzoeksdossier.

Het onderzoeksdossier bevat alle informatie waarover de gedelegeerd Europees aanklager beschikt, waaronder bewijsstukken, in verband met een onderzoek of vervolging door het Europees Openbaar Ministerie.

Zodra een onderzoek is ingesteld, maakt de desbetreffende informatie uit het register als bedoeld in artikel 36b, lid 4, punt a), deel uit van het onderzoeksdossier.

2. Het onderzoeksdossier wordt beheerd door de behandelende gedelegeerd Europees aanklager overeenkomstig de wetgeving van zijn lidstaat.

Het reglement van orde kan regels bevatten met betrekking tot de organisatie en het beheer van de onderzoeksdossiers, voor zover dat nodig is om de werking van het Europees Openbaar Ministerie als één dienst te verzekeren. Toegang tot het onderzoeksdossier door verdachte en beklagde personen, alsmede door andere bij de procedure betrokken personen, wordt toegekend door de behandelende gedelegeerd Europees aanklager overeenkomstig de wetgeving van zijn lidstaat.

3. Het casemanagementsysteem van het Europees Openbaar Ministerie omvat alle informatie, waaronder bewijsstukken, uit het onderzoeksdossier die elektronisch kan worden opgeslagen, teneinde het Centraal Openbaar Ministerie in staat te stellen zijn taken overeenkomstig deze verordening uit te voeren. De behandelende gedelegeerd Europees aanklager ziet erop toe dat de inhoud van de informatie in het casemanagementsysteem te allen tijde een afspiegeling is van het onderzoeksdossier, met name dat in het casemanagementsysteem opgenomen persoonsgegevens worden gewist of gecorrigeerd telkens als deze gegevens zijn gewist of gecorrigeerd in het overeenkomstige onderzoeksdossier.

Artikel 36d

Toegang tot het casemanagementsysteem

De Europees hoofdaanklager, de plaatsvervangend Europees hoofdaanklagers, andere Europees aanklagers en de gedelegeerd Europees aanklagers hebben rechtstreeks toegang tot het register en de index.

De toezichthoudende Europees aanklager alsmede de bevoegde vaste kamer hebben, bij de uitoefening van hun bevoegdheden overeenkomstig de artikelen 9 en 11, rechtstreeks toegang tot informatie die elektronisch in het casemanagementsysteem is opgeslagen. De toezichthoudende Europees aanklager heeft ook rechtstreeks toegang tot het onderzoeksdossier. De bevoegde vaste kamer heeft toegang tot het onderzoeksdossier op haar verzoek.

Andere gedelegeerd Europees aanklagers kunnen verzoeken om toegang tot informatie die elektronisch in het casemanagementsysteem is opgeslagen, alsmede tot om het even welk onderzoeksdossier. De behandelende gedelegeerd Europees aanklager neemt overeenkomstig de toepasselijke nationale wetgeving een beslissing over het toekennen van toegang aan andere gedelegeerd Europees aanklagers. Indien de toegang niet wordt toegekend, kan de zaak worden verwezen naar de bevoegde vaste kamer. De bevoegde vaste kamer hoort, voor zover nodig, de gedelegeerd Europees aanklagers die bij de zaak betrokken zijn en beslist vervolgens overeenkomstig het toepasselijke nationale recht en deze verordening.

In het reglement van orde worden nadere regels vastgesteld met betrekking tot het recht op toegang, alsmede de procedure ter bepaling van het niveau van toegang tot het casemanagementsysteem door de Europees hoofdaanklager, de plaatsvervangend Europees hoofdaanklagers, andere Europees aanklagers, de gedelegeerd Europees aanklagers en personeelsleden van het Europees Openbaar Ministerie, in de mate die voor de uitoefening van hun taken is vereist.

HOOFDSTUK VI

Gegevensbescherming

Artikel 36e

Beginselen betreffende verwerking van persoonsgegevens

1. Persoonsgegevens moeten:
 - a) rechtmatig en behoorlijk worden verwerkt ("rechtmatigheid en behoorlijkheid");
 - b) voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden worden verzameld en mogen vervolgens niet verder op een met die doeleinden onverenigbare wijze worden verwerkt; de verdere verwerking met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden wordt niet als onverenigbaar met de oorspronkelijke doeleinden beschouwd, op voorwaarde dat het Europees Openbaar Ministerie voorziet in passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen ("doelbinding");
 - c) toereikend zijn, ter zake dienend en niet bovenmatig in verhouding tot de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt ("minimale gegevensverwerking");
 - d) nauwkeurig zijn en zo nodig worden bijgewerkt. Alle redelijke maatregelen moeten worden genomen om de persoonsgegevens die, gelet op de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt, onjuist zijn, onverwijld te wissen of te rectificeren ("juistheid");
 - e) worden bewaard in een vorm die het mogelijk maakt de betrokkenen niet langer te identificeren dan voor de doeleinden waarvoor de persoonsgegevens worden verwerkt noodzakelijk is. Persoonsgegevens mogen voor langere perioden worden opgeslagen voor zover de persoonsgegevens louter met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden worden verwerkt op voorwaarde dat het Europees Openbaar Ministerie voorziet in passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen, met name door de bij deze verordening vereiste passende technische en organisatorische maatregelen te treffen ("opslagbeperking");

- f) door het nemen van passende technische of organisatorische maatregelen op een dusdanige manier worden verwerkt dat een passende beveiliging ervan gewaarborgd is, en dat zij onder meer beschermd zijn tegen ongeoorloofde of onrechtmatige verwerking en tegen onopzettelijk verlies, vernietiging of beschadiging ("integriteit en vertrouwelijkheid").
- 1a. Het Europees Openbaar Ministerie is bij de geheel of gedeeltelijk geautomatiseerde verwerking, alsmede bij de niet-geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens die in een bestand zijn opgenomen of die bestemd zijn om daarin te worden opgenomen, verantwoordelijk voor de naleving van lid 1 en kan deze aantonen ("verantwoordingsplicht").
2. Verwerking door het Europees Openbaar Ministerie voor een ander doel van artikel 37 van deze verordening dan dat waarvoor de persoonsgegevens worden verzameld, is toegelaten voor zover:
- a) het Europees Openbaar Ministerie overeenkomstig deze verordening gemachtigd is deze persoonsgegevens voor een dergelijk doel te verwerken; en
 - b) de verwerking noodzakelijk is en in verhouding staat tot dat andere doel overeenkomstig het Unierecht; en
 - c) indien relevant, het gebruik van persoonsgegevens niet verboden is bij het toepasselijke nationale procesrecht betreffende de onderzoeksmaatregelen die overeenkomstig artikel 25 zijn toegepast. Het toepasselijke nationale recht is het procesrecht van de lidstaat waar de gegevens werden verkregen.

Artikel 36f

Administratieve persoonsgegevens

1. Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad¹⁸ is van toepassing op alle administratieve persoonsgegevens die door het Europees Openbaar Ministerie worden verwerkt.
2. Het Europees Openbaar Ministerie stelt in de bepalingen betreffende gegevensbescherming van zijn reglement van orde de termijnen voor het bewaren van administratieve persoonsgegevens vast.

Artikel 37

Verwerking van operationele persoonsgegevens

1. Het Europees Openbaar Ministerie verwerkt persoonsgegevens langs geautomatiseerde weg of in gestructureerde manuele bestanden overeenkomstig deze verordening, en uitsluitend voor de volgende doeleinden:
 - a) strafrechtelijke onderzoeken en vervolgingen op grond van deze verordening; of
 - b) informatie-uitwisseling met de bevoegde autoriteiten van de lidstaten en met andere instellingen, organen en instanties van de Unie overeenkomstig deze verordening; of
 - c) samenwerking met derde landen en internationale organisaties overeenkomstig deze verordening.
- 1a. De categorieën persoonsgegevens die, en de categorieën betrokkenen van wie persoonsgegevens door het Europees Openbaar Ministerie voor elk in lid 1 vermeld doeleinde mogen worden verwerkt in de index, bedoeld in artikel 36b, lid 4, punt b), zijn opgenomen in de bijlage.

¹⁸ Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2000 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de communautaire instellingen en organen en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB L 8 van 12.1.2001, blz. 1).

- 1b. De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 72a gedelegeerde handelingen vast te stellen om de in de bijlage opgenomen persoonsgegevens en categorieën betrokkenen te wijzigen in het licht van de ontwikkelingen in de informatietechnologie en de stand van zaken in de informatiemaatschappij.

Indien dit om dwingende redenen van urgentie vereist is, is de procedure van artikel 72b van toepassing op overeenkomstig dit lid vastgestelde gedelegeerde handelingen.

2. Het Europees Openbaar Ministerie kan tijdelijk persoonsgegevens verwerken om te bepalen of zij relevant zijn voor zijn taken en voor de in lid 1 genoemde doeleinden. Het college stelt, op basis van een voorstel van de Europees hoofdaanklager en na raadpleging van de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming, de nadere voorwaarden vast met betrekking tot de verwerking van dergelijke persoonsgegevens, met name wat betreft de toegang tot en het gebruik van de gegevens, alsmede de termijnen voor het bewaren en verwijderen van de gegevens.
3. Het Europees Openbaar Ministerie verwerkt operationele persoonsgegevens zodanig dat kan worden vastgesteld welke instantie de gegevens heeft verstrekt of uit welke bron de gegevens afkomstig zijn.
4. Bij de toepassing van de artikelen 37f tot en met 37k van deze verordening handelt het Europees Openbaar Ministerie, waar relevant, in overeenstemming met het nationale procesrecht wat betreft de verplichting om de betrokkene informatie te verstrekken en de mogelijkheden om die informatieverstrekking achterwege te laten, te beperken of uit te stellen. In voorkomend geval raadpleegt de behandelende gedelegeerd Europees aanklager andere bij de zaak betrokken gedelegeerd Europees aanklagers vooraleer hij een beslissing neemt met betrekking tot de artikelen 37f tot en met 37k.

Artikel 37a

Bewaartermijn van operationele persoonsgegevens

1. Het Europees Openbaar Ministerie evalueert op gezette tijden of de verwerkte persoonsgegevens verder moeten worden bewaard. Die evaluatie vindt uiterlijk drie jaar na de eerste verwerking van de persoonsgegevens plaats, en vervolgens om de drie jaar. Gevallen waarin persoonsgegevens langer dan vijf jaar zijn bewaard, worden de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming ter kennis gebracht.
2. Door het Europees Openbaar Ministerie verwerkte operationele persoonsgegevens worden niet langer bewaard dan vijf jaar nadat een besluit tot vrijspraak in verband met de betrokken zaak onherroepelijk is geworden. Indien de beklaagde schuldig werd bevonden, wordt de bewaartermijn verlengd tot het tijdstip waarop de opgelegde sanctie ten uitvoer is gelegd of overeenkomstig het recht van de veroordelende lidstaat niet langer ten uitvoer kan worden gelegd.
3. Voordat een van de in lid 2 bedoelde termijnen is verstreken, gaat het Europees Openbaar Ministerie na of de persoonsgegevens verder moeten worden bewaard indien en zolang dat nodig is voor de uitvoering van zijn taken. De redenen voor verdere bewaring worden onderbouwd en geregistreerd. Als er niet wordt besloten tot verdere bewaring van de persoonsgegevens, worden deze gegevens automatisch gewist.

Artikel 37b

Onderscheid tussen verschillende categorieën van betrokkenen

Het Europees Openbaar Ministerie maakt, in voorkomend geval en voor zover mogelijk, een duidelijk onderscheid tussen persoonsgegevens betreffende verschillende categorieën van betrokkenen, zoals:

- a) personen ten aanzien van wie gegronde vermoedens bestaan dat zij een strafbaar feit hebben gepleegd of zullen plegen;
- b) personen die voor een strafbaar feit zijn veroordeeld;

- c) slachtoffers van een strafbaar feit, of personen ten aanzien van wie bepaalde feiten aanleiding geven tot het vermoeden dat zij het slachtoffer zouden kunnen worden van een strafbaar feit; en
- d) andere personen die bij een strafbaar feit betrokken zijn, zoals personen die als getuige kunnen worden opgeroepen in een onderzoek naar strafbare feiten of een daaruit voortvloeiende strafrechtelijke procedure, personen die informatie kunnen verstrekken over strafbare feiten, of personen die contact hebben of banden onderhouden met een van de personen als bedoeld in de punten a) en b).

Artikel 37c

Onderscheid tussen persoonsgegevens en controle van de kwaliteit van persoonsgegevens

1. Het Europees Openbaar Ministerie maakt, voor zover mogelijk, een onderscheid tussen persoonsgegevens die op feiten zijn gebaseerd en persoonsgegevens die op een persoonlijk oordeel zijn gebaseerd.
2. Het Europees Openbaar Ministerie neemt alle redelijke maatregelen om ervoor te zorgen dat persoonsgegevens die onjuist, onvolledig of niet meer actueel zijn, niet worden doorgezonden of beschikbaar gesteld. Daartoe controleert het Europees Openbaar Ministerie, voor zover praktisch haalbaar, de kwaliteit van de persoonsgegevens voordat de gegevens worden doorgezonden of beschikbaar gesteld. Voor zover mogelijk voegt het Europees Openbaar Ministerie bij de doorgifte van persoonsgegevens te allen tijde de noodzakelijke aanvullende informatie toe aan de hand waarvan de ontvanger de mate van juistheid, volledigheid en betrouwbaarheid van persoonsgegevens kan beoordelen, alsmede de mate waarin deze gegevens actueel zijn.
3. Indien blijkt dat onjuiste persoonsgegevens zijn doorgegeven, of dat de persoonsgegevens op onrechtmatige wijze zijn doorgegeven, wordt de ontvanger daarvan onverwijld in kennis gesteld. In dat geval worden de persoonsgegevens gerectificeerd of gewist, of wordt de verwerking beperkt overeenkomstig artikel 37j.

Artikel 37cc
Specifieke verwerkingsvoorwaarden

1. Wanneer deze verordening dat voorschrijft, voorziet het Europees Openbaar Ministerie in specifieke verwerkingsvoorwaarden en stelt het de ontvanger van die persoonsgegevens van die voorwaarden en van de noodzaak tot eerbiediging daarvan in kennis.
2. Het Europees Openbaar Ministerie eerbiedigt de specifieke verwerkingsvoorwaarden die door een nationale autoriteit overeenkomstig artikel 9, leden 3 en 4, van Richtlijn (EU) 2016/680 worden voorgeschreven.

Artikel 37ccc

Doorgifte van persoonsgegevens aan instellingen, organen en instanties van de Unie

1. Onder voorbehoud van verdere beperkingen krachtens deze verordening, met name artikel 37cc, geeft het Europees Openbaar Ministerie uitsluitend operationele persoonsgegevens door aan een andere instelling, een ander orgaan of een andere instantie van de Unie indien die gegevens noodzakelijk zijn voor de rechtmatige uitoefening van onder de bevoegdheid van de andere instelling, het andere orgaan of de andere instantie van de Unie vallende taken.
2. Indien de gegevens op verzoek van een andere instelling, een ander orgaan of een andere instantie van de Unie worden doorgegeven, zijn zowel de verwerkingsverantwoordelijke als de ontvanger verantwoordelijk voor de rechtmatigheid van de doorgifte.

Het Europees Openbaar Ministerie gaat de bevoegdheid van de andere instelling, het andere orgaan of de andere instantie van de Unie na en geeft een voorlopig oordeel over de noodzaak van de doorgifte van de gegevens. Bij twijfel over de noodzaak vraagt het Europees Openbaar Ministerie de ontvanger om nadere toelichting.

De andere instelling, het andere orgaan of de andere instantie van de Unie draagt er zorg voor dat de noodzaak van de doorgifte van de gegevens achteraf kan worden geverifieerd.

3. De andere instelling, het andere orgaan of de andere instantie van de Unie verwerkt de persoonsgegevens uitsluitend voor de doeleinden waarvoor ze werden doorgegeven.

Artikel 37d

Verwerking van bijzondere categorieën van persoonsgegevens

1. Verwerking van persoonsgegevens waaruit ras of etnische afkomst, politieke opvattingen, religieuze of levensbeschouwelijke overtuigingen, of het lidmaatschap van een vakbond blijkt, en verwerking van genetische gegevens, biometrische gegevens met het oog op de unieke identificatie van een natuurlijke persoon, gegevens over gezondheid of gegevens over seksueel gedrag of seksuele gerichtheid van een natuurlijke persoon zijn slechts toegelaten wanneer zij strikt noodzakelijk zijn voor de onderzoeken van het Europees Openbaar Ministerie, en geschieden met inachtneming van passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkene, en uitsluitend indien die gegevens andere reeds door het Europees Openbaar Ministerie verwerkte persoonsgegevens aanvullen.
2. De functionaris voor gegevensbescherming wordt onmiddellijk in kennis gesteld van de toepassing van dit artikel.

Artikel 37e

Geautomatiseerde individuele besluitvorming, waaronder profilering

De betrokkene heeft het recht niet te worden onderworpen aan een uitsluitend op geautomatiseerde verwerking, waaronder profilering, gebaseerd besluit van het Europees Openbaar Ministerie waaraan voor hem rechtsgevolgen zijn verbonden of dat hem anderszins in aanmerkelijke mate treft.

Artikel 37f

Communicatie en nadere regels voor de uitoefening van de rechten van de betrokkene

1. Het Europees Openbaar Ministerie neemt redelijke maatregelen om de betrokkene de in artikel 37g bedoelde informatie te verstrekken. Het doet iedere mededeling in verband met de artikelen 37e, 37h tot en met 37k, en 38f betreffende verwerking aan de betrokkene in een beknopte, begrijpelijke en gemakkelijk toegankelijke vorm, en in duidelijke en eenvoudige taal. De informatie wordt met passende, waaronder elektronische, middelen verstrekt. In de regel verstrekt de verwerkingsverantwoordelijke de informatie in dezelfde vorm als de vorm van het verzoek.
2. Het Europees Openbaar Ministerie faciliteert de uitoefening van de rechten van de betrokkene uit hoofde van de artikelen 37g tot en met 37k.
3. Het Europees Openbaar Ministerie stelt de betrokkene zonder onnodige vertraging, en in elk geval uiterlijk drie maanden na ontvangst van diens verzoek, schriftelijk in kennis van het gevolg dat aan zijn verzoek is gegeven.
4. Het Europees Openbaar Ministerie schrijft voor dat het verstrekken van de informatie bedoeld in artikel 37g, en het verstrekken van de communicatie of het treffen van de maatregelen bedoeld in de artikelen 37e, 37h tot en met 37k, en 38f kosteloos geschieden. Indien verzoeken van een betrokkene kennelijk ongegrond of buitensporig zijn, met name vanwege hun herhaalde karakter, mag het Europees Openbaar Ministerie ofwel:
 - a) een redelijke vergoeding aanrekenen voor de administratieve kosten van het verstrekken van de gevraagde informatie of communicatie en het treffen van de gevraagde maatregelen; of
 - b) weigeren gevolg te geven aan het verzoek.

Het is aan het Europees Openbaar Ministerie om de kennelijk ongegronde of buitensporige aard van het verzoek aan te tonen.

5. Indien het Europees Openbaar Ministerie redenen heeft om te twijfelen aan de identiteit van de natuurlijke persoon die een in artikel 37h of 37j bedoeld verzoek doet, kan het verzoeken om aanvullende informatie die noodzakelijk is ter bevestiging van de identiteit van de betrokkene.

Artikel 37g

Aan de betrokkene ter beschikking gestelde of verstrekte informatie

1. Het Europees Openbaar Ministerie stelt de betrokkene ten minste de volgende informatie ter beschikking:
- a) de identiteit en de contactgegevens van het Europees Openbaar Ministerie;
 - b) de contactgegevens van de functionaris voor gegevensbescherming;
 - c) de doeleinden van de verwerking waarvoor de persoonsgegevens zijn bestemd;
 - d) het bestaan van het recht klacht in te dienen bij de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming, en diens contactgegevens;
 - e) het bestaan van het recht het Europees Openbaar Ministerie te verzoeken om toegang tot en rectificatie of wissing van hem betreffende persoonsgegevens, en beperking van de verwerking van persoonsgegevens betreffende de betrokkene.
2. In aanvulling op de in lid 1 bedoelde informatie verstrekt het Europees Openbaar Ministerie de betrokkene in specifieke gevallen de volgende verdere informatie om hem in staat te stellen zijn rechten uit te oefenen:
- a) de rechtsgrond van de verwerking;
 - b) de periode gedurende welke de persoonsgegevens zullen worden opgeslagen, of indien dat niet mogelijk is, de criteria om die termijn te bepalen;

- c) in voorkomend geval, de categorieën van ontvangers van de persoonsgegevens, ook in derde landen of internationale organisaties;
 - d) indien noodzakelijk, extra informatie, in het bijzonder wanneer de persoonsgegevens zonder medeweten van de betrokkene worden verzameld.
3. Het Europees Openbaar Ministerie kan de verstrekking van de in lid 2 bedoelde informatie aan de betrokkene uitstellen, beperken of achterwege laten, voor zover en zolang een dergelijke maatregel in een democratische samenleving, met inachtneming van de grondrechten en de legitieme belangen van de natuurlijke persoon in kwestie, een noodzakelijke en evenredige maatregel is om:
- a) belemmering van officiële of gerechtelijke onderzoeken of procedures te voorkomen;
 - b) nadelige gevolgen voor de voorkoming, de opsporing, het onderzoek of de vervolging van strafbare feiten of de tenuitvoerlegging van straffen te voorkomen;
 - c) de openbare veiligheid van de lidstaten te beschermen;
 - d) de nationale veiligheid van de lidstaten te beschermen;
 - e) de rechten en vrijheden van anderen te beschermen.

Artikel 37h
Recht van inzage van de betrokkene

De betrokkene heeft het recht om van het Europees Openbaar Ministerie uitsluitend te verkrijgen over de vraag of hem betreffende persoonsgegevens al dan niet worden verwerkt en, wanneer dat het geval is, om inzage te verkrijgen van die persoonsgegevens en van de volgende informatie:

- a) de doeleinden van en de rechtsgrond voor de verwerking;
- b) de betrokken categorieën persoonsgegevens;
- c) de ontvangers of categorieën ontvangers aan wie de persoonsgegevens zijn meegedeeld, met name ontvangers in derde landen of internationale organisaties;
- d) indien mogelijk, de periode gedurende welke de persoonsgegevens naar verwachting zullen worden opgeslagen, of indien dat niet mogelijk is, de gebruikte criteria om die termijn te bepalen;
- e) dat hij het recht heeft van het Europees Openbaar Ministerie rectificatie of wissing van hem betreffende persoonsgegevens of beperking van verwerking van hem betreffende persoonsgegevens te verlangen;
- f) dat hij het recht heeft klacht in te dienen bij de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming, en diens contactgegevens;
- g) de persoonsgegevens die worden verwerkt, en alle beschikbare informatie over de oorsprong van die gegevens.

Beperking van het recht op inzage

1. Het Europees Openbaar Ministerie kan het inzagerecht van de betrokkene geheel of gedeeltelijk beperken, voor zover en zolang die volledige of gedeeltelijke beperking in een democratische samenleving, met inachtneming van de grondrechten en legitieme belangen van de natuurlijke persoon in kwestie, een noodzakelijke en evenredige maatregel is om:
 - a) belemmering van officiële of gerechtelijke onderzoeken of procedures te voorkomen;
 - b) nadelige gevolgen voor de voorkoming, de opsporing, het onderzoek of de vervolging van strafbare feiten of de tenuitvoerlegging van straffen te voorkomen;
 - c) de openbare veiligheid van de lidstaten te beschermen;
 - d) de nationale veiligheid van de lidstaten te beschermen;
 - e) de rechten en vrijheden van anderen te beschermen.

2. Als de verstrekking van deze informatie het doel van lid 1 zou ondermijnen, stelt het Europees Openbaar Ministerie de betrokkene er alleen van in kennis dat het de nodige controles heeft verricht, zonder aanwijzingen te geven waaruit deze laatste kan opmaken of hem betreffende persoonsgegevens al dan niet worden verwerkt door het Europees Openbaar Ministerie.

Het Europees Openbaar Ministerie licht de betrokkene in over de mogelijkheid om tegen het besluit van het Europees Openbaar Ministerie klacht in te dienen bij de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming of beroep in te stellen bij het Hof van Justitie van de Europese Unie.

3. Het Europees Openbaar Ministerie documenteert de feitelijke of juridische redenen die aan het besluit ten grondslag liggen. Deze informatie wordt desgevraagd aan de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming verstrekt.

Artikel 37j

Recht op rectificatie of wissing van persoonsgegevens en beperking van de verwerking

1. De betrokkene heeft het recht om van het Europees Openbaar Ministerie zonder onnodige vertraging rectificatie van hem betreffende onjuiste persoonsgegevens te verkrijgen. Met inachtneming van de doeleinden van de verwerking heeft de betrokkene het recht onvolledige persoonsgegevens te laten aanvullen, onder meer door een aanvullende verklaring te verstrekken.
2. Het Europees Openbaar Ministerie wist zonder onnodige vertraging persoonsgegevens, en de betrokkene heeft het recht om van het Europees Openbaar Ministerie te verkrijgen dat hem betreffende persoonsgegevens zonder onnodige vertraging worden gewist, wanneer de verwerking een schending vormt van de artikelen 36e, 37 of 37d, of wanneer persoonsgegevens moeten worden gewist om te voldoen aan een wettelijke verplichting die op het Europees Openbaar Ministerie rust.
3. In plaats van gegevens te wissen, beperkt het Europees Openbaar Ministerie de verwerking indien:
 - a) de juistheid van de persoonsgegevens door de betrokkene wordt betwist en de juistheid of onjuistheid niet kan worden geverifieerd; of
 - b) de persoonsgegevens als bewijsmateriaal moeten worden bewaard.

Wanneer de verwerking op grond van punt a) van de eerste alinea wordt beperkt, informeert het Europees Openbaar Ministerie de betrokkene alvorens de beperkingen op de verwerking op te heffen.

- 3a. Wanneer de verwerking op grond van lid 3 is beperkt, worden persoonsgegevens, met uitzondering van de opslag ervan, slechts verwerkt ter bescherming van de rechten van de betrokkene of een andere natuurlijke of rechtspersoon die partij is bij de procedure van het Europees Openbaar Ministerie, of voor de doeleinden van lid 3, punt b).

4. Het Europees Openbaar Ministerie stelt de betrokkene schriftelijk in kennis van een eventuele weigering tot rectificatie of wissing van persoonsgegevens of een beperking van de verwerking, en van de redenen voor die weigering. Het Europees Openbaar Ministerie kan de verplichting tot het verstrekken van die informatie geheel of gedeeltelijk beperken, voor zover een dergelijke beperking in een democratische samenleving, met inachtneming van de grondrechten en legitieme belangen van de natuurlijke persoon in kwestie, een noodzakelijke en evenredige maatregel is om:
- a) belemmering van officiële of gerechtelijke onderzoeken of procedures te voorkomen;
 - b) nadelige gevolgen voor de voorkoming, de opsporing, het onderzoek of de vervolging van strafbare feiten of de tenuitvoerlegging van straffen te voorkomen;
 - c) de openbare veiligheid van de lidstaten te beschermen;
 - d) de nationale veiligheid van de lidstaten te beschermen;
 - e) de rechten en vrijheden van anderen te beschermen.

Het Europees Openbaar Ministerie licht de betrokkene in over de mogelijkheid om tegen het besluit van het Europees Openbaar Ministerie klacht in te dienen bij de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming of beroep in te stellen bij het Hof van Justitie van de Europese Unie.

5. Het Europees Openbaar Ministerie deelt de rectificatie van de onjuiste persoonsgegevens mee aan de bevoegde autoriteit waarvan de onjuiste persoonsgegevens afkomstig zijn.
6. Wanneer persoonsgegevens zijn gerectificeerd of gewist, of wanneer de verwerking ervan is beperkt, overeenkomstig de leden 1, 2 en 3, stelt het Europees Openbaar Ministerie de ontvangers daarvan in kennis, en deelt het hun mee dat zij de persoonsgegevens dienen te rectificeren of te wissen dan wel de verwerking van de persoonsgegevens onder hun verantwoordelijkheid dienen te beperken.

Artikel 37k

Uitoefening van rechten door de betrokkene en controle door de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming

1. In de gevallen bedoeld in artikel 37g, lid 3, artikel 37i, lid 2, en artikel 37j, lid 4, kunnen de rechten van de betrokkene ook worden uitgeoefend via de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming.
2. Het Europees Openbaar Ministerie stelt de betrokkene in kennis van de mogelijkheid om overeenkomstig lid 1 zijn rechten uit te oefenen via de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming.
3. Wanneer het in lid 1 bedoelde recht wordt uitgeoefend, stelt de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming de betrokkene er ten minste van in kennis dat hij alle noodzakelijke controles of een evaluatie heeft uitgevoerd. De Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming informeert de betrokkene tevens over zijn recht om tegen het besluit van de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming beroep in te stellen bij het Hof van Justitie van de Europese Unie.

Artikel 37l

Verplichtingen van het Europees Openbaar Ministerie

1. Rekening houdend met de aard, de omvang, de context en de doeleinden van de verwerking, alsook met de qua waarschijnlijkheid en ernst uiteenlopende risico's voor de rechten en vrijheden van natuurlijke personen, treft het Europees Openbaar Ministerie passende technische en organisatorische maatregelen om te waarborgen en te kunnen aantonen dat de verwerking in overeenstemming met deze verordening wordt uitgevoerd. Die maatregelen worden geëvalueerd en indien nodig geactualiseerd.
2. Indien zulks in verhouding staat tot de verwerkingsactiviteiten, omvatten de in lid 1 bedoelde maatregelen een passend gegevensbeschermingsbeleid dat door het Europees Openbaar Ministerie wordt uitgevoerd.

Artikel 371(a)

Gezamenlijke verwerkingsverantwoordelijken

1. Indien het Europees Openbaar Ministerie samen met één of meer verwerkingsverantwoordelijken gezamenlijk de doeleinden en middelen van de verwerking bepaalt, zijn zij gezamenlijke verwerkingsverantwoordelijken. Zij stellen op transparante wijze hun respectieve verantwoordelijkheden voor de nakoming van hun verplichtingen inzake gegevensbescherming vast, met name met betrekking tot de uitoefening van de rechten van de betrokkene en hun respectieve verplichtingen om de informatie te verstrekken, door middel van een onderlinge regeling, tenzij, en voor zover, de respectieve verantwoordelijkheden van de verwerkingsverantwoordelijken zijn vastgesteld bij het Unierecht of het recht van de lidstaten dat op de verwerkingsverantwoordelijken van toepassing is. In de regeling kan een contactpunt voor betrokkenen worden aangewezen.
2. Uit de in lid 1 bedoelde regeling blijkt duidelijk welke rol de gezamenlijke verwerkingsverantwoordelijken respectievelijk vervullen, en wat hun respectieve verhouding met de betrokkenen is. De wezenlijke inhoud van de regeling wordt aan de betrokkene beschikbaar gesteld.
3. Ongeacht de voorwaarden van de in lid 1 bedoelde regeling kan de betrokkene zijn rechten uit hoofde van deze verordening met betrekking tot en jegens iedere verwerkingsverantwoordelijke uitoefenen.

Artikel 371(b)

Verwerkers

1. Wanneer een verwerking namens het Europees Openbaar Ministerie wordt verricht, doet het Europees Openbaar Ministerie uitsluitend een beroep op verwerkers die afdoende garanties met betrekking tot het toepassen van passende technische en organisatorische maatregelen bieden opdat de verwerking aan de vereisten van deze verordening voldoet en de bescherming van de rechten van de betrokkene is gewaarborgd.

2. De verwerker neemt geen andere verwerker in dienst zonder voorafgaande specifieke of algemene schriftelijke toestemming van het Europees Openbaar Ministerie. In het geval van algemene schriftelijke toestemming licht de verwerker het Europees Openbaar Ministerie in over beoogde veranderingen inzake de werving of vervanging van andere verwerkers, waarbij de verwerkingsverantwoordelijke de mogelijkheid heeft tegen deze veranderingen bezwaar te maken.
3. De verwerking door een verwerker wordt geregeld in een overeenkomst of andere rechtshandeling krachtens het Unierecht of het nationaal recht die de verwerker ten aanzien van het Europees Openbaar Ministerie bindt, en waarin het onderwerp en de duur van de verwerking, de aard en het doel van de verwerking, het soort persoonsgegevens en de categorieën betrokkenen, en de rechten en verplichtingen van het Europees Openbaar Ministerie worden omschreven. Die overeenkomst of andere rechtshandeling bepaalt met name dat de verwerker:
 - a) uitsluitend volgens de instructies van de verwerkingsverantwoordelijke handelt;
 - b) waarborgt dat de tot het verwerken van de persoonsgegevens gemachtigden zich ertoe hebben verbonden vertrouwelijkheid in acht te nemen of door een passende wettelijke verplichting van vertrouwelijkheid zijn gebonden;
 - c) de verwerkingsverantwoordelijke met alle geschikte middelen bijstaat om naleving van de bepalingen betreffende de rechten van de betrokkene te verzekeren;
 - d) na afloop van de verwerkingsdiensten, naargelang van de keuze van het Europees Openbaar Ministerie, alle persoonsgegevens wist of deze aan het Europees Openbaar Ministerie terugbezorgt, en bestaande kopieën verwijdert, tenzij opslag van de persoonsgegevens volgens het recht van de Unie of van de lidstaten is verplicht;
 - e) het Europees Openbaar Ministerie alle informatie ter beschikking stelt die nodig is om de nakoming van de in dit artikel neergelegde verplichtingen aan te tonen;
 - f) aan de in de leden 2 en 3 bedoelde voorwaarden voor indienstneming van een andere verwerker voldoet.

4. De in lid 3 bedoelde overeenkomst of andere rechtshandeling is in schriftelijke vorm, daaronder begrepen in elektronische vorm, opgesteld.
5. Indien een verwerker in strijd met deze verordening de doeleinden en middelen van een verwerking bepaalt, wordt die verwerker met betrekking tot die verwerking als de verwerkingsverantwoordelijke beschouwd.

Artikel 37l(c)

Verwerking onder gezag van de verwerkingsverantwoordelijke of de verwerker

De verwerker en eenieder die onder het gezag van het Europees Openbaar Ministerie of van de verwerker handelt en toegang heeft tot persoonsgegevens, verwerkt deze uitsluitend in opdracht van het Europees Openbaar Ministerie, tenzij hij volgens het recht van de Unie of van de lidstaten tot de verwerking gehouden is.

Artikel 37m

Gegevensbescherming door ontwerp en door standaardinstellingen

1. Het Europees Openbaar Ministerie gaat, rekening houdend met de stand van de techniek, de uitvoeringskosten en de aard, de reikwijdte, de context en de doeleinden van de verwerking, alsmede met de qua waarschijnlijkheid en ernst uiteenlopende risico's voor de rechten en vrijheden van natuurlijke personen, welke aan de verwerking zijn verbonden, zowel bij de bepaling van de verwerkingsmiddelen als bij de verwerking zelf, over tot het nemen van passende technische en organisatorische maatregelen, zoals pseudonimisering, die zijn opgesteld met als doel de gegevensbeschermingsbeginselen, zoals gegevens-minimalisatie, op een doeltreffende manier uit te voeren en de nodige waarborgen in de verwerking in te bouwen ter naleving van de voorschriften van deze verordening en ter bescherming van de rechten van de betrokkenen.
2. Het Europees Openbaar Ministerie treft passende technische en organisatorische maatregelen om ervoor te zorgen dat in beginsel alleen persoonsgegevens worden verwerkt die toereikend, ter zake dienend en niet bovenmatig zijn in verhouding tot het doeleinde waarvoor zij worden verwerkt. Die verplichting geldt voor de hoeveelheid verzamelde persoonsgegevens, de mate waarin zij worden verwerkt, de termijn waarvoor zij worden opgeslagen en de toegankelijkheid daarvan. Deze maatregelen zorgen er met name voor dat persoonsgegevens in beginsel niet zonder menselijke tussenkomst voor een onbeperkt aantal natuurlijke personen toegankelijk worden gemaakt.

Artikel 37n

Registers van categorieën verwerkingsactiviteiten

1. Het Europees Openbaar Ministerie houdt een register bij van alle categorieën verwerkingsactiviteiten die onder zijn verantwoordelijkheid plaatsvinden. Dat register bevat alle volgende gegevens:
 - a) de contactgegevens van het Europees Openbaar Ministerie en de naam en de contactgegevens van de functionaris voor gegevensbescherming;
 - b) de verwerkingsdoeleinden;
 - c) een beschrijving van de categorieën betrokkenen en van de categorieën persoonsgegevens;
 - d) de categorieën ontvangers aan wie de persoonsgegevens zijn of zullen worden verstrekt, onder meer ontvangers in derde landen of internationale organisaties;
 - e) indien van toepassing, doorgiften van persoonsgegevens aan een derde land of een internationale organisatie, met vermelding van de naam van dat derde land of internationale organisatie;
 - f) indien mogelijk, de beoogde termijnen waarbinnen de verschillende categorieën gegevens moeten worden gewist;
 - g) indien mogelijk, een algemene beschrijving van de technische en organisatorische beveiligingsmaatregelen als bedoeld in artikel 38d.
2. Het in lid 1 bedoelde register is in schriftelijke vorm, daaronder begrepen in elektronische vorm, opgesteld.
3. Het Europees Openbaar Ministerie stelt het register op verzoek beschikbaar aan de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming.

Artikel 37o

Bijhouden van logbestanden met betrekking tot geautomatiseerde verwerking

1. Het Europees Openbaar Ministerie houdt logbestanden bij voor elk van de volgende verwerkingsactiviteiten in geautomatiseerde verwerkingssystemen: verzameling, wijziging, raadpleging, bekendmaking onder meer in de vorm van doorgiften, combinatie en wissing van operationele persoonsgegevens die voor operationele doeleinden zijn gebruikt. De logbestanden van raadpleging en bekendmaking maken het mogelijk de redenen voor, en de datum en het tijdstip van die handelingen te achterhalen, alsook de identiteit van de persoon die persoonsgegevens heeft geraadpleegd of bekendgemaakt, en voor zover mogelijk de identiteit van de ontvangers van die persoonsgegevens.
2. De logbestanden worden uitsluitend gebruikt om te controleren of de verwerking rechtmatig is, voor interne controles, ter waarborging van de integriteit en de beveiliging van de persoonsgegevens en voor strafrechtelijke procedures. Tenzij die logbestanden nodig zijn voor een lopende controle, worden ze na drie jaar verwijderd.
3. Het Europees Openbaar Ministerie stelt de logbestanden op verzoek beschikbaar aan de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming.

Artikel 37p

Samenwerking met de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming

Bij de uitoefening van zijn taken werkt het Europees Openbaar Ministerie op verzoek samen met de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming.

Artikel 38b

Gegevensbeschermingseffectbeoordeling

1. Wanneer een soort verwerking, in het bijzonder een verwerking waarbij nieuwe technologieën worden gebruikt, gelet op de aard, de omvang, de context en de doeleinden daarvan, waarschijnlijk een hoog risico inhoudt voor de rechten en vrijheden van natuurlijke personen, voert het Europees Openbaar Ministerie vóór de verwerking een beoordeling uit van het effect van de beoogde verwerkingsactiviteiten op de bescherming van persoonsgegevens.

2. De in lid 1 bedoelde beoordeling bevat ten minste een algemene beschrijving van de beoogde verwerkingen, een beoordeling van de risico's voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen, de beoogde maatregelen ter beperking van de risico's, de voorzorgsmaatregelen, de beveiligingsmaatregelen en de mechanismen die zijn ingesteld om de persoonsgegevens te beschermen en aan te tonen dat aan deze verordening is voldaan, met inachtneming van de rechten en legitieme belangen van de betrokkenen en andere betrokken personen.

Artikel 38c

Voorafgaande raadpleging van de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming

1. Het Europees Openbaar Ministerie raadpleegt de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming voordat de verwerking van persoonsgegevens in een nieuw bestand zal worden opgenomen, wanneer:
 - a) uit een gegevensbeschermingseffectbeoordeling krachtens artikel 38b blijkt dat de verwerking een hoog risico zou opleveren indien het Europees Openbaar Ministerie geen maatregelen neemt om het risico te beperken; of
 - b) de soort verwerking, in het bijzonder een verwerking waarbij nieuwe technologieën, mechanismen of procedures worden gebruikt, een hoog risico inhoudt voor de rechten en vrijheden van betrokkenen.
2. De Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming kan een lijst opstellen van de verwerkingsactiviteiten waarvoor overeenkomstig lid 1 voorafgaande raadpleging moet plaatsvinden.
3. Het Europees Openbaar Ministerie verstrekt de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming de gegevensbeschermingseffectbeoordeling uit hoofde van artikel 38b en, desgevraagd, alle andere informatie op grond waarvan de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming de conformiteit van de verwerking en met name de risico's voor de bescherming van de persoonsgegevens van de betrokkene en de betrokken waarborgen kan beoordelen.

4. Indien de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming van oordeel is dat de in lid 1 bedoelde voorgenomen verwerking inbreuk zou maken op deze verordening, met name indien het Europees Openbaar Ministerie het risico onvoldoende heeft onderkend of beperkt, geeft de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming binnen een maximumtermijn van zes weken na de ontvangst van het verzoek om raadpleging conform zijn bevoegdheden uit hoofde van artikel 44c schriftelijk advies aan het Europees Openbaar Ministerie. Die termijn kan, naargelang van de complexiteit van de voorgenomen verwerking, met een maand worden verlengd. De Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming stelt het Europees Openbaar Ministerie binnen een maand na ontvangst van het verzoek om raadpleging in kennis van een eventuele verlenging, samen met de redenen voor de vertraging.

Artikel 38d

Beveiliging van de verwerking van operationele persoonsgegevens

1. Het Europees Openbaar Ministerie treft, rekening houdend met de stand van de techniek, de uitvoeringskosten en de aard, de omvang, de context en het doel van de verwerking alsook met de qua waarschijnlijkheid en ernst uiteenlopende risico's voor de rechten en vrijheden van natuurlijke personen, passende technische en organisatorische maatregelen om een op het risico afgestemd beveiligingsniveau te waarborgen, met name met betrekking tot de in artikel 37d bedoelde verwerking van bijzondere categorieën van operationele persoonsgegevens.
2. Ten aanzien van geautomatiseerde verwerking treft het Europees Openbaar Ministerie, na een beoordeling van het risico, maatregelen om:
 - a) te verhinderen dat onbevoegden toegang krijgen tot gegevensverwerkingsapparatuur (controle op de toegang tot de apparatuur);
 - b) te verhinderen dat onbevoegden de gegevensdragers lezen, kopiëren, wijzigen of verwijderen (controle op de gegevensdragers);

- c) te verhinderen dat onbevoegden gegevens invoeren of opgeslagen persoonsgegevens inzien, wijzigen of verwijderen (opslagcontrole);
- d) te verhinderen dat onbevoegden geautomatiseerde verwerkingssystemen gebruiken met behulp van datatransmissieapparatuur (gebruikerscontrole);
- e) ervoor te zorgen dat personen die bevoegd zijn om een geautomatiseerd verwerkingsstelsel te gebruiken, uitsluitend toegang hebben tot de persoonsgegevens waarop hun toegangsbevoegdheid betrekking heeft (controle op de toegang tot de gegevens);
- f) ervoor te zorgen dat kan worden nagegaan en vastgesteld aan welke organen persoonsgegevens zijn of kunnen worden doorgezonden of beschikbaar gesteld met behulp van datatransmissie (transmissiecontrole);
- g) ervoor te zorgen dat later kan worden nagegaan en vastgesteld welke gegevens wanneer en door wie in geautomatiseerde gegevensverwerkingssystemen zijn ingevoerd (invoercontrole);
- h) te verhinderen dat onbevoegden persoonsgegevens lezen, kopiëren, wijzigen of verwijderen bij de doorgifte van persoonsgegevens of het vervoer van gegevensdragers (transportcontrole);
- i) ervoor te zorgen dat de geïnstalleerde systemen in geval van storing opnieuw kunnen worden ingezet (herstel);
- j) ervoor te zorgen dat de functies van het systeem werken, dat eventuele functionele storingen worden gesignaleerd (betrouwbaarheid) en dat opgeslagen persoonsgegevens niet kunnen worden beschadigd door het verkeerd functioneren van het systeem (integriteit).

**Melding van een inbreuk in verband met persoonsgegevens aan de Europese Toezichthouder
voor gegevensbescherming**

1. Indien een inbreuk in verband met persoonsgegevens heeft plaatsgevonden, meldt het Europees Openbaar Ministerie deze zonder onnodige vertraging en, indien mogelijk, uiterlijk 72 uur nadat het er kennis van heeft genomen, aan de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming, tenzij het niet waarschijnlijk is dat de inbreuk in verband met persoonsgegevens een risico inhoudt voor de rechten en vrijheden van natuurlijke personen. Indien de melding aan de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming niet binnen 72 uur plaatsvindt, gaat zij vergezeld van een motivering voor de vertraging.
2. In de in lid 1 bedoelde melding wordt ten minste het volgende omschreven of meegedeeld:
 - a) de aard van de inbreuk in verband met persoonsgegevens, waar mogelijk onder vermelding van de categorieën van betrokkenen en persoonsgegevensregisters in kwestie en, bij benadering, het aantal betrokkenen en persoonsgegevensregisters in kwestie;
 - b) de naam en de contactgegevens van de functionaris voor gegevensbescherming;
 - c) de waarschijnlijke gevolgen van de inbreuk in verband met persoonsgegevens;
 - d) de maatregelen die het Europees Openbaar Ministerie heeft voorgesteld of genomen om de inbreuk in verband met persoonsgegevens aan te pakken, waaronder, in voorkomend geval, de maatregelen ter beperking van de eventuele nadelige gevolgen daarvan.

3. Indien en voor zover het niet mogelijk is om alle in lid 2 bedoelde informatie gelijktijdig te verstrekken, kan de informatie zonder onnodige vertraging in stappen worden verstrekt.
4. Het Europees Openbaar Ministerie documenteert alle in lid 1 bedoelde inbreuken in verband met persoonsgegevens, met inbegrip van de feiten in verband met de inbreuk ter zake van persoonsgegevens, de gevolgen daarvan en de genomen corrigerende maatregelen. Die documentatie stelt de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming in staat de naleving van dit artikel te controleren.
5. Indien de inbreuk in verband met persoonsgegevens betrekking heeft op persoonsgegevens die door of aan een andere verwerkingsverantwoordelijke zijn doorgegeven, deelt het Europees Openbaar Ministerie de in lid 3 bedoelde informatie zonder onnodige vertraging aan die verwerkingsverantwoordelijke mee.

Artikel 38f

Mededeling van een inbreuk in verband met persoonsgegevens aan de betrokkene

1. Indien de inbreuk in verband met persoonsgegevens waarschijnlijk een hoog risico inhoudt voor de rechten en vrijheden van natuurlijke personen, deelt het Europees Openbaar Ministerie de betrokkene de inbreuk in verband met persoonsgegevens zonder onnodige vertraging mee.
2. De in lid 1 van dit artikel bedoelde mededeling aan de betrokkene bevat een omschrijving, in duidelijke en eenvoudige taal, van de aard van de inbreuk in verband met persoonsgegevens en ten minste de in artikel 38e, lid 2, punten b), c) en d), bedoelde gegevens en aanbevelingen.
3. De in lid 1 bedoelde mededeling aan de betrokkene is niet vereist wanneer een van de volgende voorwaarden is vervuld:
 - a) het Europees Openbaar Ministerie heeft passende technische en organisatorische beschermingsmaatregelen genomen en deze maatregelen zijn toegepast op de persoonsgegevens waarop de inbreuk in verband met persoonsgegevens betrekking heeft, met name die welke de persoonsgegevens onbegrijpelijk maken voor onbevoegden, zoals versleuteling;

- b) het Europees Openbaar Ministerie heeft achteraf maatregelen genomen om ervoor te zorgen dat het in lid 1 bedoelde hoge risico voor de rechten en vrijheden van betrokkenen zich waarschijnlijk niet meer zal voordoen;
 - c) de mededeling zou een onevenredige inspanning vergen. In dat geval komt er in de plaats daarvan een openbare mededeling of een soortgelijke maatregel waarbij betrokkenen even doeltreffend worden geïnformeerd.
4. Indien het Europees Openbaar Ministerie de inbreuk in verband met persoonsgegevens nog niet aan de betrokkene heeft gemeld, kan de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming, na beraad over de kans dat de inbreuk in verband met persoonsgegevens een hoog risico met zich meebrengt, het Europees Openbaar Ministerie daartoe verplichten of besluiten dat aan een van de in lid 3 bedoelde voorwaarden is voldaan.
5. De in lid 1 van dit artikel bedoelde mededeling aan de betrokkene kan worden uitgesteld, beperkt of achterwege gelaten onder de voorwaarden en om de redenen bedoeld in artikel 37i, lid 3.

[...]

Artikel 40

Geautoriseerde toegang tot persoonsgegevens binnen het Europees Openbaar Ministerie

Alleen de Europees hoofdaanklager, de Europees aanklagers, de gedelegeerde Europees aanklagers en geautoriseerd personeel dat hen bijstaat, mogen ter vervulling van hun taken en binnen de bij deze verordening gestelde grenzen toegang hebben tot de door het Europees Openbaar Ministerie verwerkte operationele persoonsgegevens.

Artikel 41

Aanwijzing van de functionaris voor gegevensbescherming

1. Het college wijst op basis van een voorstel van de Europees hoofdaanklager een functionaris voor gegevensbescherming aan. De functionaris voor gegevensbescherming is een personeelslid dat specifiek voor dat doel wordt benoemd. Bij de uitoefening van zijn taken treedt de functionaris voor gegevensbescherming onafhankelijk op en mag hij geen enkele instructie krijgen.

- 1a. De functionaris voor gegevensbescherming wordt gekozen op grond van zijn professionele kwaliteiten en, in het bijzonder, zijn deskundigheid op het gebied van de wetgeving en de praktijk inzake gegevensbescherming en zijn vermogen de in deze verordening, met name in artikel 41b, bedoelde taken te vervullen.
- 1b. De keuze van de functionaris voor gegevensbescherming mag niet kunnen uitlopen op een belangenconflict tussen zijn taak als functionaris voor gegevensbescherming en andere officiële taken, met name ten aanzien van de toepassing van deze verordening.
- 1c. De functionaris voor gegevensbescherming wordt benoemd voor een termijn van vier jaar en kan worden herbenoemd, maar de totale duur van zijn mandaat mag niet meer dan acht jaar bedragen. Indien de functionaris voor gegevensbescherming niet langer aan de voorwaarden voor de uitoefening van zijn taken voldoet, kan hij door het college alleen met instemming van de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming als functionaris voor gegevensbescherming worden ontslagen.
- 1d. Het Europees Openbaar Ministerie maakt de contactgegevens van de functionaris voor gegevensbescherming bekend en deelt deze mee aan de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming.

Artikel 41a

Positie van de functionaris voor gegevensbescherming

1. Het Europees Openbaar Ministerie zorgt ervoor dat de functionaris voor gegevensbescherming naar behoren en tijdig wordt betrokken bij alle aangelegenheden die verband houden met de bescherming van persoonsgegevens.
2. Het Europees Openbaar Ministerie ondersteunt de functionaris voor gegevensbescherming bij de vervulling van de in artikel 41b bedoelde taken door hem toegang te verschaffen tot persoonsgegevens en verwerkingsactiviteiten en door hem de benodigde middelen ter beschikking te stellen voor het vervullen van deze taken en het in stand houden van zijn deskundigheid.
3. Het Europees Openbaar Ministerie zorgt ervoor dat de functionaris voor gegevensbescherming geen instructies krijgt met betrekking tot de uitvoering van die taken. De functionaris voor gegevensbescherming wordt door het college niet ontslagen of gestraft voor de uitvoering van zijn taken. De functionaris voor gegevensbescherming brengt rechtstreeks verslag uit aan de Europees hoofdaanklager.

4. Betrokkenen kunnen met de functionaris voor gegevensbescherming contact opnemen over alle aangelegenheden die verband houden met de verwerking van hun gegevens en met de uitoefening van hun rechten uit hoofde van deze verordening en van Verordening (EG) nr. 45/2001.
5. Het college stelt uitvoeringsvoorschriften betreffende de functionaris voor gegevensbescherming vast. Deze uitvoeringsvoorschriften hebben met name betrekking op de selectieprocedure voor het ambt van functionaris voor gegevensbescherming en het ontslag, de taken, de verplichtingen en bevoegdheden en de waarborgen voor de onafhankelijkheid van de functionaris voor gegevensbescherming.
6. Het Europees Openbaar Ministerie verschaft de functionaris voor gegevensbescherming het personeel en de middelen die hij nodig heeft voor de uitvoering van zijn taken.
7. De functionaris voor gegevensbescherming en zijn personeel zijn gehouden tot de geheimhoudingsplicht conform artikel 64.

Artikel 41b

Taken van de functionaris voor gegevensbescherming

1. De functionaris voor gegevensbescherming heeft met name de volgende taken met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens:
 - a) er op onafhankelijke wijze op toezien dat het Europees Openbaar Ministerie de bepalingen inzake gegevensbescherming van deze verordening, Verordening (EG) nr. 45/2001 en de toepasselijke bepalingen inzake gegevensbescherming in het reglement van orde van het Europees Openbaar Ministerie naleeft. Daaronder valt tevens het toezicht op naleving van deze verordening, van andere uniale of nationale gegevensbeschermingsbepalingen en van het beleid van het Europees Openbaar Ministerie met betrekking tot de bescherming van persoonsgegevens, met inbegrip van de toewijzing van verantwoordelijkheden, bewustmaking en opleiding van het bij de verwerking betrokken personeel, en de betreffende audits;
 - b) het Europees Openbaar Ministerie en het personeel dat gegevens verwerkt, informeren en adviseren over hun verplichtingen uit hoofde van deze verordening en andere uniale of nationale gegevensbeschermingsbepalingen;

- c) desgevraagd advies verstrekken met betrekking tot de gegevensbeschermings-effectbeoordeling en toezien op de uitvoering daarvan overeenkomstig artikel 38b;
 - d) ervoor zorgen dat er overeenkomstig de in het reglement van orde van het Europees Openbaar Ministerie neer te leggen bepalingen een register van de doorgifte en ontvangst van persoonsgegevens wordt bijgehouden;
 - e) samenwerken met de personeelsleden van het Europees Openbaar Ministerie die verantwoordelijk zijn voor procedures, opleiding en advies op het gebied van gegevensverwerking;
 - f) samenwerken met de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming;
 - g) ervoor zorgen dat betrokkenen in kennis worden gesteld van hun rechten uit hoofde van deze verordening;
 - h) optreden als contactpunt voor de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming; inzake met verwerking verband houdende aangelegenheden, met inbegrip van de in artikel 38c bedoelde voorafgaande raadpleging, en, waar passend, overleg plegen over enige andere aangelegenheid;
 - i) een jaarverslag opstellen en dit voorleggen aan de Europees hoofdaanklager en de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming.
- 2a. De functionaris voor gegevensbescherming vervult de functies die bij Verordening (EG) nr. 45/2001 met betrekking tot administratieve persoonsgegevens zijn vastgelegd.
3. Voor zover nodig voor de verrichting van hun taken hebben de functionaris voor gegevensbescherming en de personeelsleden van het Europees Openbaar Ministerie die de functionaris voor gegevensverwerking bijstaan bij het verrichten van taken, toegang tot de door het Europees Openbaar Ministerie verwerkte persoonsgegevens en tot de dienst ruimten van het Europees Openbaar Ministerie.
4. Indien de functionaris voor gegevensbescherming van oordeel is dat de bepalingen van Verordening (EG) nr. 45/2001 met betrekking tot de verwerking van administratieve persoonsgegevens of de bepalingen van deze verordening met betrekking tot de verwerking van operationele persoonsgegevens niet worden nageleefd, stelt hij de Europees hoofdaanklager hiervan in kennis, met het verzoek deze situatie van niet-naleving binnen een bepaalde termijn op te lossen. Indien de Europees hoofdaanklager deze situatie van niet-naleving niet binnen de gestelde termijn oplost, legt de functionaris voor gegevensbescherming de zaak voor aan de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming.

Artikel 43a

Algemene beginselen inzake doorgifte van persoonsgegevens

1. Het Europees Openbaar Ministerie kan, met inachtneming van de andere bepalingen van deze verordening, met name artikel 37cc, persoonsgegevens slechts doorgeven aan een derde land of een internationale organisatie, indien de voorwaarden van de artikelen 43a tot en met 43d zijn vervuld, met name:
 - a) de doorgifte is noodzakelijk voor de uitvoering van de taken van het Europees Openbaar Ministerie;
 - b) de persoonsgegevens worden doorgegeven aan een verwerkingsverantwoordelijke in een derde land of een internationale organisatie die een bevoegde autoriteit is voor de in artikel 59 bedoelde doeleinden (betrekkingen met derde landen en internationale organisaties);
 - c) indien de overeenkomstig dit artikel door te geven persoonsgegevens door een lidstaat aan het Europees Openbaar Ministerie zijn toegezonden of ter beschikking gesteld, verzoekt dit laatste voor die doorgifte om voorafgaande toestemming van de betrokken bevoegde autoriteit overeenkomstig haar nationale wetgeving, tenzij die lidstaat de toestemming voor die doorgifte in algemene zin dan wel behoudens specifieke voorwaarden heeft verleend;
 - d) de Commissie heeft uit hoofde van artikel 43b besloten dat het derde land of de internationale organisatie in kwestie een passend beschermingsniveau waarborgt, of er bestaan, bij ontstentenis van een dergelijk adequaatheidsbesluit, passende waarborgen - of deze worden geboden - op grond van artikel 43c, of er zijn, bij ontstentenis van zowel een adequaatheidsbesluit als passende waarborgen, afwijkingen voor specifieke situaties van toepassing uit hoofde van artikel 43d; en

- e) in het geval van een verdere doorgifte aan een ander derde land of een andere internationale organisatie door een derde land of een internationale organisatie, verplicht het Europees Openbaar Ministerie het derde land of de internationale organisatie ertoe om zijn voorafgaande toestemming te verzoeken voor de verdere doorgifte, die het Europees Openbaar Ministerie slechts kan verlenen nadat het alle relevante factoren naar behoren in aanmerking heeft genomen, waaronder de ernst van het strafbare feit, het doel waarvoor de persoonsgegevens oorspronkelijk waren doorgegeven en het niveau van persoonsgegevensbescherming in het derde land of de internationale organisatie waaraan de persoonsgegevens verder worden doorgegeven.
2. Het Europees Openbaar Ministerie kan slechts persoonsgegevens zonder voorafgaande toestemming door een lidstaat overeenkomstig lid 1, punt c), doorgeven indien de doorgifte van persoonsgegevens noodzakelijk is met het oog op de voorkoming van een acute en ernstige bedreiging van de openbare veiligheid van een lidstaat of een derde land of voor de fundamentele belangen van een lidstaat, en voorafgaande toestemming niet tijdig kan worden verkregen. De voor het geven van voorafgaande toestemming verantwoordelijke autoriteit wordt onverwijld in kennis gesteld.
- 2a. Het is de lidstaten en de instellingen, organen en instanties van de Unie verboden van het Europees Openbaar Ministerie ontvangen persoonsgegevens door te geven aan een derde land of een internationale organisatie. Dit geldt niet wanneer het Europees Openbaar Ministerie, na alle relevante factoren naar behoren in aanmerking te hebben genomen, waaronder de ernst van het strafbare feit, het doel waarvoor de persoonsgegevens oorspronkelijk waren doorgegeven en het niveau van persoonsgegevensbescherming in het derde land of de internationale organisatie waaraan de persoonsgegevens verder worden doorgegeven, toestemming voor die doorgifte heeft verleend. De verplichting om voorafgaande toestemming van het Europees Openbaar Ministerie te verzoeken geldt niet ten aanzien van zaken die overeenkomstig artikel 28a naar de bevoegde nationale autoriteiten zijn verwezen.

3. De artikelen 43a tot en met 43d worden toegepast om ervoor te zorgen dat het door deze verordening en door het Unierecht gewaarborgde beschermingsniveau voor natuurlijke personen niet wordt ondermijnd.

Artikel 43b

Doorgiften op basis van adequaatheidsbesluiten

Het Europees Openbaar Ministerie kan persoonsgegevens doorgeven aan een derde land of een internationale organisatie wanneer de Commissie overeenkomstig artikel 36 van Richtlijn (EU) 2016/680 heeft besloten dat het derde land, een gebied of een of meer nader bepaalde sectoren in dat derde land, of de internationale organisatie in kwestie een passend beschermingsniveau waarborgt.

Artikel 43c

Doorgiften op voorwaarde van passende waarborgen

1. Bij ontstentenis van een adequaatheidsbesluit kan het Europees Openbaar Ministerie persoonsgegevens slechts doorgeven aan een derde land of een internationale organisatie indien:
 - a) in een juridisch bindend instrument wordt voorzien in passende waarborgen voor de bescherming van persoonsgegevens; of
 - b) het Europees Openbaar Ministerie alle omstandigheden in verband met de doorgifte van persoonsgegevens heeft beoordeeld en heeft geconcludeerd dat er passende waarborgen bestaan voor de bescherming van persoonsgegevens.
2. Het Europees Openbaar Ministerie stelt de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming in kennis van de categorieën van doorgiften op grond van lid 1, punt b).

3. Indien een doorgifte op lid 1, punt b), is gebaseerd, wordt deze doorgifte gedocumenteerd en wordt de documentatie desgevraagd ter beschikking van de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming gesteld, met inbegrip van de datum en tijd van doorgifte, informatie over de ontvangende bevoegde autoriteit, de reden voor de doorgifte en de doorgegeven persoonsgegevens zelf.

Artikel 43d

Afwijkingen voor specifieke situaties

1. Bij ontstentenis van een adequaatheidsbesluit, of van passende waarborgen uit hoofde van artikel 43c, kan het Europees Openbaar Ministerie persoonsgegevens slechts doorgeven aan een derde land of een internationale organisatie indien de doorgifte noodzakelijk is:
- a) om de vitale belangen van de betrokkene of van een andere persoon te beschermen;
 - b) om de gerechtvaardigde belangen van de betrokkene te vrijwaren;
 - c) om een onmiddellijke en ernstige bedreiging van de openbare veiligheid van een lidstaat of een derde land te voorkomen; of
 - d) in individuele gevallen voor de uitvoering van de taken van het Europees Openbaar Ministerie, tenzij het Europees Openbaar Ministerie bepaalt dat de grondrechten en fundamentele vrijheden van de betrokkene zwaarder wegen dan het algemeen belang van de doorgifte.
2. Indien een doorgifte op lid 1 is gebaseerd, wordt deze doorgifte gedocumenteerd en wordt de documentatie desgevraagd ter beschikking van de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming gesteld, met inbegrip van de datum en tijd van doorgifte en informatie over de ontvangende bevoegde autoriteit, de reden voor de doorgifte en de doorgegeven persoonsgegevens zelf.

Doorgiften van persoonsgegevens aan ontvangers in derde landen

1. In afwijking van artikel 43a, lid 1, punt b), en onverminderd internationale overeenkomsten als bedoeld in lid 2 van dit artikel, kan het Europees Openbaar Ministerie, in afzonderlijke en specifieke gevallen, slechts persoonsgegevens rechtstreeks aan ontvangers in derde landen doorgeven indien aan de overige bepalingen van dit hoofdstuk en aan alle onderstaande voorwaarden is voldaan:
 - a) de doorgifte is strikt noodzakelijk voor de uitvoering van zijn in deze verordening omschreven taken, ter verwezenlijking van de doeleinden van artikel 37, lid 1;
 - b) het Europees Openbaar Ministerie bepaalt dat er geen grondrechten en fundamentele vrijheden van de betrokkene zijn die zwaarder wegen dan het openbaar belang dat de doorgifte in dat specifieke geval noodzakelijk maakt;
 - c) het Europees Openbaar Ministerie is van oordeel dat de doorgifte aan een autoriteit die in het derde land bevoegd is voor de in artikel 37, lid 1, bedoelde doeleinden, ondoeltreffend of ongeschikt is, met name omdat de doorgifte niet tijdig kan worden bewerkstelligd;
 - d) de autoriteit die in het derde land bevoegd is voor de in artikel 37, lid 1, bedoelde doeleinden wordt zonder onnodige vertraging op de hoogte gebracht, tenzij dit ondoeltreffend of ongeschikt is;
 - e) het Europees Openbaar Ministerie licht de ontvanger in over het nader bepaalde doeleinde of de nader bepaalde doeleinden waarvoor de persoonsgegevens bij uitsluiting door laatstgenoemde mogen worden verwerkt, op voorwaarde dat deze verwerking noodzakelijk is.
2. Een internationale overeenkomst als bedoeld in lid 1 is een van kracht zijnde bilaterale of multilaterale internationale overeenkomst tussen de Unie en derde landen op het gebied van justitiële samenwerking in strafzaken en politieke samenwerking.
3. Indien een doorgifte op lid 1 is gebaseerd, wordt deze doorgifte gedocumenteerd en moet de documentatie desgevraagd ter beschikking van de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming worden gesteld, met inbegrip van de datum en tijd van doorgifte, informatie over de ontvangende bevoegde autoriteit, de reden voor de doorgifte en de doorgegeven persoonsgegevens zelf.

Artikel 44c

Toezicht door de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming

1. De Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming is belast met het toezien op en het verzekeren van de toepassing van de bepalingen van deze verordening betreffende de bescherming van de grondrechten en de fundamentele vrijheden van natuurlijke personen in verband met de verwerking van operationele persoonsgegevens door het Europees Openbaar Ministerie, alsmede voor het verstrekken van advies aan het Europees Openbaar Ministerie en aan de betrokkenen inzake de verwerking van operationele persoonsgegevens. Daartoe vervult de Toezichthouder de bij lid 2 van dit artikel opgedragen taken, oefent hij de bij lid 3 van dit artikel verleende bevoegdheden uit en werkt hij overeenkomstig artikel 45 samen met de nationale toezichthoudende autoriteiten.

2. De Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming is uit hoofde van deze verordening belast met de volgende taken:
 - a) hij hoort klachten aan en onderzoekt deze, en stelt de betrokkenen binnen een redelijke termijn in kennis van het resultaat van zijn onderzoek;
 - b) hij stelt op eigen initiatief of op basis van klachten onderzoeken in, en stelt de betrokkenen binnen een redelijke termijn in kennis van het resultaat;
 - c) hij ziet toe op en zorgt voor de toepassing door het Europees Openbaar Ministerie van de bepalingen van deze verordening betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van operationele persoonsgegevens;
 - d) hij adviseert het Europees Openbaar Ministerie, op eigen initiatief of in het kader van een raadpleging, in verband met alle aangelegenheden betreffende de verwerking van operationele persoonsgegevens, met name alvorens het interne voorschriften betreffende de bescherming van de grondrechten en de fundamentele vrijheden in verband met de verwerking van operationele persoonsgegevens opstelt.

3. De Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming kan uit hoofde van deze verordening:
- a) betrokkenen adviseren bij de uitoefening van hun rechten;
 - b) in het geval van een vermeende inbreuk op de bepalingen betreffende de verwerking van operationele persoonsgegevens, de zaak voorleggen aan het Europees Openbaar Ministerie en, in voorkomend geval, voorstellen doen om een einde te maken aan de inbreuk en de betrokkenen beter te beschermen;
 - c) het Europees Openbaar Ministerie raadplegen wanneer verzoeken om uitoefening van bepaalde rechten in verband met operationele persoonsgegevens in strijd met de artikelen 37e tot en met 37k zijn geweigerd;
 - d) de zaak aan het Europees Openbaar Ministerie voorleggen;
 - e) het Europees Openbaar Ministerie belasten met de rectificatie, beperking of wissing van operationele persoonsgegevens die door het Europees Openbaar Ministerie in strijd met de bepalingen betreffende de verwerking van operationele persoonsgegevens zijn verwerkt, alsmede met de kennisgeving hiervan aan derden aan wie deze gegevens zijn bekendgemaakt, op voorwaarde dat dit de door het Europees Openbaar Ministerie geleide onderzoeken en vervolgingen niet in de weg staat;
 - f) de zaak aan het Hof van Justitie van de Europese Unie voorleggen overeenkomstig de in het Verdrag vastgestelde voorwaarden;
 - g) tussenkomen in vorderingen die bij het Hof van Justitie van de Europese Unie aanhangig zijn gemaakt.
4. De Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming heeft, voor zover dit nodig is voor de uitvoering van zijn taken, toegang tot de door het Europees Openbaar Ministerie verwerkte persoonsgegevens en tot de dienst ruimten van het Europees Openbaar Ministerie.
5. De Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming stelt een jaarverslag op over het toezicht op het Europees Openbaar Ministerie.

Artikel 44d

Beroepsgeheim van de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming

Ten aanzien van de vertrouwelijke informatie die hun bij de vervulling van officiële taken ter kennis is gekomen, geldt voor de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming en zijn personeel zowel tijdens de uitoefening van hun ambt als daarna het beroepsgeheim.

Artikel 45

Samenwerking tussen de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming en de nationale toezichthoudende autoriteiten

1. De Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming werkt nauw samen met de nationale toezichthoudende autoriteiten bij specifieke aangelegenheden waarvoor nationale betrokkenheid vereist is, met name ingeval de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming of een nationale toezichthoudende autoriteit grote verschillen tussen praktijken van de lidstaten of een potentieel onrechtmatige doorgifte van gegevens via de kanalen van het Europees Openbaar Ministerie constateert, of in het kader van vragen van een of meer nationale toezichthoudende autoriteiten over de uitvoering en de uitlegging van deze verordening.
2. In de in lid 1 genoemde gevallen kunnen de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming en de nationale toezichthoudende autoriteiten die bevoegd zijn voor het toezicht op gegevensbescherming, elk binnen hun eigen bevoegdheden, relevante informatie uitwisselen, en elkaar bijstaan in de uitvoering van audits en inspecties, problemen bij de uitlegging of toepassing van deze verordening behandelen, zich buigen over problemen bij de uitoefening van het onafhankelijk toezicht of bij de uitoefening van de rechten van betrokkenen, geharmoniseerde voorstellen voor gemeenschappelijke oplossingen voor problemen doen, en de aandacht op gegevensbeschermingsrechten vestigen, voor zover noodzakelijk.
3. Het bij Verordening (EU) 2016/679 ingestelde Europees Comité voor gegevensbescherming verricht tevens de in artikel 51 van Richtlijn (EU) 2016/680 vastgestelde taken in verband met onder deze verordening vallende aangelegenheden, met name die welke worden bedoeld in de leden 1 en 2 van dit artikel.

Artikel 46

Recht om een klacht in te dienen bij de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming

1. Iedere betrokkene heeft het recht een klacht in te dienen bij de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming, indien de betrokkene van mening is dat de verwerking van hem betreffende operationele persoonsgegevens door het Europees Openbaar Ministerie inbreuk maakt op deze verordening.
2. De betrokkene wordt door de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming op de hoogte gebracht van de voortgang en het resultaat van de klacht, alsook van de mogelijkheid van een voorziening in rechte uit hoofde van artikel 46a.

Artikel 46a

Recht op rechterlijke toetsing van de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming

Bij het Hof van Justitie van de Europese Unie kan tegen beslissingen van de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming beroep worden ingesteld.

[...]

HOOFDSTUK VII
FINANCIËLE BEPALINGEN EN BEPALINGEN INZAKE PERSONEEL
AFDELING 1
FINANCIËLE BEPALINGEN

Artikel 48

Financiële actoren

1. De Europees hoofdaanklager is belast met het opstellen van besluiten over het opstellen van de begroting en het ter goedkeuring voorleggen ervan aan het college.
2. De administratief directeur is als ordonnateur belast met de uitvoering van de begroting van het Europees Openbaar Ministerie.

Artikel 49

Begroting

1. De Europees hoofdaanklager stelt ramingen op van alle ontvangsten en uitgaven van het Europees Openbaar Ministerie voor elk begrotingsjaar, dat samenvalt met het kalenderjaar, op basis van een voorstel dat is opgesteld door de administratief directeur. Deze ramingen worden opgenomen in de begroting van het Europees Openbaar Ministerie.
2. De ontvangsten en uitgaven van het Europees Openbaar Ministerie moeten in evenwicht zijn.
3. Behoudens andere inkomsten omvatten de ontvangsten van het Europees Openbaar Ministerie:
 - a) een bijdrage van de Unie die wordt opgenomen in de algemene begroting van de Europese Unie;
 - b) vergoedingen voor publicaties en andere door het Europees Openbaar Ministerie verrichte diensten.
4. Tot de uitgaven van het Europees Openbaar Ministerie behoren de bezoldiging van de Europees hoofdaanklager, de Europees aanklagers, de gedelegeerd Europees aanklagers, de administratief directeur en het personeel van het Europees Openbaar Ministerie, de uitgaven voor administratie en infrastructuur en operationele uitgaven.

5. Wanneer de gedelegeerd Europees aanklagers handelen in het kader van de taken van het Europees Openbaar Ministerie, worden de met deze taken gepaard gaande uitgaven van de gedelegeerd Europees aanklagers beschouwd als operationele uitgaven van het Europees Openbaar Ministerie.

Tot de operationele uitgaven van het Europees Openbaar Ministerie behoren in beginsel niet de kosten in verband met onderzoeksmaatregelen die door de bevoegde nationale autoriteiten worden uitgevoerd of de kosten van rechtsbijstand. Wel behoren daartoe, binnen de begroting van het Europees Openbaar Ministerie, bepaalde kosten in verband met de onderzoeks- en vervolgingsactiviteiten van het Europees Openbaar Ministerie zoals bepaald in lid 5a.

Onder de operationele uitgaven vallen ook het opzetten van een casemanagementsysteem, opleiding, missies en vertalingen die nodig zijn voor de interne werking van het Europees Openbaar Ministerie, zoals vertalingen voor de vaste kamer.

- 5a. Indien een uitzonderlijk dure onderzoeksmaatregel wordt uitgevoerd namens het Europees Openbaar Ministerie, kunnen de gedelegeerd Europees aanklagers, op een met redenen omkleed verzoek van de bevoegde nationale autoriteiten of op eigen initiatief, de vaste kamer raadplegen over de vraag of de kosten van de onderzoeksmaatregel deels kunnen worden betaald door het Europees Openbaar Ministerie. Een dergelijke raadpleging mag het onderzoek niet vertragen.

De vaste kamer kan dan, na raadpleging van de administratief directeur en op basis van evenredigheid van de maatregel die in de specifieke omstandigheden is uitgevoerd en de buitengewone aard van de kosten die dit met zich meebrengt, besluiten het verzoek te aanvaarden of te weigeren, overeenkomstig de regels voor de beoordeling van deze criteria die moeten worden vastgelegd in het reglement van orde. De administratief directeur neemt vervolgens een besluit over het bedrag van de subsidie die zal worden toegekend op basis van de beschikbare financiële middelen. De administratief directeur stelt de behandelende gedelegeerd Europees aanklager onverwijld in kennis van zijn besluit over het bedrag.

Artikel 50

Vaststelling van de begroting

1. Elk jaar stelt de Europees hoofdaanklager een voorlopige ontwerpraming op van de ontvangsten en uitgaven van het Europees Openbaar Ministerie voor het volgende begrotingsjaar, op basis van een voorstel dat is opgesteld door de administratief directeur. De Europees hoofdaanklager zendt de voorlopige ontwerpraming ter goedkeuring aan het college.
2. De voorlopige ontwerpraming van de ontvangsten en uitgaven van het Europees Openbaar Ministerie wordt elk jaar uiterlijk 31 januari aan de Commissie toegezonden. Het Europees Openbaar Ministerie zendt de Commissie elk jaar uiterlijk op 31 maart een definitieve ontwerpraming toe, die tevens een ontwerp van personeelsformatie bevat.
3. De Commissie zendt de raming, samen met het ontwerp van algemene begroting van de Unie, toe aan het Europees Parlement en de Raad (de begrotingsautoriteit).
4. Op basis van de raming neemt de Commissie de geraamde bedragen die zij nodig acht voor de personeelsformatie alsook de bijdrage ten laste van de algemene begroting op in het ontwerp van algemene begroting van de Unie, dat zij overeenkomstig de artikelen 313 en 314 van het Verdrag voorlegt aan de begrotingsautoriteit.
5. De begrotingsautoriteit keurt de kredieten voor de bijdrage uit de algemene begroting van de Unie aan het Europees Openbaar Ministerie goed.
6. De begrotingsautoriteit stelt de personeelsformatie van het Europees Openbaar Ministerie vast.
7. Het college stelt op voorstel van de Europees hoofdaanklager de begroting van het Europees Openbaar Ministerie vast. De begroting wordt definitief na de definitieve vaststelling van de algemene begroting van de Unie. Indien nodig wordt de begroting aangepast volgens dezelfde procedure als voor de vaststelling van de oorspronkelijke begroting.
8. Op bouwprojecten die aanzienlijke gevolgen kunnen hebben voor de begroting van het Europees Openbaar Ministerie, zijn de bepalingen van artikel 88 van Gedelegeerde Verordening (EU) nr.1271/2013 van de Commissie van toepassing.

Artikel 51

Uitvoering van de begroting

1. De administratief directeur voert als ordonnateur van het Europees Openbaar Ministerie de begroting uit onder zijn eigen verantwoordelijkheid en binnen de in de begroting gestelde grenzen.
2. De administratief directeur zendt de begrotingsautoriteit jaarlijks alle relevante informatie over de resultaten van evaluatieprocedures toe.

Artikel 52

Indiening van de rekeningen en kwijting

1. [...]
2. Uiterlijk 1 maart van het jaar dat volgt op het afgesloten begrotingsjaar dient de rekenplichtige van het Europees Openbaar Ministerie de voorlopige rekeningen in bij de rekenplichtige van de Commissie en bij de Rekenkamer.
3. Het Europees Openbaar Ministerie zendt het verslag over het budgettaire en financiële beheer uiterlijk 31 maart van het volgende begrotingsjaar toe aan het Europees Parlement, de Raad en de Rekenkamer.
4. Uiterlijk 31 maart van het jaar dat volgt op het afgesloten begrotingsjaar zendt de rekenplichtige van de Commissie de voorlopige rekeningen van het Europees Openbaar Ministerie na consolidatie met de rekeningen van de Commissie toe aan de Rekenkamer.
5. Overeenkomstig artikel 148, lid 1, van Verordening (EU, Euratom) nr. 966/2012 maakt de Rekenkamer haar opmerkingen over de voorlopige rekeningen van het Europees Openbaar Ministerie uiterlijk 1 juni van het volgende jaar bekend.
6. Na ontvangst van de opmerkingen van de Rekenkamer over de voorlopige rekeningen van het Europees Openbaar Ministerie overeenkomstig artikel 148 van Verordening (EU, Euratom) nr. 966/2012 maakt de rekenplichtige van het Europees Openbaar Ministerie de definitieve rekeningen op onder zijn eigen verantwoordelijkheid en vervolgens dient hij ze bij het college in voor advies.

7. De rekenplichtige van het Europees Openbaar Ministerie zendt de definitieve rekeningen en het advies van het college uiterlijk 1 juli van het jaar dat volgt op het afgesloten begrotingsjaar toe aan het Europees Parlement, de Raad, de Commissie en de Rekenkamer.
8. De definitieve rekeningen van het Europees Openbaar Ministerie worden uiterlijk 15 november van het jaar volgend op elk begrotingsjaar bekendgemaakt in het Publicatieblad van de Europese Unie.
9. De administratief directeur dient uiterlijk op 30 september van het jaar volgend op elk begrotingsjaar een antwoord op de opmerkingen van de Rekenkamer in bij deze instelling. De administratief directeur zendt het antwoord ook toe aan de Commissie.
10. De administratief directeur verstrekt het Europees Parlement op verzoek alle inlichtingen die nodig zijn voor het goede verloop van de kwijtingsprocedure voor het betrokken begrotingsjaar, overeenkomstig artikel 109, lid 3, van Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 1271/2013 van de Commissie¹⁹.
11. Vóór 15 mei van het jaar N+2 verleent het Europees Parlement op aanbeveling van de Raad, die met gekwalificeerde meerderheid besluit, de administratief directeur kwijting voor de uitvoering van de begroting van het begrotingsjaar N.

Artikel 53

Financiële regels

De Europees hoofdaanklager stelt het ontwerp van financiële regels van toepassing op het Europees Openbaar Ministerie op, op basis van een voorstel van de administratief directeur. Deze regels worden vastgesteld door het college, na raadpleging van de Commissie. De financiële regels mogen slechts afwijken van die welke vervat zijn in Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 1271/2013 van de Commissie indien dit een specifieke vereiste is in verband met de activiteiten van het Europees Openbaar Ministerie en de Commissie vooraf toestemming heeft verleend.

¹⁹ Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 1271/2013 van de Commissie van 30 september 2013 houdende de financiële kaderregeling van de organen, bedoeld in artikel 208 van Verordening (EU, Euratom) nr. 966/2012 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 328 van 7.12.2013, blz. 42).

AFDELING 2
BEPALINGEN BETREFFENDE HET PERSONEEL

Artikel 54

Algemene bepalingen

1. Het Statuut van de Europese Unie, de regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van de Europese Unie, en de voorschriften die in overleg zijn vastgesteld door de instellingen van de Europese Unie ten behoeve van de uitvoering van dit Statuut en de regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden, zijn van toepassing op de Europees hoofdaanklager en de Europees aanklagers, de gedelegeerd Europees aanklagers, de administratief directeur en de personeelsleden van het Europees Openbaar Ministerie, tenzij in deze verordening anders wordt bepaald.

De Europees hoofdaanklager en de Europees aanklagers worden aangesteld als tijdelijke functionarissen van het Europees Openbaar Ministerie op grond van artikel 2, punt a), van de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden.

- 1a. De personeelsleden van het Europees Openbaar Ministerie worden geworven volgens de verordeningen en regelingen die van toepassing zijn op de ambtenaren en andere personeelsleden van de Europese Unie.
2. De bevoegdheden die het Statuut toekent aan het tot aanstelling bevoegde gezag en de bevoegdheden tot het sluiten van arbeidsovereenkomsten, toegekend door de regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden, worden door het college uitgeoefend. Het college mag deze bevoegdheden delegeren aan de administratief directeur met betrekking tot de personeelsleden van het Europees openbaar ministerie. De in dit lid bedoelde delegatie van bevoegdheden heeft geen betrekking op de Europees hoofdaanklager, de Europees aanklagers, de gedelegeerd Europees aanklagers of de administratief directeur.
3. Het college stelt de toepasselijke regels voor de uitvoering van het Statuut en de regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden vast overeenkomstig artikel 110 van het Statuut. Het college neemt in het programmeringsdocument ook een programmering van de personele middelen op.
4. Op het Europees Openbaar Ministerie en zijn personeelsleden is het Protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Unie van toepassing.

5. Gedelegeerd Europees aanklagers worden aangesteld als bijzonder adviseur overeenkomstig de artikelen 5, 123 en 124 van de regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van de Unie. De bevoegde nationale autoriteiten faciliteren de uitvoering van de taken van de gedelegeerd Europees aanklagers uit hoofde van deze verordening en onthouden zich van elke handeling of beleidsmaatregel die hun status en loopbaan binnen het nationale vervolgingssysteem kan schaden. Met name verschaffen de bevoegde nationale autoriteiten de gedelegeerd Europees aanklagers de middelen en de apparatuur die nodig zijn voor de vervulling van hun taken uit hoofde van deze verordening en waarborgen zij dat deze aanklagers volledig deel uitmaken van de nationale vervolgingsinstanties. Er dient te worden gezorgd voor toereikende regelingen die maken dat rechten van de gedelegeerd Europees aanklagers met betrekking tot sociale zekerheid, pensioen en verzekeringsdekking volgens het nationale stelsel gehandhaafd blijven. Voorts dient ervoor te worden gezorgd dat de totale beloning van een gedelegeerd Europees aanklager niet lager is dan de beloning die hij zou krijgen als hij alleen nationaal aanklager was gebleven. De algemene arbeidsvoorwaarden en arbeidsomstandigheden van de gedelegeerd Europees aanklagers vallen onder de verantwoordelijkheid van de bevoegde nationale justitiële autoriteiten.
- 5a. De Europees aanklagers en de gedelegeerd Europees aanklagers ontvangen bij de uitoefening van hun onderzoeks- en vervolgingsbevoegdheden geen andere bevelen, richtlijnen of instructies dan die waarin deze verordening uitdrukkelijk voorziet, als bedoeld in artikel 6.

Artikel 54a

Tijdelijke functionarissen en arbeidscontractanten

1. Aan de door het Europees Openbaar Ministerie tot en met [30 juni 2020] aangestelde tijdelijke functionarissen die in de instellingen, organen of instanties van de Unie in dienst zijn op grond van artikel 2, punt a), van de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden (RAP), worden overeenkomsten die vallen onder artikel 2, punt f), van de RAP geboden; de voorwaarden van de overeenkomst blijven voor het overige evenwel ongewijzigd, onverminderd de verplichtingen uit hoofde van de RAP. Deze tijdelijke functionarissen worden geacht hun gehele loopbaan te hebben volbracht bij het Europees Openbaar Ministerie.
2. Aan de door het Europees Openbaar Ministerie tot en met [30 juni 2020] aangestelde arbeidscontractanten die in de instellingen van de Unie in dienst zijn op grond van artikel 3 bis of 3 ter van de RAP worden overeenkomsten die vallen onder artikel 3 bis van de RAP geboden; de voorwaarden van de overeenkomst blijven voor het overige evenwel ongewijzigd. Deze arbeidscontractanten worden geacht hun gehele loopbaan te hebben volbracht bij het Europees Openbaar Ministerie.
3. Aan de door het Europees Openbaar Ministerie tot en met [30 juni 2020] aangestelde tijdelijke functionarissen en arbeidscontractanten die in de organen of instanties van de Unie in dienst zijn op grond van respectievelijk artikel 2, punt f), en artikel 3 bis van de RAP, worden overeenkomsten op grond van dezelfde voorwaarden geboden. Deze tijdelijke functionarissen en arbeidscontractanten worden geacht hun gehele loopbaan te hebben volbracht bij het Europees Openbaar Ministerie.

Artikel 55

Gedetacheerde nationale deskundigen en andere personeelsleden

1. Het Europees Openbaar Ministerie mag, behalve op zijn eigen personeel, een beroep doen op gedetacheerde nationale deskundigen of andere personen die ter beschikking van het Europees Openbaar Ministerie worden gesteld, maar er niet in dienst zijn. Wat betreft de uitvoering van de taken die betrekking hebben op de functies van het Europees Openbaar Ministerie, ressorteren de gedetacheerde nationale deskundigen onder de Europees hoofdaanklager.
2. Het college stelt een besluit vast met de voorschriften voor de detachering bij het Europees Openbaar Ministerie van nationale deskundigen of andere personen die ter beschikking van het Europees Openbaar Ministerie worden gesteld maar er niet in dienst zijn.

HOOFDSTUK VIII

BEPALINGEN INZAKE DE BETREKKINGEN TUSSEN HET EUROPEES OPENBAAR

MINISTERIE EN ZIJN PARTNERS

AFDELING 1

GEMEENSCHAPPELIJKE BEPALINGEN

Artikel 56

Gemeenschappelijke bepalingen

1. Voor zover noodzakelijk voor de verrichting van zijn taken mag het Europees Openbaar Ministerie samenwerkingsverbanden aangaan en onderhouden met instellingen, organen en instanties van de Unie overeenkomstig de respectieve doelstellingen ervan, en met autoriteiten van derde landen en internationale organisaties.
2. Voor zover relevant voor de verrichting van zijn taken mag het Europees Openbaar Ministerie overeenkomstig artikel 67 rechtstreeks alle informatie uitwisselen met de in lid 1 van dit artikel bedoelde entiteiten, tenzij in deze verordening anders is bepaald.
- 2a. Voor de in de leden 1 en 2 bepaalde doeleinden kan het Europees Openbaar Ministerie werkafspraken met de in de lid 1 bedoelde entiteiten maken. Deze werkafspraken zijn van technische en/of operationele aard, en strekken er in het bijzonder toe de samenwerking en de uitwisseling van informatie tussen de betrokken partijen te vergemakkelijken. De werkafspraken vormen geen grondslag voor het toestaan van de uitwisseling van persoonsgegevens en zijn niet juridisch bindend voor de Unie of de lidstaten.

Betrekkingen met Eurojust

1. Het Europees Openbaar Ministerie creëert en onderhoudt een nauwe band met Eurojust, die gebaseerd is op nauwe samenwerking binnen hun taakopdracht en de ontwikkeling van de hieronder beschreven operationele, administratieve en bestuurlijke band tussen beide organen. Daartoe komen de Europees hoofdaanklager en de voorzitter van Eurojust regelmatig bijeen om kwesties van gemeenschappelijk belang te bespreken.
2. In operationele aangelegenheden mag het Europees Openbaar Ministerie Eurojust bij zijn activiteiten inzake grensoverschrijdende zaken betrekken, onder meer door:
 - a) informatie over zijn onderzoek, met inbegrip van persoonsgegevens, te delen als bedoeld in de bepalingen ter zake in deze verordening;
 - b) Eurojust of zijn bevoegde nationale lid/leden te vragen om ondersteuning bij de toezending van zijn besluiten of verzoeken om wederzijdse rechtshulp aan, en de uitvoering daarvan in, lidstaten die wel bij Eurojust betrokken zijn, maar niet deelnemen aan de instelling van het Europees Openbaar Ministerie, of derde landen.
3. Het Europees Openbaar Ministerie krijgt op basis van een hit/no-hit systeem indirect toegang tot informatie in het casemanagementsysteem van Eurojust. Telkens wanneer een match wordt gevonden tussen gegevens die het Europees Openbaar Ministerie in het casemanagementsysteem heeft ingevoerd en die waarover Eurojust beschikt, wordt het feit dat er een match is, meegedeeld aan zowel Eurojust en het Europees Openbaar Ministerie als aan de lidstaat die de betrokken gegevens aan Eurojust heeft verstrekt.
5. Het Europees Openbaar Ministerie mag gebruik maken van de administratieve ondersteuning en middelen van Eurojust. Daartoe mag Eurojust diensten van gezamenlijk belang aan het Europees Openbaar Ministerie verlenen. De bijzonderheden worden vastgelegd in een regeling.

Betrekkingen met OLAF

1. Het Europees Openbaar Ministerie ontwikkelt en onderhoudt een nauwe band met OLAF gebaseerd op samenwerking binnen hun respectieve taakopdrachten en op informatie-uitwisseling. Doel van die band is in het bijzonder ervoor te zorgen dat, om de financiële belangen van de Unie te beschermen, alle beschikbare middelen worden ingezet met behulp van aanvullend werk en steun van OLAF voor het Europees Openbaar Ministerie.
2. Onverminderd de acties als bedoeld in lid 3 stelt OLAF, indien het Europees Openbaar Ministerie een strafrechtelijk onderzoek verricht overeenkomstig deze verordening, geen parallel administratief onderzoek in met betrekking tot dezelfde feiten.
3. Het Europees Openbaar Ministerie mag, terwijl het aan een onderzoek werkt, en in overeenstemming met zijn mandaat, OLAF om steun of aanvullend werk vragen, waarbij vooral kan worden gedacht aan:
 - (a) informatie en analyses (ook forensische) verstrekken, evenals deskundigheid en operationele ondersteuning;
 - (b) helpen bij het coördineren van specifieke acties van de bevoegde nationale bestuurlijke autoriteiten en EU-organen;
 - (c) het doen van administratieve onderzoeken.
4. Het Europees Openbaar Ministerie mag, om OLAF in staat te stellen passende administratieve maatregelen te overwegen overeenkomstig zijn mandaat, OLAF relevante informatie doorgeven over gevallen waarin het Europees Openbaar Ministerie heeft besloten geen onderzoek uit te voeren of een zaak heeft afgewezen.

5. Het Europees Openbaar Ministerie krijgt op basis van een hit/no-hit systeem indirect toegang tot informatie in het casemanagementsysteem van OLAF. Telkens wanneer een match wordt gevonden tussen gegevens die het Europees Openbaar Ministerie in het casemanagementsysteem heeft ingevoerd en die waarover OLAF beschikt, wordt het feit dat er een match is, meegedeeld aan zowel OLAF als het Europees Openbaar Ministerie.

Artikel 58

Betrekkingen met Europol

1. Het Europees Openbaar Ministerie creëert en onderhoudt een nauwe band met Europol. Hiertoe maken zij een werkafspraken waarin hun samenwerking nader wordt geregeld.
2. Indien zulks nodig is voor een onderzoek, kan het Europees Openbaar Ministerie op verzoek relevante informatie verkrijgen waarover Europol beschikt betreffende een strafbaar feit dat onder zijn bevoegdheid valt, en kan het Europees Openbaar Ministerie Europol tevens verzoeken om analytische ondersteuning bij een bepaald onderzoek dat het verricht.

Artikel 58a

Betrekkingen met andere instellingen, organen en instanties van de Unie

1. Het Europees Openbaar Ministerie vormt en onderhoudt een samenwerkingsverband met de Commissie teneinde de financiële belangen van de Unie te beschermen. Hiertoe sluiten zij een overeenkomst waarin hun samenwerking nader wordt geregeld.

2. Zonder afbreuk te doen aan de correcte uitvoering en het vertrouwelijke karakter van zijn eigen onderzoeken, verstrekt het Europees Openbaar Ministerie onverwijld de betrokken instellingen, organen of instanties van de Unie en andere slachtoffers voldoende informatie om hen in staat te stellen de nodige maatregelen te nemen, in het bijzonder:
 - a) administratieve maatregelen zoals voorzorgsmaatregelen om de financiële belangen van de Unie te beschermen. Het Europees Openbaar Ministerie kan instellingen, organen en instanties van de Unie specifieke maatregelen aanbevelen;
 - b) zich burgerlijke partij stellen in de procedures;
 - c) teneinde aan de Uniebegroting verschuldigde bedragen administratief terug te vorderen, of als tuchtmaatregel.

Artikel 59

Betrekkingen met derde landen en internationale organisaties

1. De in artikel 56, lid 2a, bedoelde werkafspraken met autoriteiten van derde landen en internationale organisaties kunnen met name betrekking hebben op de uitwisseling van strategische informatie en de detachering van verbindingsofficieren bij het Europees Openbaar Ministerie.
2. Het Europees Openbaar Ministerie kan ter bevordering van de samenwerking naar gelang van de operationele behoeften van het Europees Openbaar Ministerie, met instemming van de betrokken bevoegde autoriteiten contactpunten in derde landen aanwijzen.
3. Internationale overeenkomsten met een of meer derde landen welke de Unie heeft gesloten of waartoe de Unie is toegetreden overeenkomstig artikel 218 van het Verdrag, op gebieden die onder de bevoegdheid van het Europees Openbaar Ministerie vallen, bijvoorbeeld internationale overeenkomsten inzake samenwerking in strafzaken tussen het Europees Openbaar Ministerie en deze derde landen, zijn bindend voor het Europees Openbaar Ministerie.

4. Bij gebreke van een overeenkomst uit hoofde van lid 3 en indien dit krachtens de toepasselijke multilaterale internationale overeenkomsten is toegestaan en het derde land ermee instemt, erkennen de lidstaten het Europees Openbaar Ministerie als bevoegde autoriteit voor de toepassing van door hen gesloten internationale overeenkomsten op het gebied van wederzijdse rechtshulp in strafzaken, en, in voorkomend geval, melden zij het als zodanig aan, onder meer, waar nodig en mogelijk, door middel van een wijziging van die overeenkomsten.

De lidstaten kunnen het Europees Openbaar Ministerie ook aangeven als bevoegde autoriteit voor de toepassing van andere door hen gesloten internationale overeenkomsten op het gebied van wederzijdse rechtshulp in strafzaken, onder meer door middel van een wijziging van die overeenkomsten.

5. Bij gebreke van een overeenkomst uit hoofde van lid 3 of van een erkenning uit hoofde van lid 4, kan de gedelegeerd Europees aanklager die de zaak behandelt overeenkomstig artikel 12, lid 1, gebruik maken van de bevoegdheden van nationaal aanklager van zijn lidstaat om, op basis van door die lidstaat gesloten internationale overeenkomsten of van toepasselijke nationale wetgeving en, indien nodig, via de bevoegde nationale autoriteiten, de autoriteiten van derde landen om rechtshulp in strafzaken te verzoeken. In dat geval stelt de gedelegeerd Europees aanklager de autoriteiten van derde landen op de hoogte van het feit dat het op die basis verzamelde bewijsmateriaal door het Europees Openbaar Ministerie voor de doeleinden van deze verordening zal worden gebruikt, en tracht hij in voorkomend geval de toestemming van die autoriteiten daarvoor te verkrijgen. In ieder geval wordt het derde land naar behoren in kennis gesteld van het feit dat de uiteindelijke ontvanger van het antwoord op het verzoek het Europees Openbaar Ministerie is.

Indien het Europees Openbaar Ministerie zijn functies niet kan uitoefenen op basis van een relevante internationale overeenkomst als bedoeld in lid 3 of lid 4, kan het de autoriteiten van derde landen in een bijzonder geval en binnen de grenzen van zijn materiële bevoegdheid ook om rechtshulp in strafzaken verzoeken. Het Europees Openbaar Ministerie leeft daarbij de voorwaarden na die door die autoriteiten kunnen worden opgelegd met betrekking tot het gebruik van de op die basis verstrekte informatie.

6. Onder voorbehoud van andere bepalingen van deze verordening kan het Europees Openbaar Ministerie op verzoek de bevoegde autoriteiten van derde landen of internationale organisaties met het oog op onderzoeken of het gebruik als bewijsmateriaal in strafonderzoeken informatie of bewijsmateriaal verstrekken die, respectievelijk dat reeds in het bezit is van het Europees Openbaar Ministerie. Na de vaste kamer te hebben geraadpleegd neemt de gedelegeerd Europees aanklager die de zaak behandelt een besluit over een dergelijke overdracht van informatie of bewijsmateriaal overeenkomstig het nationaal recht van zijn lidstaat en deze verordening.
7. Indien een verzoek om uitlevering van een persoon nodig is, kan de Europees aanklager die de zaak behandelt de bevoegde autoriteit van zijn lidstaat verzoeken een uitleveringsverzoek te doen overeenkomstig de toepasselijke verdragen en/of het toepasselijke nationaal recht.

Artikel 59a

Betrekkingen met de lidstaten die niet zijn gebonden door deze verordening

1. De in artikel 56, lid 2a, bedoelde werkafspraken met autoriteiten van niet door deze verordening gebonden lidstaten kunnen met name betrekking hebben op de uitwisseling van strategische informatie en de detachering van verbindingsofficieren bij het Europees Openbaar Ministerie.
2. Het Europees Openbaar Ministerie kan ter bevordering van de samenwerking naar gelang van de operationele behoeften van het Europees Openbaar Ministerie, met instemming van de betrokken bevoegde autoriteiten contactpunten in de niet door deze verordening gebonden lidstaten aanwijzen.

[...]

HOOFDSTUK IX

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 62

Juridische status en operationele voorwaarden

1. In elk van de lidstaten heeft het Europees Openbaar Ministerie de handelingsbevoegdheid welke bij de nationale wetgeving aan rechtspersonen wordt toegekend.
2. De nodige afspraken voor de accommodatie voor het Europees Openbaar Ministerie in de gastlidstaat en de faciliteiten die door die lidstaat ter beschikking worden gesteld alsook de specifieke regels die in de gastlidstaat van toepassing zijn op de leden van het college, de administratief directeur en de personeelsleden van het Europees Openbaar Ministerie, en op hun gezinsleden, worden uiterlijk twee jaar na de datum waarop deze verordening in werking treedt, vastgelegd in een zetelovereenkomst die moet worden gesloten tussen het Europees Openbaar Ministerie en de gastlidstaat.

Artikel 63

Talenregeling

1. Verordening nr. 1/58 van de Raad²⁰ is van toepassing op de handelingen bedoeld in de artikelen 16 en 72.
 - 1a. Het college neemt met tweederdemeerderheid van zijn leden een besluit over de interne talenregeling van het Europees Openbaar Ministerie.
2. Het vertaalwerk dat vereist is voor het administratief functioneren van het Europees Openbaar Ministerie op centraal niveau, wordt uitgevoerd door het Vertaalbureau voor de organen van de Europese Unie, tenzij vanwege de urgentie een andere oplossing wordt gekozen. De gedelegeerd Europees aanklagers nemen een besluit over de wijze waarop de vertalingen ten behoeve van onderzoeken worden gemaakt, overeenkomstig het toepasselijke nationale recht.

²⁰ Verordening nr. 1 van de Raad tot regeling van het taalgebruik in de Europese Economische Gemeenschap (PB 17 van 6.10.1958, blz. 385).

Vertrouwelijkheid en beroepsgeheim

1. Voor de leden van het college, de administratief directeur en de personeelsleden van het Europees Openbaar Ministerie, de gedetacheerde nationale deskundigen en andere personen die ter beschikking van het Europees Openbaar Ministerie worden gesteld maar er niet in dienst zijn, en de gedelegeerd Europees aanklagers geldt een geheimhoudingsplicht overeenkomstig de wetgeving van de Unie met betrekking tot alle informatie waarover het Europees Openbaar Ministerie beschikt.
2. Voor elke andere persoon die op nationaal niveau deelneemt aan of bijstand verleent voor de taken van het Europees Openbaar Ministerie geldt een geheimhoudingsplicht overeenkomstig het toepasselijke nationale recht.
3. De geheimhoudingsplicht blijft ook na de beëindiging van de functie, het dienstverband of de activiteiten gelden voor de in de leden 1 en 2 bedoelde personen.
4. De geheimhoudingsplicht geldt, overeenkomstig de toepasselijke nationale of Uniewetgeving, voor alle informatie die het Europees Openbaar Ministerie ontvangt, tenzij die informatie reeds rechtmatig openbaar is gemaakt.
5. Voor elk onderzoek dat op gezag van het Europees Openbaar Ministerie wordt gevoerd, gelden de regels inzake het beroepsgeheim die zijn vastgelegd in de toepasselijke wetgeving van de Unie. De personen die deelnemen aan of bijstand verlenen voor de taken van het Europees Openbaar Ministerie zijn gebonden aan het beroepsgeheim in de zin van het toepasselijke nationale recht.

Artikel 65

Transparantie

1. Verordening (EG) nr. 1049/2001 is van toepassing op andere documenten dan onderzoeks-dossiers, met inbegrip van de overeenkomstig artikel 36c van deze verordening bewaarde elektronische afbeeldingen van deze dossiers.
2. De Europees hoofdaanklager stelt binnen zes maanden nadat het Europees Openbaar Ministerie is ingesteld, de gedetailleerde voorschriften voor de toepassing van deze bepaling op, met het oog op vaststelling door het college.
3. Tegen besluiten die door het Europees Openbaar Ministerie worden genomen op grond van artikel 8 van Verordening (EG) nr. 1049/2001 kan een klacht worden ingediend bij de Europese Ombudsman of een procedure worden ingesteld bij het Hof van Justitie van de Europese Unie, overeenkomstig de voorwaarden vastgelegd in respectievelijk artikel 228 en artikel 263 van het Verdrag.

OLAF en de Europese Rekenkamer

1. Teneinde de bestrijding van fraude, corruptie en andere onwettige activiteiten krachtens Verordening (EU) nr. 883/2013 van het Europees Parlement en de Raad²¹ te vereenvoudigen, treedt het Europees Openbaar Ministerie binnen zes maanden na de datum van toepassing van deze verordening, toe tot het Interinstitutioneel Akkoord van 25 mei 1999 betreffende de interne onderzoeken verricht door het Europees Bureau voor Fraudebestrijding (OLAF)²² en stelt het op basis van het model in de bijlage bij dat akkoord passende voorschriften vast voor de Europees hoofdaanklager, de Europees aanklagers, de administratief directeur en de personeelsleden van het Europees Openbaar Ministerie, de gedetacheerde nationale deskundigen en andere personen die ter beschikking van het Europees Openbaar Ministerie worden gesteld maar er niet in dienst zijn, en de gedelegeerd Europees aanklagers.
2. De Europese Rekenkamer is bevoegd om bij alle contractanten en subcontractanten die van het Europees Openbaar Ministerie EU-middelen hebben ontvangen, documentcontrole en controles ter plaatse te verrichten.
3. Overeenkomstig de bepalingen en procedures van Verordening (EG) nr. 883/2013 en Verordening (Euratom, EG) nr. 2185/96 van de Raad²³ kan OLAF onderzoeken uitvoeren, waaronder controles en inspecties ter plaatse, om vast te stellen of er in verband met uitgaven die door het Europees Openbaar Ministerie worden gefinancierd, sprake is van onregelmatigheden waardoor de financiële belangen van de Unie worden geschaad.

²¹ Verordening (EU, Euratom) nr. 883/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 september 2013 betreffende onderzoeken door het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1073/1999 van het Europees Parlement en de Raad en Verordening (Euratom) nr. 1074/1999 van de Raad (PB L 248 van 18.9.2013, blz. 1).

²² Interinstitutioneel akkoord van 25 mei 1999 tussen het Europees Parlement, de Raad van de Europese Unie en de Commissie van de Europese Gemeenschappen betreffende de interne onderzoeken verricht door het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) (PB L 136 van 31.5.1999, blz. 15).

²³ Verordening (Euratom, EG) nr. 2185/96 van de Raad van 11 november 1996 betreffende de controles en verificaties ter plaatse die door de Commissie worden uitgevoerd ter bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen tegen fraudes en andere onregelmatigheden (PB L 292 van 15.11.1996, blz. 2).

4. Onverminderd de leden 1, 2 en 3 worden in werkafspraken met organen van de Unie, autoriteiten van derde landen en internationale organisaties en in overeenkomsten van het Europees Openbaar Ministerie bepalingen opgenomen die de Europese Rekenkamer en OLAF uitdrukkelijk de bevoegdheid verlenen dergelijke controles en onderzoeken te verrichten overeenkomstig hun respectieve bevoegdheden.

Artikel 67

Regels inzake de bescherming van gevoelige, niet-gerubriceerde en gerubriceerde informatie

1. Het Europees Openbaar Ministerie stelt interne voorschriften inzake de bescherming van gevoelige niet-gerubriceerde informatie vast, onder meer inzake het tot stand brengen en verwerken van die informatie bij het Europees Openbaar Ministerie.
2. Het Europees Openbaar Ministerie stelt interne voorschriften inzake de bescherming van gerubriceerde EU-informatie vast die in overeenstemming zijn met Besluit 2013/488/EU van de Raad²⁴, teneinde een gelijkwaardig beschermingsniveau voor die informatie te waarborgen.

Artikel 68

Administratief onderzoek

De administratieve activiteiten van het Europees Openbaar Ministerie kunnen worden onderzocht door de Europese Ombudsman overeenkomstig artikel 228 van het Verdrag.

Artikel 69

Algemene aansprakelijkheidsregeling

1. De contractuele aansprakelijkheid van het Europees Openbaar Ministerie wordt beheerst door het recht dat van toepassing is op de betrokken overeenkomst.
2. Het Hof van Justitie van de Europese Unie is bevoegd om uitspraak te doen krachtens arbitrale bedingen in de door het Europees Openbaar Ministerie gesloten overeenkomsten.

²⁴ Besluit 2013/488/EU van de Raad van 23 september 2013 betreffende de beveiligingsvoorschriften voor de bescherming van gerubriceerde EU-informatie (PB L 274 van 15.10.2013, blz. 1).

3. In geval van niet-contractuele aansprakelijkheid vergoedt het Europees Openbaar Ministerie, overeenkomstig de gemeenschappelijke rechtsbeginselen van de lidstaten en onverlet de aansprakelijkheid overeenkomstig artikel 47, alle door het Europees Openbaar Ministerie of zijn personeelsleden bij de uitoefening van hun functie veroorzaakte schade, voor zover die aan hen toe te rekenen is.
4. Lid 3 is ook van toepassing op de door een gedelegeerd Europees aanklager in de uitoefening van zijn functie veroorzaakte schade.
5. Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft rechtsmacht voor geschillen over de vergoeding van de in lid 3 bedoelde schade.
6. Welke nationale rechter bevoegd is voor de behandeling van geschillen betreffende de in dit artikel bedoelde contractuele aansprakelijkheid van het Europees Openbaar Ministerie, wordt vastgesteld op basis van Verordening (EG) nr. 44/2001²⁵.
7. De persoonlijke aansprakelijkheid van de personeelsleden jegens het Europees Openbaar Ministerie wordt beheerst door de toepasselijke bepalingen van het Statuut of de Regeling.

[...]

²⁵ Verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (PB L 12 van 16.1.2001, blz. 1).

Artikel 72

Uitvoeringsvoorschriften en programmeringsdocumenten

Het college stelt, op voorstel van de Europees hoofdaanklager, met name de volgende documenten vast:

- a) jaarlijks het programmeringsdocument met een jaarlijkse en meerjarige programmering voor het Europees Openbaar Ministerie;
- b) een fraudebestrijdingsstrategie die in verhouding staat tot de frauderisico's, rekening houdend met de kosten-batenverhouding van de uit te voeren maatregelen;
- c) regels inzake de arbeidsvoorwaarden, prestatiecriteria, professionele ontoereikendheid, rechten en verplichtingen van de gedelegeerd Europees aanklagers, alsook regels voor de preventie en het beheer van belangenconflicten;
- f) regels inzake de toepassing van Verordening (EG) nr. 1049/2001 bij zijn activiteiten;
- g) de in artikel 24, lid 8, van Verordening (EG) nr. 45/2001 bedoelde uitvoeringsvoorschriften.

Artikel 72a

Uitoefening van de bevoegdheidsdelegatie

1. De bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt aan de Commissie toegekend onder de in dit artikel neergelegde voorwaarden.
2. De bevoegdheid om de in artikel 37, lid 1b, bedoelde gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt de Commissie met ingang van (*datum van inwerkingtreding van de basishandeling*) voor onbepaalde tijd toegekend.
3. Het Europees Parlement of de Raad kan de in artikel 37, lid 1b, bedoelde bevoegdheidsdelegatie te allen tijde intrekken. Een besluit tot intrekking beëindigt de delegatie van de in dat besluit genoemde bevoegdheid. Het wordt van kracht op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie* of op een daarin genoemde latere datum. Het laat de geldigheid van de reeds van kracht zijnde gedelegeerde handelingen onverlet.

4. Vóór de vaststelling van een gedelegeerde handeling raadpleegt de Commissie de door elke lidstaat aangewezen deskundigen overeenkomstig de beginselen die in het interinstitutioneel akkoord over beter wetgeven van 13 april 2016 zijn neergelegd.
5. Zodra de Commissie een gedelegeerde handeling heeft vastgesteld, doet zij daarvan gelijktijdig kennisgeving aan het Europees Parlement en de Raad.
6. Een overeenkomstig artikel 37, lid 1b, vastgestelde gedelegeerde handeling treedt alleen in werking indien het Europees Parlement noch de Raad daartegen binnen een termijn van [twee maanden] na de kennisgeving van de handeling aan het Europees Parlement en de Raad bezwaar heeft gemaakt, of indien zowel het Europees Parlement als de Raad vóór het verstrijken van die termijn de Commissie hebben medegedeeld dat zij daartegen geen bezwaar zullen maken. Die termijn wordt op initiatief van het Europees Parlement of de Raad met twee maanden verlengd.

Artikel 72b

Spoedprocedure

1. Een overeenkomstig dit artikel vastgestelde gedelegeerde handeling treedt onverwijld in werking en is van toepassing zolang geen bezwaar wordt gemaakt overeenkomstig lid 2. In de kennisgeving van de gedelegeerde handeling aan het Europees Parlement en de Raad wordt vermeld om welke redenen de spoedprocedure wordt aangewend.
2. Het Europees Parlement of de Raad kan overeenkomstig de in artikel a, lid 5, bedoelde procedure bezwaar maken tegen een gedelegeerde handeling. In dat geval trekt de Commissie de handeling onmiddellijk in na de kennisgeving van het besluit waarbij het Europees Parlement of de Raad bezwaar maakt.

Artikel 73

Kennisgevingen

Elke lidstaat wijst de autoriteiten aan die bevoegd zijn voor de toepassing van deze verordening. Informatie over de aangewezen autoriteiten wordt, evenals eventuele latere wijzigingen, tegelijkertijd meegedeeld aan de Europees hoofdaanklager, de Raad en de Commissie. Tevens stellen de lidstaten het Europees Openbaar Ministerie in kennis van een uitgebreide lijst van de bepalingen van het nationaal materieel strafrecht die van toepassing zijn op de in Richtlijn 2017/xx/EU omschreven strafbare feiten, alsook van andere relevante nationale wetgeving. Het Europees Openbaar Ministerie zorgt ervoor dat de door middel van deze lijsten ontvangen informatie openbaar wordt gemaakt. Voorts stellen de lidstaten die overeenkomstig artikel 25, lid 1b, voornemens zijn de toepassing van artikel 25, lid 1, punten e) en f), te beperken tot specifieke ernstige strafbare feiten, het Europees Openbaar Ministerie in kennis van een lijst van deze strafbare feiten.

Artikel 73a

Herziening van de regels betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door het Europees Openbaar Ministerie

In het kader van de aanpassing van Verordening (EG) nr. 45/2001 overeenkomstig artikel 2, lid 3, en artikel 98 van Verordening (EU) 2016/679 herziet de Commissie de in deze verordening vervatte bepalingen betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door het Europees Openbaar Ministerie. In voorkomend geval dient de Commissie een wetgevingsvoorstel in met het oog op wijziging of intrekking van deze bepalingen.

Artikel 74

Evaluatieclausule

1. Uiterlijk [vijf jaar na de toepassing van deze verordening] en daarna elke vijf jaar geeft de Commissie de opdracht deze verordening te evalueren en een evaluatieverslag over de uitvoering en de gevolgen ervan in te dienen, alsmede over de doeltreffendheid en doelmatigheid van het Europees Openbaar Ministerie en zijn werkmethoden. De Commissie zendt het evaluatieverslag samen met haar conclusies toe aan het Europees Parlement, de Raad en de nationale parlementen. De resultaten van de evaluatie worden openbaar gemaakt.

2. De Commissie dient wetgevingsvoorstellen in bij het Europees Parlement en de Raad indien zij concludeert dat het noodzakelijk is te kunnen beschikken over aanvullende of meer gedetailleerde regels met betrekking tot de opzet van het Europees Openbaar Ministerie, zijn functies of de voor zijn activiteiten geldende procedures.

Artikel 75

Inwerkingtreding

1. Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.
2. Het Europees Openbaar Ministerie oefent zijn bevoegdheid uit met betrekking tot feiten die onder zijn bevoegdheid vallen en die na de datum van inwerkingtreding van deze verordening zijn gepleegd.

Het Europees Openbaar Ministerie neemt de taken op het gebied van onderzoek en vervolging op die het bij deze verordening zijn opgedragen, op een datum die op voorstel van de Europees hoofdaanklager bij besluit van de Commissie wordt vastgesteld zodra het Europees Openbaar Ministerie is opgericht. Het besluit van de Commissie wordt bekendgemaakt in het Publicatieblad van de Europese Unie.

De door de Commissie vast te stellen datum is niet eerder dan [X] jaar na de inwerkingtreding van deze verordening, noch eerder dan de datum van inwerkingtreding van de richtlijn betreffende de strafrechtelijke bestrijding van fraude die de financiële belangen van de Unie schaadt.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in de lidstaten overeenkomstig de Verdragen.